

Assam Legislative Assembly Debates

OFFICIAL REPORT

SIXTH SESSION OF THE ASSAM LEGISLATIVE ASSEMBLY
ASSEMBLED AFTER THE FOURTH GENERAL ELECTIONS
UNDER THE SOVEREIGN DEMOCRATIC
REPUBLICAN CONSTITUTION OF
INDIA

BUDGET SESSION

VOLUME I

No. 12

The 11th March, 1969

1987

PRINTED AT THE PAPLOO PRINTERS
JORHAT

REFERENCE

NOT FOR THE

Assam Legislative Assembly

Assam
Legislative Assembly
Debates

OFFICIAL REPORT

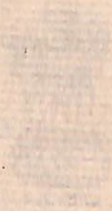
21ST SESSION OF THE ASSAM LEGISLATIVE ASSEMBLY
ASSEMBLED AT THE FOURTH GENERAL MEETING
UNDER THE SOVEREIGN DEMOCRATIC
REPUBLICAN CONSTITUTION OF
INDIA

BUDGET SESSION

VOLUME I

NO. 12

THE 11TH MARCH 1952

1952

PRINTED AT THE BANGOR PRINTERS
JORHAT

DEBATES OF THE ASSAM LEGISLATIVE ASSEMBLY, 1969

(Budget Session

Volume I.

No. 12

The 11th March 1969

CONTENTS

	Page
1. Starred Questions and Answers.	6-51
2. Unstarred Questions And Answers.	51-71
3. Devouring of a 13 year old boy by a Lion at the Gauhati Zoo	72-76
4. Calling Attention to A matter of Urgent Public Importance Corruption in Forest Department	76-82
5. Announcement by the Deputy Speaker Expunction of proceedings,	
6. General Discussin of the Bndget	83-172

THE JOURNAL OF THE AMERICAN MEDICAL ASSOCIATION
PUBLISHED WEEKLY
CHICAGO, ILL., U.S.A.

Vol. 11, No. 12
March 1922

Published by the American Medical Association
535 North Dearborn Street, Chicago, Ill.

Subscription price, Five Dollars per Annum in Advance
Single Copies, Fifteen Cents

Entered as Second-Class Matter, October 3, 1917
Postpaid

Acceptance for mailing at Special Rate of Postage provided for in
Act of October 3, 1917, authorized on July 16, 1920

Postage paid at Chicago, Ill.
Postmaster: Send address changes to JOURNAL OF THE AMERICAN MEDICAL ASSOCIATION, 535 North Dearborn Street, Chicago, Ill.

Copyright, 1922, by American Medical Association
Printed by the American Medical Association

Published by the American Medical Association
535 North Dearborn Street, Chicago, Ill.

Assam Legislative Assembly Debates

OFFICIAL REPORT

BUDGET SESSION

VOLUME I

NO. 12

The 11th March 1969

**Proceedings of The Sixth Session of the Assam
Legislative Assembly assembled after the
Fourth General Elections under the Sovereign
Democratic Republican Constitution
of India**

**The Assembly met in the Assembly Chamber, Shillong,
at 10 a.m on Tuesday the 11th March 1969.**

P R E S E N T

**Shri Ataur Rahman, M.A., LL.B., Deputy Speaker, in the
Chair, Nine Ministers, Four Ministers of State, Three Deputy
Ministers and Seventyseven Members.**

QUESTIONS AND ANSWERS

STARRED QUESTIONS

(To which Oral answers were given)

(Answers to Starred Question Nos. 112 and 123 were held over from the previous day)

Re : Inspection Bungalow for Daranga Mela

Shri Prabhat Narayan Choudhury asked :

- *112. Will the Minister-in-charge of Public Works Department (Roads and Buildings) be pleased to state—
- (a) Whether Government is aware that there is an urgent and genuine need of an Inspection Bungalow in Daranga Mela area being an international market.
 - (b) Whether it is a fact that necessary plan and estimate for construction of an I. B. at Melanga Bridge were prepared by the Department after the site was visited by the Minister himself and if so, whether tenders from intending contractors were called for ?

- (c) If so, whether Government propose to take immediate steps to execute the works ?

Shri Altaf Hossain Mazumder [Minister of State, Public Works Department (Roads and Buildings)] replied :

112. (a)— Construction of an Inspection Bungalow at Daranga Mela was considered necessary for facility of inspecting the works by the Public Works Department staff.

(b)—Yes, plans and estimates were prepared and Government of India was moved for necessary approval for construction of the I. B. which has been turned down by them.

(c)—Does not arise.

Shri Prabhat Narayan Choudhury : In view of the fact that the Government has turned it down will the Govt. construct an I. B. which has been admitted to be very important by the State Govt. itself ?

Shri Altaf Hossain Mazumder : Govt. of India has intimated with regret that the proposal of construction of the rest house at Darranga cannot be accepted by them. They have got some building construc-

ted at Darranga already. Some one of the building may be used as the rest house after being vacated by the people of Base depot Dantok project. So, no new rest house would be constructed at Darranga now.

Shri Prabhat Narayan Choudhury : Will the Minister be pleased to inform that whether this building falls or does fall within Indian territory or are the buildings within the Bhutan territory ?

Shri Altaf Hossain Mazumder : We have no indication where exactly it falls. We will look into it.

Shri Prabhat Narayan Choudhury : Will the Minister be pleased to look into it and find out if the building referred to is located not within Indian territory or under Military Control or falls within Bhutan area and will the Govt. try to construct the building from its own fund ?

Shri Altaf Hossain Mazumder : About the location we will look into it and about construction of an I.B. by the State Government will depend upon availability of funds.

Shri Dulal Chandra Barua : Is Govt. aware of the fact that the present Dak Bangalow which was constructed

by the Government of India is situated in Bhutan area and therefore no Indian can get there to take rest in that Bungalow.

Shri Altat Hossain Mazumder : We are looking into.

Re : Barpeta-Sarthebari-Nalbari-Hazo-Gauhati Road

Dr. Bhumidhar Barman asked :

*123. Will the Minister-in-charge of P. W. D (R & B) be pleased to state—

- (a) Whether it is a fact that Barpeta Sarthebari-Nalbari-Hazo-Gauhati Road is passing through a very thickly populated area ?
- (b) Whether it is also a fact that hundreds of vehicles pass through this road daily ?
- (c) Whether it is also a fact that the said road has not been maintained Properly to cope with the heavy vehicular traffic ?
- (d) If so, whether Government propose to take up maintenance work during this financial year as a special case ?

Shri Altaf Hossain Mazumder [Minister o State, P. W. D. (R & B)] replied :

123. (a)—Yes

(b)—Yes, the traffic intensity high on this road.

(c)—The road is being maintained properly, but due to volume of traffic being rather heavy, the gravelled portions of the road get damaged at places frequently to some extent but the damages are being attended to timely as and when required.

(d) Does not arise in view of reply to (c) above.

Shri Prabhat Narayan Choudhury : The North Trunk road was a State High Way and the cost was incurred by the Govt. of Assam and when this road has been taken as National High way for use. Inter State ment and the State Govt is relieg of the way properly of the Road. when the Road the question is passing through important places like Barpeta-Sarthebari-Nalbari-Hajo-Gauhati will the Govt consider it to make a State High way as a special case ?

Shri Altaf Hossain Mazumder : Like other High Ways the Govt. is anxious to improve it also provided the funds are available.

Re : Dearth of Communication in Amguri-Bhabanipur Gaon Sabha

Shri Uttam Chandra Brahma asked :

*129. Will the Minister-in-charge of Public Works Department (Roads and Buildings) be Pleased to state—

(a) Whether it is a fact that due to dearth of communication in Amguri-Bhabanipur Gaon Sabha under Kokrajhar Subdivision a large number of elephants had to be deployed during the last bye-election of Kokrajhar Parliamentary Constituency ?

(b) If so, how Government is contemplating for improving the communication of this area ?

(c) What are the reasons for which the development of communication could not be made in this area ?

Shri Altaf Hossain Mazumder (Minister of State, Public Works Department (Roads and-Buildings) replied :

129. (a) One road named Khagrabari-Amguri Road via Tulsijhorahat is still under construction. The total mileage of the road is 7.19 miles. Bhabanipur falls midway on this road. As regards deploying of elephants during the last bye-election, it is not known to this Department.

(b)—By completing the works of Khagrabari-Amguri Road via Tulsijhorahat on which Bhabanipur falls and which was taken up in Third Five-Year Plan.

(c)—Due to difficult terrain and the area being subject to frequent floodings.

Shri Uttam Chandra Brahma : I personally know that during Kokrajhar bye-election due to dearth of communication 8 to 9 elephants were deployed for carrying officials to various Polling stations. Will the Minister be pleased to ascertain it ?

Shri Altaf Hossain Mazumder : I am not aware of it.

**Re : Representation from the public of Panitola
Anchalik Panchayat**

Shri Bhadra Kanta Gogoi asked :

***130. Will the Minister-in-charge of Panchayat be pleased
to state—**

**(a) Whether Government received any representation
from the people of Panitola Anchalik Panchayat ?**

**(b) If so, what are the contents of the representa-
tion ?**

**Shri Devendra Nath Hazarika (Minister of State, Panchayat
and Community Development) replied :**

130. (a) — Yes.

**(b)—It is difficult to say which representation the
Hon'ble Member has referred to. Government
received representation; one alleging anomaly
in the working of the Pilot Project scheme for
utilisation of rural manpower and the other
against nomination of particular persons as
member of Panitola Anchalik Panchayat to re-
present unrepresented Tea Garden areas.**

Shri Bhadra Kanta Gogoi : মন্ত্রী ডাঙৰীয়াই দুখন Representation সম্পৰ্কে কৈছে। এখনত pilot-projects সম্পৰ্কে আৰু আনখনত এজন particuluar person ক পানীতোলা আঞ্চলিক পঞ্চায়তত Un-represent tea garden area ৰ পৰা মনোনয়ন দিয়াৰ বিৰুদ্ধে আপত্তি পোৱা বুলি কৈছে। মই দ্বিতীয় জনৰ কথাহে জানিব খুজিছো যে, সেই মানুহজন কোন? আৰু মানুহজনৰ নাম কি?

Shri Devendra Nath Hazarika ; চাব, পানীতোলা আঞ্চলিক পঞ্চায়তৰ এজন শ্ৰীমদন লাল বেৰীয়া নামৰ মানুহক মনোনয়ন দিয়াৰ সম্পৰ্কত আপত্তি কৰা হৈছিল।

Shri Dulal Chandra Barua : আপত্তি কি কাৰণে কৰিছিল?

Shri Devendra Nath Hazarika : মানুহজন মজদুৰ নহয়, সেই কাৰণে তেখেতক মনোনয়ন দিব নালাগে বুলি বালিজান চাহবাগিছাৰ অসম চাহ মজদুৰ সংঘৰ unit ৰ পৰা আপত্তি এখন আহিছিল।

Shri Atul Chandra Goswami : মজদুৰ হিচাবে মনোনয়ন দিয়া হৈছেনেকি?

Shri Devendra Nath Hazarika : এই বছৰ সেই সিদ্ধান্ত হোৱা নাই এতিয়াও।

Shri Bhadra Kanta Gogoi : Working class ৰ মানুহ হিচাবে আগতে কেতিয়াবা মনোনয়ন দিয়া হৈছিলনেকি?

Shri Devendra Nath Hazarika : ১৯৬৪ চনতে দিয়া হৈছিল। আৰু সেই সময়তে working class ৰ হ'ব লাগে বুলি কোনো নিৰ্দেশ নাছিল। এই মানুহ জনৰ বসবাস চাহ বাগিচাৰ এলেকাত। যোৱা বাৰৰ মনোনয়নৰ পিচত অসম চাহ মজদুৰ সংঘ আৰু I.N.T.U.C. তৰফৰ পৰা আপত্তি হোৱাৰ বাবে এইবাৰ মনোনয়নৰ কাৰণে D.C. আৰু S.D.O. ৰ Recommendation বিচাৰোতে Working Labour Class ৰ পৰাহে নাম দিবলৈ পৰামৰ্শ দিয়া হৈছিল।

Shri Bhadra Kanta Gogoi : এই মানুহজনক মনোনয়ন দিয়াৰ কিবা ব্যৱস্থা চলিছেনেকি ?

Shri Devendra Nath Hazarika : এই বিষয়ে এতিয়াও সিদ্ধান্ত লোৱা হোৱা নাই।

Shri Atul Chandra Goswami : শ্ৰীবেৰিয়া বোলা মানুহজনে কি কাম কৰে ?

Shri Devendra Nath Hazarika : প্ৰফেচন হিচাবে মানুহজন ব্যৱসায়ী মানুহ।

Shri Bhadra Kanta Gogoi : এই বেৰিয়ান ডাঙৰীয়াক দিব লাগে বুলি কোনোবাই Recomend কৰিছেনেকি ?

Shri Devendra Nath Hazarika : হয় :

Shri Bhadreswar Cogoi : D.C. য়ে নে S. D. O. ই Recommend কৰিছে ?

Shri Devendra Nath Hazarika : D.C. য়ে পিচত সেই D.C. য়েই working class ব মানুহ নহয় বুলিও আমালৈ লিখিছিল।

Shri Jagannath Sinha : Nomination is given to the Anchalik Panchayat from the tea garden areas in order to represent the unrepresented areas in the Anchalik Panchayat. Is there any hard and fast rule or specific mention in the Act that such and such persons should be given nomination from particular unrepresented areas ?

Shri Devendra Nath Hazarika : No, the Act is clear that the man who has been nominated should be a resident of that unrepresented area.

Shri Jagannath Sinha : Is there any legal bar in nominating Mr. Bariwal ?

Shri Devendra Nath Hazarika : There is no legal bar. But there were complaints after the nomination in 1964 from Labour organisations such as Assam Chah Mazdur Sangha and I.N.T.U.C. Therefore, Government issued executive instructions to the D. Cs. and S.D. Os. this time to recommend persons for nomination belonging to the working class community.

Shri Jagannath Sinha : Has that also been followed every where in the whole of the State of Assam ?

Shri Devendra Nath Hazarika : Yes, that is followed.

Shri Hiralal Patwary : মাননীয় উপাধ্যক্ষ মহোদয়, মাননীয় মন্ত্রী মহোদয়ে সদনত জনাবনে, যে এনে ধৰণৰ মনোনয়ন নকৰি চাহ-বাগিচাৰ দ্বাৰা নিৰ্বাচন কৰাৰ ব্যৱস্থা চৰকাৰে কৰিব নে ? যাতে তেওঁ-লোকৰ মনত ৰাজনৈতিক চেতনা আহে। চাহ-বাগানৰ মজতুৰ বা শ্ৰমিক সকলেও এনে ধৰনে মনোনয়ন কৰা কাৰণেই নাজানে যে মনোনিত জন গাওঁ পঞ্চায়তৰ সদস্য নে আঞ্চলিক পঞ্চায়তৰ সদস্য সেই কাৰণে চাহ বাগিচাৰ কাৰণে নিৰ্বাচনৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে।

Shri Devendra Nath Hazarika : উপাধ্যক্ষ মহোদয়, মোৰ বোম্বাৰে তেখেতে কৰা প্ৰশ্নটো এই প্ৰসঙ্গত বুঠে।

Re : State Planning Advisory Board

Shri Dulal Chandra Barua asked :

*131. Will the Chief Minister be pleased to state—

- (a) Whether Government has finally decided for setting up a permanent State Planning Advisory Board for making different plans and programme and also for successful implementation of these schemes ?

- (b) If so, when it is finalised and who are the members of the said Board?

Shri Bimala Prasad Chaliha (Chief Minister) replied :

131. (a)—Government have accepted in principle the setting up of the State Planning Board, but in view of the proposed reorganisation of the State, it has been decided to keep the decision regarding the final shape of the Board pending for some time.

- (b)—Does not arise.

Shri Dulal Chandra Barua : The Chief Minister has said that this decision has been kept pending in view of the reorganisation of the State. But may I know what are the principles that have been followed by Government in respect of setting up this Board, which will draw up our future plan and programme?

Shri Bimala Prasad Chaliha : The idea is that there will be a few whole-time members assisted by part-time members.

Shri Dulal Chandra Barua : Who will be the Chairman

of the Board? Will he be an official or non-official?

Shri Bimala Prasad Chaliha : It has not been decided, but the proposal as it is to-day is that the Chief Minister will be the Chairman.

Shri Dulal Chandra Barua : May I know whether there will be any representation from this House?

Shri Bimala Prasad Chaliha : That has not been decided as yet.

Shri Hiralal Patwary : May I know what will be the relation between the Planning Advisory Board and the Standing Committees attached to Ministers as recommended by the whips' Conference? You will remember, Sir, that in Simla the whips' Conference decided that for better co-ordination and successful planning there should be standing committees attached to every Minister and they will help in the execution of the plan. What will be the relation between these committees and the Planning Advisory committee?

Shri Bimala Prasad Chaliha : Let me make the position

clear. We have already got a Planning Advisory Committee. So far as this Planning Board is concerned, the idea is to make it a small body, which will keep proper liaison with the Planning Advisory Committee and the other organisations who will deal with planning matters.

Shri Dulal Chandra Barua : By considering the importance of this Board and also the need to have the benefit of advice from the members of this august House, does not the Government consider it proper to nominate a few members from both sides to this Board ?

Shri Bimala Prasad Chaliha : This will be considered.

Shri Phani Bora : May I know how the reorganisation question is standing in the way of constitution of this Board ? As far as I could understand from the Chief Minister this Board will consist of certain members who will be whole-time and certain members who will be part-time members. Even if there is reorganisation on the basis of the declaration that is already there, I fail to understand how this stands in the way of formation of this Board at the moment.

Shri Bimala Prasad Chaliha : So far as planning is concerned, as the hon. members are aware, for the hill areas there is already a planning board. What is to be decided is whether this board will exclusively deal with matters relating to areas other than the hill areas or it should deal with planning for the whole State including the hill areas. There are some of the questions which will require some discussion.

Shri Dulal Chandra Barua : Discussion with whom ?
With Government of India ?

Shri Bimala Prasad Chaliha : No, Sir, not with the Government of India. After the reorganisation scheme is decided finally it will have to be considered how best this body can be constituted.

Shri Phani Bora : If the reorganisation scheme takes another two years, are we to understand that this Board will not be constituted till then and, in the meantime, a substantial portion of the 4th Five Year Plan period will have been over ?

Shri Bimala Prasad Chaliha : This postponement has been made on the idea that the reorganisation scheme would come into effect within the next financial year, viz., 1969-70.

**Re: Appointment of Assistant Inspector
of Excise**

Shri Pitsing Konwar asked :

*132. Will the Minister-in-charge of Excise be pleased to state—

- (a) Whether it is a fact that some persons have been appointed as Assistant Inspector of Excise?
- (b) What is the strength of such appointment?
- (c) Whether there is any plains tribal candidate appointed for this jobs?

Shri Ramesh Chandra Barooah (Minister, Excise) replied :

132. (a)—No.

(b) & (c)—In view of the reply given to (a) the question does not arise.

**Re: Qualification for the post of Special
officer for Hindi Education**

Shri Dulal Chandra Barua asked -

*133. Will the Minister-in-charge of Education be pleased to state—

- a) What is the qualification required for the post of Special Officer for Hindi Education in the Directorate of Public Instruction?
- (b) Whether the present incumbent possesses the requisite qualification to hold the post?
- (c) Whether these posts have been filled up through Assam Public Service Commission and if not, why?

Shri Syed Ahmed Ali (Minister of State, Education) replied :

133. (a) — There is no post of Special Officer for Hindi Education in the Directorate.

(b) & (c)—Do not arise in view of (a) above.

Shri Dulal Chandra Barua : May I know what is the designation of the officer who is now attached to the Directorate of Public Instruction to conduct the affairs of Hindi education in the State?

Shri Syed Ahmed Ali : His designation is Hindi Education Officer and the minimum qualification necessary

for this officer at the time of appointment was Second Class M.A. in Hindi. This post has been filled up after due advertisement by the Assam Public Service Commission and the present incumbent, Mr. Loknath Bharali has been selected by the Assam Public Service Commission as the only candidate. Accordingly, he was appointed.

Shri Dulal Chandra Barua : When was he recruited to this post ?

Shri Syed Ahmed Ali : In the year 1958 ?

Shri Dulal Chandra Barua : Will the Minister in charge of Education please give the conditions of the advertisement ?

Shri Syed Ahmed Ali, I may read out the relevant portion of the advertisement. "A candidate must be at least a Second Class M.A. in Hindi or Second Class M.A. of a recognised University with equivalent degree in Hindi."

Shri Hiralal Patwary : What are the duties of these officers ?

Shri Syed Ahmed Ali : To inspect the Hindi teaching in M.E. Schools High Schools and Higher Secondary

Schools besides doing routine office work in the headquarters at Shillong.

Shri Dulal Chandra Barua : Has this officer been promoted to the rank of Inspector of Schools for Hindi ?

Shri Syed Ahmed Ali : At first he was appointed as a Hindi Education Officer but in the year 1967 this post was upgraded to the post of Inspector for Hindi Education.

Shri Phani Bora : Is there any person in Assam qualified not only in Hindi but also a graduate in General Education available who can be appointed in this post ?

Shri Syed Ahmed Ali : He has the requisite qualification for this upgraded post.

Shri Dulal Chandra Barua : Sir, the State Minister for Education said that this gentleman was first recruited as a Hindi Education Officer and then this post was upgraded to the post of Inspector of Schools for Hindi Education. May I know whether that post has to be advertised through the A.P.S.C. ?

Shri Syed Ahmed Ali : It is not necessary. This is only upgradation of the post.

Shri Dulal Chandra Barua : Whether the A.P.S.C. concurrence has to be obtained ?

Shri Syed Ahmed Ali : Not necessary.

Shri Bhubaneswar Barman : উপাধ্যক্ষ মহোদয়, মই এইটো মাননীয় মন্ত্রী মহোদয়ৰ পৰা জানিব বিচাৰিছোঁ যে হিন্দী বিষয়ত এজন হিন্দী জনা উপযুক্ত মানুহক দায়িত্ব দিয়া হৈছে। কিন্তু এইটো মন্ত্রী মহোদয়ৰ পৰা জানিব পাবোনেকি যে বৰ্তমান তেখেতক D.D.P.I. ৰ 'বেঞ্চ' মিডিয়াৰ কাৰণে কাম বিলাক স্থগিতভাৱে চলাব পৰা নাই।

Shri Syed Ahmed Ali : সেই কাৰণে এই post টো upgrade কৰি Hindi Education Inspector কৰি দিয়া হৈছে।

Shri Dulal Chandra Barua : Sir, so far as I know, according to the rules that have to be followed by the Government is that even if it is to be upgraded, the concurrence of the A.P.S.C. is required for such appointment. If so, why the Government did not follow the rules framed by them in this case ?

Shri Syed Ahmed Ali : I shall look into it.

Shri Dulal Chandra Barua : As has been stated by the Minister that the post has been upgraded to the rank of Inspector of Schools for Hindi Education, is he entitled to make inspection of the whole affairs of the schools ?

Shri Syed Ahmed Ali. Upto the Higher Secondary Standard of Hindi Education.

Shri Dulal Chandra Barua : Whether he can also look after the other affairs of institutions during his inspection ?

Shri Syed Ahmed Ali : No. Only for Hindi Education.

Shri Atul Chandra Goswami : তেখেতে কিমান স্কুল Inspection কৰিছে. এই বিষয়ে মন্ত্রী মহোদয়ে খবৰ বাখিছেনে ?

Shri Syed Ahmed Ali : এই খবৰ বৰ্তমান মোৰ হাতত নাই।

Re : Amount Smuggled Goods entered into
Assam

শ্রীমনেন্দ্র বড়োয়ে স্থিছে :

*১৩৪। মাননীয় যোগান বিভাগৰ মন্ত্রী মহোদয়ে অনুগ্রহ কৰি জনাব নে ?

১৯৬৮ চনৰ ১ জানুৱাৰী তাৰিখৰ পৰা আজিলৈকে কিমান হাজাৰ টকা মূল্যৰ চোৰাং সামগ্ৰী অসমলৈ আহে আৰু ইয়াৰ হিচাব চৰকাৰে সদনত জনাব নে?

মুখ্যমন্ত্ৰী বিমলা প্ৰসাদ চলিহাই উত্তৰ দিছে :

১৩৪। বিদেশৰ পৰা অসমলৈ অহা চোৰাং সামগ্ৰীৰ প্ৰকৃত মূল্য দিয়াটো সম্ভৱ নহয়। চোৰাং সামগ্ৰী ধৰা পৰিলে “কাচ্টমচ” আইন অনুযায়ী বাজেয়াপ্ত কৰা হয়। ১৯৬৮ চনৰ পহিলা জানুৱাৰীৰ পৰা ১৯৬৯ চনৰ ৩১ জানুৱাৰীলৈকে তেনেভাবে বাজেয়াপ্ত কৰা চোৰাং সামগ্ৰীৰ মূল্য হৈছে ৪,৭৫,৪৯৯'৪১ টকা।

Shri Maneswar Boro : মহোদয়, ১৯৬৮ চনৰ ১ জানুৱাৰীৰ পৰা আজিলৈকে কিমান বিদেশী চোৰাং সামগ্ৰী ধৰা হৈছে। আৰু এইবিলাক বন্ধ কৰাৰ কাৰণে চৰকাৰে কি ব্যবস্থা কৰিছে।

Shri Bimala Prasad Chaliha : মহোদয়, সেই সংখ্যাটো বৰ্তমান মোৰ হাতত নাই।

Shri Hiralal Patwary : মহোদয়, মন্ত্ৰীমহোদয়ৰ পৰা মই এইটো জানিব পাৰোনে যে, কোন কোন ৰাষ্ট্ৰৰ পৰা অহা এই চাৰিলাখ টকাৰ বিদেশী চোৰাং সামগ্ৰী অসমত ধৰা পেলোৱা হৈছে? আৰু এটা কথা মন্ত্ৰীমহোদয়ে জনাবনে—কোনখন বিদেশী ৰাষ্ট্ৰৰ পৰা এই সামগ্ৰীবোৰৰ বেচি ভাগ আহিছে?

Shri Bimala Prasad Chaliha : সামগ্ৰী বিলাকৰ নাম তালিকাৰে

আছে। কিন্তু কোন কোন বাদ্ৰৰ পৰা চীনা সামগ্ৰী আহিছে মাননীয় সদস্যক মই খবৰ কৰিহে জনাব পাৰিম।

Shri Debeswar Sarmah : প্রশ্নটোত আছিল যে, ইমান তাৰিখৰ পৰা ইমান তাৰিখলৈ কিমান হাজাৰ টকাৰ মূল্যৰ চোৰাং সামগ্ৰী অসমলৈ আহে। আৰু ইয়াৰ হিচাব চৰকাৰে দিব পাৰেনে? তাৰ উত্তৰ হৈছে ৪ লাখ টকাৰ মূল্যৰ চোৰাং সামগ্ৰী ধৰা পৰিছে। বোধকৰো এইটো অস্বীকাৰ কৰিব নোৱাৰে যে, চীনা কলপ, চীনালাইটৰ আজি অসমৰ প্ৰত্যেক বজাৰতে দেখা যায় আৰু বিক্ৰী হয়। তাৰ টকা কি হয়, কলৈ যায় তাৰ কিবা সম্ভেদ চৰকাৰে ৰাখিছেনে? আৰু এই চীনা সামগ্ৰীবিলাক যাতে আমাৰ বাজাৰলৈ আহিব নোৱাৰে তাৰ কি ব্যৱস্থা চৰকাৰে কৰিছে?

Shri Bimala Prasad Chaliha : এই সম্পৰ্কে ভালকৈ নিয়াত্ৰন কৰিবলৈ ভাৰত চৰকাৰে ইতিমধ্যে সেই সম্পৰ্কীয় কাচটমচ্ আইনখন সংশোধন কৰিছে। ইয়াৰ পিচৰপৰা কাচটমচ্ অফিচৰ সকলৰ অফিচ আৰু বেচি কৰিছে আৰু এই টকা কলৈ যায় সেইটো ব্যবসায়ী হিচাবেহে জানিব। তাৰ খাটাং হিচাব মোৰ হাতত নাই।

Shri Debeswar Sarmah : মই কৈছো যে আমি অসমৰ বজাৰ বিলাকলৈ গলে বিশেষকৈ যোৰহাটলৈ 'চক' বজাৰলৈ গলে তাত চীনা কলম, চীনা Lighter বহুতৰ হাততে আছে আৰু অবাধে বিক্ৰী কৰি আছে। এই চীনা সামগ্ৰী বিলাক অসমত ইমান বিয়পি পৰিছে যে দেখিলে মনত হয় তাৰ প্ৰতিবন্ধকতা কৰা দেখা নাযায়। ইয়াৰ প্ৰতি বন্ধকতাৰ কাৰণে বৰ্তমানে কোনো বিশেষ ব্যৱস্থা কৰিছে।

Shri Bimala Prasad Chaliha : এই বিষয়টো হল Customs Department এ Deal কৰা বিষয়। এই বিষয়ে ৰাজ্যিক চৰকাৰে বিশেষ ব্যৱস্থা কৰাৰ দিহা নাই।

Shri Kamini Mohon Sarma : বৰ্তমান অসমত চোৰাং মালেৰে উভৈ-নদী হৈ আছে। তাক বন্ধ কৰাৰ চৰকাৰে বিশেষ ব্যৱস্থা কৰিছেনে? আৰু এই বিদেশী বস্তু বিলাকনো কি কি?

Shri Bimala Prasad Chaliha : যিবিলাক সামগ্ৰী ধৰা পৰিছে এই ধৰাপৰা সামগ্ৰী বিলাকৰ ভিতৰত দেখা যায় সোন, ৰূপ, অলঙ্কাৰ পাতি, ঘড়ী আৰু অনান্য সামগ্ৰী আছে।

Shri Phani Bora : এই ঘড়ীবোৰ চীনৰ পৰা আহিল নেকি?

(No reply)

Shri Hiralal Patwary : মাননীয় মুখ্যমন্ত্ৰীৰ পৰা জানিব পাবোনেকি যে, এই বিদেশী সামগ্ৰীবিলাক কোন কোন ৰাষ্ট্ৰৰ পৰা চোৰাং কাৰ-বাৰ চলাইছে। সেই বিষয়ে আমাৰ চৰকাৰে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰক অধিক সতৰ্ক হবলৈ দাবী জনাবনে?

Shri Bimala Prasad Chaliha : এই বিষয়ে পুনৰবাৰ ভাৰত চৰকাৰক জনোৱা হব।

Shri Moneswar Boro : বিদেশৰ পৰা চোৰাং সামগ্ৰীবোৰ কোন কোন ৰাষ্ট্ৰটাইদি আহি অসমত সোমাইছেহি?

Shri Bimala Prasad Chaliha : এইবিলাক ধৰাপৰে খাছী-জয়ন্তীয়া
পাহাৰৰ সীমান্ত আৰু বেঙফাল সীমান্তত ।

M. Shamsul Huda : চৰকাৰে এইটো খবৰ জানেনে যে, বিদেশী চোৰাং
বস্ত্ৰৰ লগত কিছুমান নকল বিদেশী বস্ত্ৰ বজাৰত ওলাইছে—যেনে
নকলচীনা ফাউণ্টেন পেন ইত্যাদি । এইটো কথা চৰকাৰে
জানেনে কি ?

Shri Bimala Prasad Chaliha : এই বিষয়ে কোনো সংবাদ নাই ।

**Re : Increased number of cases of child lifting
in the State**

Shri Dulal Chandra Barua asked :

* 135. Will the Chief Minister be pleased to state—

(a) Whether Government is aware of the fact that
there has been increase in number of child
lifting cases in the State of Assam ?

(b) If so, the number of cases so far detected
during the last three years ?

(c) What remedial measures have been taken by
Government ?

Shri Bimala Prasad Chaliha (Chief Minister) replied :

*135. (a) & (b)—No. There has been no increase in the number of child lifting cases in the State. One case was registered in 1966 and another in the first half of 1967 and since then no such case has been reported upto date.

(c) Does not arise.

Shri Dulal Chandra Barua : Sir, may I know from the Hon'ble Chief Minister if the Government is aware of the fact that in the month of January last consecutively 3 such cases took place in the Gauhati town itself?

Shri Bimala Prasad Chaliha : No Sir, we have no information about it.

Shri Mohidhar Pegu : এই যে ল'ৰা-ছোৱালী অপহৰণ কৰা হয়, ইয়াৰ উদ্দেশ্য কি হ'ব পাৰে বুলি চৰকাৰে ভাবে?

Shri Bimala Prasad Chaliha : সংবাদ পোৱা যায় যে, এই বিষয়ে কিছুমান ল'ৰা-ছোৱালী নিপেলাই বিকলাঙ্গ কৰি মগনীয়া কৰি বনায়। কাৰণ মগনীয়াৰ এটা Gang আছে আৰু ছোৱালীবিকাক বিক্ৰি কৰাৰ খবৰ আছে।

Shri Kaminimohan Sarma : গুৱাহাটী চিৰিয়াখানাত শিশু এটা অপ-
হৰণ কৰি সিহংক খাদ্য হিচাবে দিয়া হৈছে নেকি? এনেকুৱা
এটা বাতৰি কাকতত কালি ওলাইছে। গুৱাহাটী চিৰিয়াখানাৰ
সিংহৰ গৰালত শিশু এটিৰ মৃত দেহ ওলাইছে? এই বিষয়ে
মন্ত্ৰী মহোদয়ে কিবা জানেনেকি?

Shri Bimala Prasad Chaliha : এইটো প্রশ্ন প্রাসঙ্গিক নহয়।

Re : Flood Warning Stations in the State

M. Shamsul Huda asked :

*136. Will the Minister-in-charge of Public Works Department (Flood Control and Irrigation) be pleased to state—

(a) Whether there are flood warning stations in the state?

(b) If not, whether the Government propose to take steps for establishment of such stations in the State?

(c) If so, when and how many?

(d) The places where the Government propose to establish flood warning stations?

Shri Mahendra Mohan Choudhury [Minister, Public Works Department (Flood Control and Irrigation) replied :

136. (a)—Yes, 4 in Bhutan and 8 in N. E. F. A.

(b)—It is proposed to improve the existing system.

(c) & (d)—The details are being worked out by C.W. & P.C.

M. Shamsul Huda : What is the number of present flood warning stations and where they have been located and whether they were properly working during the last flood ?

Shri Mahendra Mohan Chaudhury : There are 4 Stations in Bhutan and 8 in N. E. F. A. In Bhutan these are located at (1) Gomphu, (2) Nimgong (3) Monkar and (4) Tashingong—Dzong and in N.E.F.A. these are at (1) Tuting, (2) Karko, (3) Passighat, (4) Along, (5) Wallong, (6) Hayullingang, (7) Tezu and (8) Kronly. এই বিলাকৰ পৰা সময়ে সময়ে তাঁৰ বানী দিয়া হয়।

M. Shamsul Huda : Whether it is a fact that these flood warning stations could not give proper warning at the time of last floods ?

Shri Mahendra Mohan Chaudhury : There has been certain failures. Therefore to improve the position the whole thing has to be revised. The Central water and Power Commission has prepared a proof scheme for this purpose.

M. Shamsul Huda : How long it will take to materialise ?

Shri Mahendra Mohan Chaudhury (Minister) : Very soon. At one stage the Central & Power Commission made certain suggestion for improvement of the Stations and then they revised their scheme and before the final revision takes place the old things will continue.

M. A. Musawwir Chaudhury : Whether there is any proposal in the 4th Five-Year Plan to erect any flood warning station in Assam ?

Shri Mahendra Mohan Chaudhury : I think such stations are located in places wherefrom effective warning can be given for coming of the floods. Therefore, it is not the proposal to locate flood warning station at every place.

Shri Hiralal Patwary : Who is the communicating authority to communicate this kind of warning and to whom this is communicated ?

Shri Mohendra Mohan Chaudhury : From different stations the warnings are issued to different officers of Assam. If the House want I can give the entire thing so that the whole thing may be clear to the Hon'ble members.

From the warning stations in NEFA, during the flood season wireless signals are received by Superintending Engineer, E & D Dibrugarh as well as by Chief Engineer, Flood Control. Similarly daily flood report is received over the wireless by these officers during the flood season from gauge sites on river Brahmaputra at Markongselek and Sissikalgah.

All the above signals keep the Superintending Engineer E&D Dibrugarh is informed of the approaching flood. As soon as the gauge of the Brahmaputra at Dibrugarh exceeds the warning stage of RL 342 the Executive Engineer E & D Dibrugarh sends the message to the S. P., Dibrugarh. Immediately on receipt of the message the S. P. arranges transmission of the warning over the wireless to following police stations 1) North Lakhimpur, (2) Sibsagar (3) Jorhat (4) Tezpur (5) Nowgong, (6) Gauhati.

Similarly the Executive Engineer E & D Tezpur sends warning message to S. P. Tezpur as soon

as the water level at Tezpur exceeds the earning stage. Immediately on receipt of message the S. P. arranges transmission of wireless message to following police stations (1) Nowgong (2) Mangaldai (3) Barpeta (4) Gauhati, (5) Palasbari (6) Dhubri (7) Tura:

The Officers in charge of wireless stations in the towns mentioned above pass on messages to the D. C. s & S. D. O., Civil, S. P. s & D. S. Ps, E. Es. E & D and E. Es., R & B for their information and necessary action.

Shri Hiralal Patwary : মন্ত্রী মহোদয়ৰ জবাবৰ পৰা জানিব পাৰিছো যে ভূটান আৰু নেফাৰ পৰা ৰাজ্যখনৰ বানপানী বিপদাপন্নৰ সন্কেট দিয়ে। এই Authority ৰ লগত বানপানী নিয়ন্ত্ৰনত যোগাযোগ আছে নেকি ?

Shri Mohendra Mohan Choudhury : বানপানী নিয়ন্ত্ৰনৰ কথা নহয়। তেওঁলোকে খবৰ দিয়ে যে ইমান পৰিমাণৰ পানী আহিছে গতিকে সাৰধান হোৱা।

Shri Dulal Chandra Barua : মন্ত্রী মহোদয়ে কৈছে এই চেণ্টাৰবোৰে ভূটান আৰু নেফাত Function কৰি আছে। মই মাননীয় মন্ত্রী মহোদয়ৰ পৰা জানিব বিচাৰিছোঁ যে যিহেতু পৰশুৰাম কুণ্ডৰ ওচৰত তেনেকুৱা এটা চেণ্টাৰ নথকাত বানপানীৰ আগ জাননী অন্যবিলাক কেন্দ্ৰই দিয়াটো মূল্যহীন হৈছে। গতিকে এই ক্ষেত্ৰত

তেখেতে কেন্দ্রীয় চৰকাৰৰ লগত যোগাযোগ কৰি তাত এটা চেণ্টাৰ স্থাপনৰ চেণ্টা কৰিবনে ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury : যদি প্রয়োজন হয় কৰিম।

Shri Jagannath Sinha : Sir, the hon. Minister has read out a lovely note giving the details of warning stations of Bhutan and NEFA. But in Cachar district the river Barak comes from Manipur and every year it over floods the district. Is there any arrangement to receive the warning of floods in Barak river from Manipur ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury (Minister) : Sir, as for Barak river at Silchar is concerned the flood warning message it sent over wireless to the station Director, All India Radio, Gauhati Station By E. E., E & D, Silchar with the crossing of warning stage at Silchar so that it could be broadcast for the rural areas of Cachar District.

Shri Dulal Chandra Barua : Whether there is any flood warning Centre in the mouth of the river Barak ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury : There is no such Centre.

Re : Area of land for Military Camp at
Kelydon, Nowgong

M. Shamsul Huda asked :

* 137. Will the Minister-in-charge of Revenue be pleased to state—

(a) The total area of land acquired for the Military Camp at Kelyden in Nowgong ?

(b) The respective date of acquisition and utilisation of the lands ?

(c) Whether the owners of the lands have been paid due compensation of their lands ?

(d) If not, why ?

(e) Whether the owners of the lands have been paid cost to shifting their homes and houses from the lands acquired ?

(f) If not, why ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury (Minister, Revenue)
replied :

137. (a)—No land has been acquired for the Military at Kelydon.

(b) to (f)—Do not arise.

Shri Atul Chandra Goswami : তাত মাটি বিকুইজিচন কৰাৰ ফলত যিবিলাক মানুহ উৎখাত হৈ গৈছে, সেইবিলাকে তেখেত-সকলৰ মাটিৰ মূল্য পোৱা নাই বা—তেওঁলোকে বাসস্থানৰ মাটি পোৱা নাই। সেইটো কথা সচানে ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury : বিকুইজিচনৰ ফলত যিখিনি উৎখাত হৈছে, তাৰ শতকৰা ৮০ ভাগে ক্ষতিপূৰণ পাইছে। বাকী ২০ ভাগৰ কাৰনে ব্যৱস্থা কৰা হৈছে আৰু ক্ষতিপূৰণ বিচৰা মানুহ বিলাকৰ হিচাব-পত্ৰ বাহিৰ কৰা হৈছে।

Shri Sainen Medhi : উপাধ্যক্ষ মহোদয়, মাননীয় মন্ত্ৰীমহোদয়ে জনাবনে যে যি মাটি Requisition কৰে সেইবিলাক Acquisition নকৰাৰ ফলত খেতিয়কৰ কি অসুবিধা হৈছে ? আকৌ এই Requisition কৰা মাটি বিলাক Acquisition কৰাৰ কিবা ব্যৱস্থা চৰকাৰে কৰিছে নেকি ?

Shri Mohndra Mohan Choudhury : এইবিলাক খবৰ কৰা হৈছে। Requisition কৰা মাটি বিলাক Acquisition কৰাৰ চেষ্টা কৰা হৈছে।

Shri Kamini Mohon Sarma : মাননীয় উপাধ্যক্ষ মহোদয়, এই কথা মন্ত্ৰীমহোদয়ে সদনত জনাবনে যে Requisition কৰা মাটিবিলাকৰ শতকৰা ৮০ ভাগ দি ২০ ভাগ কাটি ৰাখিছে। আৰু তাৰ পিচত আজি ২ বছৰে আকৌ শতকৰা ৪০ ভাগ কাটি ৰাখি ৬০ ভাগ দিয়া হৈছে এনেভাৱে টকা দিলে খেতিয়কৰ কি অৱস্থা হ'ব।

কেম্প সমূহৰ মাজত যি পৰিয়াল ঘৰ-বস্তু পাতিছে অতি সোন-
কালে বাসস্থানৰ বিকল্প ব্যৱস্থা দি প্রকৃত ক্ষতিপূৰণ দি মাটিখিনি
Acquisition কৰাৰ খৰচকীয়া ব্যৱস্থা কেতিয়া লব। নহলে
মিলিটেৰী কেম্প সমূহ স্থানান্তৰিত কৰাৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে।

Shri Mohendra Mohon Choudhury : চাৰ এটা কথা হৈছে যে
সম্পূৰ্ণভাৱে Requisition and Compensation দিবলৈ হলে
বহুতো তদন্ত কৰিব লাগে। এইবিলাক কৰিবলৈ হলে বহুতো
সময় লাগে। সেইকাৰণে 'ৰিকুইজিচন' কৰা মাটিৰ বাবদ মানুহে
সোনকালে যাতে ক্ষতিপূৰণ পাই—তাৰ কাৰণে ৮০% দিয়া হয়
আৰু বাকী ২০% হে বাকী ৰখা হয়। এই মাটি 'ৰিকুইজিচন'
কৰা হৈছিল প্রথমখণ্ড আৰু দ্বিতীয়খণ্ড ক্ৰমে ৫১৮৬৭ আৰু
১৪১০১ ৬৭তাৰিখে আৰু তাৰবাবে 'প্ৰেমেণ্ট' কৰা হৈছে ২১২১৬৮
তাৰিখে আৰু ২৫২১৬৮ তাৰিখে।

Shri Dulal Chandra Barua : এই বিষয় সদনত বহুবাৰ উল্লেখ
কৰা হৈছে যে—খেতিয়কবিলাকৰ মাটি 'ৰিকুইজিচন' কৰিবলৈ
শেষত অলাগতীয়া হলে ঘূৰাই দিবলৈ যায়। ইয়াৰ ফলত
বাইজৰ বহু আঁহকাল হয়। সেইকাৰণে, চৰকাৰ 'ডিফেন্স
ডিপাৰ্টমেণ্ট'ৰ লগত এইটো সিদ্ধান্ত কৰিব নোৱাৰেনে যে তেওঁ-
লোকৰ প্ৰয়োজনীয় মাটি পোনে পোনে একুৰাৰ (acquire)
কৰা হয়?

Shri Mohendra Mohan Choudhury : এই বিষয়ত মই মাননীয়
সদস্যৰ লগত একমত। যদি দীৰ্ঘম্যাদী হিচাবে লবলগা হয়,
তেনেহলে সেই মাটি 'ৰিকুইজিচন' নকৰি "একুইজিচন" কৰিব
লাগে। এইবিষয়ে বেভিনিউ চিফ্টটৰী আৰু ডি,চি, ৰ লগত
কথাবতৰা চলিছে। অৱশ্যে ডিফেন্স চেফ্টটৰী আদিয়েও তেখেতক

কোৱা হৈছে যে De-requisition কৰিবলগীয়া মাটিবিলাক সোন-
কালে De-requisition কৰিব লাগে আৰু যিবিলাক কামত
আছে সেইবিলাক হে বাখিব লাগে ।

(Starred Questions No. 138 lapsed as the hon.
Questioner was absent at the time)

Re : Cabinet Sub-Committee to examine the
grievances of the Gaonburas

Shri Prabhat Narayan Choudhury asked :

*139. Will the Chief Minister be pleased to state—

(a) Whether it is a fact that a cabinet
sub-committee was set up by the Government
to examine the grievances of the Gaonburas of
the villages ?

(b) If so, whether any report has been submitted by
the committee ?

(c) If so, whether a decision has been arrived at ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury (Minister, Revenue)
replied :

139. (a)— Yes.

(b)—Yes.

(c)—Yes.

Shri Prabhat Narayan Choudhury : Sir, what is the final decision regarding the grievances of the Gaonburas taken by the Cabinet Sub Committee ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury : চাৰ, এই বিষয়ত বিভূমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই তেখেতৰ বাজেট আলোচনা কৰোতে কৈছিল যে আমাৰ গাওবুঢ়া সকলৰ ওপৰত কিছুমান অতিৰিক্ত কামৰ দায়িত্ব ন্যস্ত কৰিবলৈ চৰকাৰে সিদ্ধান্ত গ্ৰহণ কৰিছে। ইয়াৰ বাবে গাও-বুঢ়া সকলক বৰ্ত্তমানে দিয়া বেহাইৰ পৰিৱৰ্ত্তে প্ৰতিবছৰে ২৫০ টকাকৈ পাৰিতোষিক দিয়া হব।

Shri Maneswar Boro : চৰকাৰে যে বছৰি ২৫০ টকাকৈ গাওবুঢ়া বিলাকক দিবলৈ সিদ্ধান্ত কৰিছে—তাৰ কাৰণে তেওঁলোকে কি কাম কৰিব ? আৰু কি ক্ষমতা দিয়া হব ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury : দৰাচলতে এই প্ৰশ্নটো ইয়াত লুঠে। যেইকি নহক—মই কৈছো—।

- (1) The position of the Gaonburas should be that of the elder and representative of his village and he is expected to be the mouthpiece of the people among whom he lives and their leader in carrying out works for the common benefit;

- (II) The Gaonburas are to assist the Mouzadar in collection of land revenue and the Mandal in the annual collection of the village maps and records and in maintenance of survey marks,
- (III) The Gaonburas are to report to the Mouzadar the vital statistics of his charge (i, e. of births and deaths), out-break of epidemics among men cattle. serious destruction of crops and threatened breaches of embankments.
- (IV) The Gaonburas are to publish official notice of all kinds on the Notice Board set up at his house at Govt. cost.
- (V) The Gaonburas are to report crimes to the Police and to assist the Police Authority in investigation of crimes occurring within his charge;
- (VI) The Gaonburas are to use their influence on the villagers so that village water supplies are not harmed or mis-used and to help the doctors and vaccinators in supplying various Information wanted by them
- (VII) The Gaonburas are to help the Authorities in all work of public benefit.

Over and above the above duties, it has been decided that the following also be the duties of the Gaonburas :

- (i) To report to the proper authorities the working of the water supply and the drinking water facilities i. e. in general, about the village sanitation and the irrigation system prevailing within his charge;
- (ii) To report to the proper authorities the cases of encroachment of reserve, wasteland and roadside reserve.
- (iii) To report to the proper authority about the birth and death of human beings as also the cattle mortality.
- (iv) To report to the proper authority about the infiltration of non-Indians in his area.
- (v) To help the proper authorities in collection of arrear loans of all types specially agricultural loans.
- (vi) To act as an ex-officio Member of the Gaon Panchayat. He should take part in the proceedings, but he will have no right to vote.
- (vii) To assist important dignitaries in their village

to his area. The tour programme of such dignitaries should be sent to Gaonburas in advance, so far as it relates to his area.

Shri Prabhat Naryan Choudhury: What is the arrangement to supervise the voluminous work of the Gaonburas?

Shri Mahendra Mohan Choudhury: The Circle S. D. C. is to look into it.

Shri Atul Chandra Goaswami: গাওবুঢ়াবিলাকক আগতে সোনৰ আঙঠী পিন্ধোৱা ব্যৱস্থা কৰিছিল এতিয়া থাকিবনে নাথাকে।

Shri Mahendra Mohon Choudhury: আঙঠী পিন্ধোৱা ব্যৱস্থা উঠাই দিয়া হোৱা নাই।

Re: proposal for reorganisation of Revenue Circles and Mauzas of Nalbari Subdivision

Shri Prabhat Narayan Choudhury asked:

*140. Will the Minister-in-charge of Revenue be pleased to state—

(a) Whether Government have received proposa

from the Subdivisional Officer, Nalbari for reorganisation of Revenue Circles and Mauzas of Nalbari Subdivision ? If so, what are the proposals

- (b) What steps have taken to reorganise the Revenue Circles and Mauzas as proposed ?
- (c) Whether Government is aware that due to delay in implementation of reorganisation proposal difficulty has been experienced in administration of the Revenue Circles of some Mauzas there of and consequently in the administrative of Department Blocks of the Subdivision ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury (Minister, Revenue) replied

140. (a)—No.

(b) & (c)—Do not arise.

Shri Prabhat Narayan Choudhury : Is it not a fact that the S.D.O., Nalbari submitted a proposal long ago to the Revenue Minister and the S.D.O. also personally took up the matter in presence of the local M.L. As?

Shri Mahendra Mohan Choudhury : The S.D.O. submitted a proposal that the circles at Nalbari and Barama should be divided and new circles should be crea-

ted. That proposal was found to be incomplete after examination by the Secretary as the S.D.O. did not mention about the mauzas and the workload of each of the proposed circles. Therefore, the same was returned to the S.D.O. for further details. The S.D.O. as far as our information goes sent it to the S.D.C. for a detailed report as suggested by the Secretary. That report has not yet come to the Secretariat and for that reason the matter could not be examined.

Re : Number of Co-operative Rice Mills

Shri Durgeswar Saikia asked :

*141. Will the Minister-in charge of Co-operation be pleased to state—

(a) The number of Rice Mills established in Assam in Cooperative line ?

(b) The number sanctioned ?

(c) Whether all the mills so established are functioning ?

(d) If so, whether the mills are found to be economic ?

- (e) Whether Bokota Cooperative Mill is functioning and if not the reason thereof and steps taken by the Government ?

Shri Lakshmi Prasad Goswami (Minister, Co-operation replied :

141. (a)—Nine Rice Mills.

(b)—Thirty Rice Mills.

(c)—Yes.

(d)—Yes.

(e)—There is no Co-operative Rice Mill at Bokota.

Shri Durgeswar Saikia : Sir, এইটো বকোটা নহয় বৰহোলাহে হব লাগিছিল। বাক যি হওক বৰহোলা Rice mill ব যি সজা কাম হৈছিল সেইটো সম্পূৰ্ণ হৈছে নে নাই ?

Shri Lakshmi Prasad Goswami : সেইটোৰ কাম সম্পূৰ্ণ হৈছে এতিয়া Trial দিবলৈহে বাকী আছে।

Shri Sadhan Ranjan Sarker : Sir, the reply to (c) is 'yes' I want to know whether the kaki co-operative Rice mill has been functioning ?

Shri Lakshmi Prasad Goswami : The answer includes lanka also.

Shri Narendra Nath Sarma : এইটো কথা সচাঁ নেকি co-opertive deperntmeant এ order দি যিবিলাক mill অনা হৈছিল সেইবিলাকৰ বেছিভাগেই defcetive আৰু parts বিলাক লাহে লাহে অহাৰ কাৰণে কেইবা বছৰো লাগিলে।

Shri Lakshmi Prasad Goswami : Sir, সমবায়ৰ ৬টা Rice mill ৰ কাৰণে Engine সামগ্ৰী supply ৰ ক্ষেত্ৰত যিটো company ৰ লগত পোনপতীয়া বন্দবস্ত কৰা হৈছিল তেওঁলোকে সময়মতে দিব নোৱাৰাত আন company ক দিব লগা হৈছিল আৰু সেই কাৰণে দেৰি হৈছে।

Shri Narandra Nath Sarma : এতিয়ালৈকে কেইটা co-operative mill চলি আছে?

Shri Lakshmi Prasad Goswami : ৩০টাৰ ভিতৰত ৯টা চলি আছে।

Shri Narendra Nath Sarma : গোটেই কেইটা চলা নাই কিয়?

Shri Lakshmi Prasad Goswami : এই ৯টাৰ বাহিৰেও আৰু ৮ টা মাত্ৰ Trial ৰ কাৰণে Ready হৈ আছে। এই ৮ টা বাবে electrical power আনিবলৈ State electricity Board ৰ লগত বন্দবস্ত কৰা হৈছে। Power আহি পালেই সেই কেইটা mill চলোৱা হব।

Shri Prabhat Narayan Choudhury : মন্ত্রী মহোদয়ে জানি লবনে যে এই আটাইকেইটা মিল electric mill নহয় ?

Shri Lakshmi Prasad Goswami : এই ৮টাই electric ত চলা mill, power নোপোরাব কাৰণেই trial দিব পৰা নাই।

Shri Phani Bora : ৩০ টা co-operative Rice mill ৰ ভিতৰত ৯টা চলি আছে। ৮টা complete কৰাৰ কাৰণে যত্ন কৰি থকা হৈছে। এতিয়ালৈকে complete হোৱা নাই কাৰণে চলা নাই। গতিকে মুঠ ১৭ টা হল। তেনেহলে বাকী কেইটা ক'লৈ গল? প্ৰশ্ন কৰা হৈছে যেতিয়া তাৰ সম্পূৰ্ণ উত্তৰ পাব লাগিব। ৩০ টাৰ ভিতৰত ৮টা electric ৰ কাৰণে চলা নাই। তেনেহলে বাকী কেইটাৰ কি হল ?

Shri Lakshmi Prasad Goswami : এতিয়া ৯ টা চলি আছে ৮টা electric নোপোৱা কাৰণে চলাব পৰা নাই। আৰু ইঞ্জিন আহি নোপোৱাকাৰণে বাকী ৬ টাৰ কাম সম্পূৰ্ণ হোৱা নাই। বাকী কেইটাৰ কাম হাতত লব পৰা নাই।

Shri Hiralal Patwary : মাননীয় মন্ত্রী মহোদয়ে কৈছে যে electric Board ৰ লগত যোগাযোগ কৰি থকা হৈছে। কিন্তু মাননীয় মন্ত্রী মহোদয়ে জানে নে যে ডেবগাওঁৰ mill টো ready হৈ আছে কিন্তু এতিয়াও চলা নাই কিয় ?

Shri Lakshmi Prasad Goswami : যি কেইটা mill চলাব পৰা নাই তাৰ বেচি ভাগেই বিজুলী শক্তি পাবৰ কাৰণে বৈ আছে। electri-

city Board ৰ লগত বিজুলী শক্তিৰ বাবে যোগাযোগ চলাই থকা হৈছে।

Shri Hiralal Patwary : এই যোগাযোগৰ ভিতৰত ডেবগাওঁৰ mill টো আছে নেকি ?

Shri Lakshmi Prasad Goswami : আছে।

Shri Kandarpa Narayan Banikya : May I know from the hon. Minister the number of rice mill in co-operative line established in the district of Goalpara ?

Shri Lakshmi Prasad Goswami : মই গোটেই নামখিনি পঢ়ি দিওঁ আপোনালোকে বাচি লব।

বৰ দলনি, ধেমাজি, বিহুপুৰীয়া, নাৰায়ণপুৰ, লালুক, কলাবাৰী, বৰগাওঁ, জামুগুৰী, মেলামৰা, বোঁটা, উদালগুৰী, কলাইগাওঁ, চেখৰ মাহিকুচি, তামোলপুৰ, বড়িয়া নলবাৰী, উত্তৰ দক্ষিণ বাস্কা, বজালী, গোসাইগাওঁ, দৰংগীৰি, হয়বৰগাওঁ, দৰকা, নীলবাগান, কাকি, লক্ষা হাউৰাঘাট, লংহিন, সৰুপথাৰ, তিতাবৰ, National marketing (হাইলাকান্দী) মাজুলী (oil mill)

Shri Giasuddin Ahmed : উপাধ্যক্ষ মহোদয় সমবায় সমিটিয়ে চলোৱা এই সৰু সৰু Rice hauler ৰ সংখ্যা কিমান হ'ব ?

Shri Lakshmi Parsad Goswami : সমবায় চেলোৱা সৰু সৰু Rice hauller আমাৰ হিচাবত নাই।

Shri Dulal Chandra Barua : মন্ত্ৰী মহোদয়ে যিখন list গাইছে তাত দেখা গৈছে বৰদলনী, ধেমাজী, মেলামৰাৰ নাম উল্লেখ কৰিছে। এতিয়া সেই অঞ্চল বিলাকত electricity ৰ কোনো ব্যৱস্থাই কৰা হোৱা নাই। আৰু কেতিয়া হব আৰু সেই ঠাইৰ mill বিলাক কেতিয়া কাৰ্য্যকৰি কৰা হব মন্ত্ৰী মহোদয়ে জনাবনে?

Shri Lakshmi Prasad Goswami : এই বিলাকত বিজুলী শক্তিৰ কাম নাই। ধেমাজী, বৰদলনী আদি Rice mill চলি আছে।

Shri Atul Chandra Goswami : সমবায় বিভাগে যি বিলাক mill কৰিছে তাৰ প্ৰত্যেকতে কিমান খৰছ পৰিছে জানিব পাৰোনে?

Shri Lakshmi Prasad Goswami : প্ৰত্যেকৰে হিচাব মোৰ হাতত নাই। পিচত জনাব পাৰো।

UNSTARRED QUESTIONS

(To which answers were laid on the table)

Re : Number of State Carriage Permits for Routes of Cachar

Shri Jatindra Mohan Barbhuiya asked :

69. Will the Minister-in-charge of Transport Department be pleased to state—

- (a) What is the total number of State Carriage permits for different routes of Cachar given to different Bus Owners (Number to be stated routewise) ?
- (b) Whether the Government is aware of the fact that most of the Buses which are plying on different routes of Cachar are very old and worn out and therefore the passengers have to suffer great inconvenience due to frequent break downs of these Buses ?
- (c) If so, whether Government proposed to take steps to cancel the permits of such old and worn out buses considering the safety and inconvenience of the passengers ?

Shri Prabin Kumar Choudhury Minister of State for Transport) replied :

69. (a)—The total number of State Carriage permits is as shown below route-wise—

- (1) Silchar-Sonai-Matinagar-Amraghat- 26
Jhulanpool-Lakhipur-ghat rout.

- (2) Silchar-Kabuganj-Bhagabazar-Amaraghat-Poloi-Derby-Borojalenga route. 32
- (3) Silchar-Lakhipur-Joypur-Harinagar-Jirighat route. 32
- (4) Silchar-Kalain-Raniferry-Rajnagar-Katigora route. 14
- (5) Silchar-Kumbhir-Amaranagar route. 11
- (6) Katigora-Kalain-Ghumrah-Jallalpur-Natanpur Bajatillah route. 4
- (7) Lakhibazar-Karimganj-Ghuramara Kaliganj-Bhanga-Marjatkandi-Adharkona-Bhairabnagar-Debdar-Hailakandi route. 17
- (8) Sutarkandi-Kukital-Karimganj-Dullav-charra-Nivia-Ramkrishnanagar-Nilambazar route. 26
- (9) Hailakandi-Kurricherra-Ratanpur Scrispore route. 25
- (10) Hailakandi-Ramkrishnanagar-Nivia Kadamtala-Kalibaribazar-Hailakandi route. 12
- (11) Silchar-Mohanpur-Hailakandi-Badarpur route. 13

(12) Patherkandi-Lowairpoo-Churibazar 15
Kotamani route.

Total..... 227

- (b)—There is no complaint received regarding break down of vehicles from any quarter, but the R. T. A., Cachar reviewed the conditions of the public service vehicles in general on its own initiative and found three vehicles unfit for use.
- (c)—The Regional Transport Authority, Cachar has taken steps to replace old and unfit vehicles with better ones forthwith.

Re : Golaghat Co-operative Powerloom Society

Shri Narendra Nath Sarma asked :

70. Will the Minister, Co-operation be pleased to state—

- (a) The year in which the Golaghat Co operative Powerloom Society was established ?
- (b) What is the present condition of the Society ?
- (c) Whether it is a fact that the Society is closed due to defect of the powerloom given by Government ?

- (d) If so, what step Government propose to take to run the Co-operative Society by repairing the defective parts of the loom?

Shri Lakshmi Prasad Goswami (Minister, Co-operation) replied :

70. (a)—The Golaghat Jantric Bayain S.S. Limited was registered on 23rd March, 1962.

- (b)—The Society is not functioning at present due to lack of working finance and want of facilities for obtaining sized beams and calendering of cloth. In a meeting of the Managing Committee of the Society held on 7th October, 1968 it was decided to run the looms on commercial scale when the sizing and calendering machines at the Industrial Estate, Gauhati are commissioned. In that meeting a new Secretary was appointed so that more attention could be paid to the Society and Government had also given a grant of Rs. 1,200 for that purpose. The Committee also decided to have 71 more powerlooms in addition to the existing 19 looms.

(c)—No.

- (d)—The looms or parts supplied to the Society were not defective. From a technical report it appears that positioning of a few looms

and of some push button starters is defective. Steps are being taken to correct these defect. The Society can function regularly only when adequate bank finance is available and after the preparatory and processing plants are put into operation.

Re : Requisitioned of Land from the Fatemabad Tea Estate in Barnagar

Shrimati Pranita Talukdar asked :

71. Will the Minister, Revenue be pleased to state—

- (a) When lands were requisitioned from the Fatemabad Tea Estate in Barnagar Circle for settlement to the people of Raha and other villages ?
- (b) Whether it is a fact, that 49 families were given allotment of 15 bighas of land for each family ?
- (c) If so, why pattas have not been issued yet to those people ?
- (d) Whether new allottee occupants of those lands for the last fifteen years will be settled with lands ?

(e) If so, when ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury : (Minister, Revenue)
replied :

71. (a) In 1950,

(b)—Yes.

(c)—Patta could not be issued for non-payment of
arrear Land revenue and rent, etc.

(d)—Yes:

(e)—On payment of arrear Land revenue and rent
etc.

Re : Supply Inspector's Office for Bongaigaon

Shri Mathura Mohan Sinha asked :

72. Will the Minister, Supply be pleased to state—

(a) Whether Government propose to create an Inspector's Office at Bongaigaon with necessary staff for proper and easy distribution and supervision of these controlled commodities in the North bank of Goalpara Subdivision to avoid delay and troubles of the Consumers ?

Shri Ramesh Chandra Borooah (Minister, Supply) replied :

72. (a)—Government do not feel the necessity of opening an Inspector's Office at Bongaigaon. At present one Inspector and three Sub-Inspectors have been allotted the Bongaigaon area for supervision and distribution of controlled commodities.

Re : Graziers letting out reserved land for Cultivation

M. Shamsul Huda asked :

73. Will the Minister, Revenue be pleased to state—

(a) Whether Graziers take to letting out reserved land for cultivation ?

(b) If so, measures proposed ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury : (Minister, Revenue) replied :

73. (a) No.

(b) Does not arise.

Re : Registers of Graziers

M. Shamsul Huda asked :

74. Will the Minister, Revenue be pleased to state—

- (a) Whether there are registers of graziers ?
- (b) The procedure for registration ?
- (c) Whether Government are satisfied that entries in register are genuine ?
- (d) If not, steps proposed ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury (Minister, Revenue)
replied :

74. (a) Yes—, there are registers of graziers.

(b)—The Mohsirdars are directed to submit enumeration list of all the graziers in their respective lots every year for assessment of grazing tax. The list submitted by them is verified by the Sub-Deputy Collector's in-charge grazing and then entered in the grazing Register.

(c)—Yes.

(d)—Does not arise.

**State Transport Bus Services in between Gauhati
and Darrang Mela**

Shri Moneswar Boro asked :

75. Will the Minister, Transport be pleased to state—

- (a) Whether the Government has proposed to introduce State Transport Bus Services in between Gauhati and Darrang Mela on the Rangia-Darrang P.W.D. Road ?
- (b) If so ; when ?
- (c) If not, why ?
- (d) Whether it is a fact that the said road is mainly used by the Defence Forces ?
- (e) Whether it is a fact that the Government has submitted a proposal to the Defence Ministry in the year 1962 to take up the said road ?
- (f) If so, what is the present position ?

Shri Prabin Kumar Choudhury (Minister of State for Transport) replied :

75. (a)—No.

(b)—Does not arise.

(c)—Due to difficult financial position of the State, it is not possible to introduce State Transport Services on the route, in question presently.

(d)—No.

(e)—No.

(f)—Does not arise.

**Re : Misappropriation of money by Village Defence
Organiser, Sibsagar Subdivision**

Shri Promode Chandra Gogoi asked :

76. Will the Chief Minister be pleased to state—

(a) Whether it is a fact that a Village Defence Organiser in Sibsagar Subdivision had misappropriated an amount sanctioned to some local Village Defence Party ?

(b) If so, who is the Organiser ?

(c) What actions have been taken by the Government against the said Organiser of the Village Defence Party for this alleged misappropriation ?

Shri Bimala Prasad Chaliha (Chief Minister) replied :

76. (a)—No. It is not a fact.

(b) & (c)—Do not arise.

**Re : Number of Co-operative Banks and Societies
to be audited**

Shri Gaurisankar Bhattacharyya asked :

77. Will the Minister in-charge Co-operation be pleased to state—

(a) What was the total number of Co-operative Banks and other Co-operative Societies in the year 1967-68 that was to be audited by the Auditors of the Co-operative Department according to the provision of the Co-operative Societies Act ?

(b) How many of such Banks and Societies were audited ?

(c) What was the total number of Co-operative Auditors both senior and junior that was there in the relevant year ?

(d) What does Government in the Co-operative De-

partment propose to do in the matter of its failure to discharge the statutory duty of annual auditing of Co operative Societies ?

Shri Lakshmi Prasad Goswami (Minister, Co-operation)
replied :

77. (a)—Nine thousand, seven hundred and forty.

(b)—Five thousand, two hundred and twenty-one.

(c)—Two hundred forty-eight.

(d) The strength of the Auditors has recently been increased and it is expected that the statutory audit of all the societies will be completed timely.

**Re : Representation from Shri Lahit Chandra
Barbaruah Advocate Sibsagar**

Shri Promode Chandra Gogoi asked :

78. Will the Minister, Revenue be pleased to state—

a) Whether the Minister, Revenue, has received a representation from Shri Lahit Chandra Barbaruah, Advocate, Sibsagar against the Settlement of Dag No. 1581 of Ward No.IX of Sibsagar Town ?

- (b) What actions have been taken by the Government to redress the grievance of the petitioner ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury (Minister, Revenue)
replied :

78. (a)—Yes.

- (b)—The matter is now under enquiry by S.D.O. Sibsa-
gar. Government will consider the matter on rece-
ipt of S.D.O.'s report.

Re : Proposed Town Committee

M. Shamsul Huda asked :

79. Will the Chief Minister be pleased to state—

- (a) Whether it is a fact that the Additional Deputy
Commissioner, Nowgong, met the local citizens
at Dhing on the 30th August 1968 in a largely
attended gathering in connection with the proposed
Town Committee at Dhing ?

- (b) If so, whether it was attended also by 4 Presi-
dents of the concerning Gaon Sabhas and few
members of the Batadrava Anchalik Panchayat ?

(c) Whether it is a fact that the Presidents of the concerning Gaon Sabhas and the members of the Batadrava Anchalik Panchayat who were present there voluntarily supported the move for Town Committee at Dhing ?

(d) If so, why the Government has not yet made formal declaration about the proposed Town Committee at Dhing ?

(e) When Government propose to make the declaration ?

•Shri Bimala Prasad Chalia :

(a)—Yes

(b)—Over 500 people of the locality including 4 Gaon Panchayat Presidents who are also members of the Anchalik Panchayat attended the meeting.

(c)—The 4 Gaon Panchayat Presidents and the people who appeared before the Additional Deputy Commissioner on 30th August, 1968 supported the move to have a Town Committee at Dhing

(d) & (e) —A notification proposing to constitute Town area will be issued shortly inviting objections by a prescribed date.

Re : Directorate of Housing in the State

Shri Dulal Chandra Barua asked :

80. Will the Chief Minister be pleased to state—

(a) When the Government created the Directorate of Housing in the State ?

(b) The present strength of the office staff in the Directorate as well as in district level ? (Please state separately and category-wise).

(c) Whether pay scale of above categories of Government servants have been revised by the last Pay Committee ?

(d) If so, it has been effect to ?

(e) Whether Government proposed to make the Housing Department permanent ?

(f) If not, why ?

Shri Bimala Prasad Chaliha (Chief Minister) replied :

80. (a)—The Directorate of Housing was created in February, 1955.

(b)–(1) Office Staff in the Headquarter—

Category	No. of posts	Designation
Class I	I	Director of Housing:
Class II	I	Deputy Director of Housing (from the rank of A. C. S, II).
Class III	29	(This includes office Superintendent, Computer, Stenographer and office Assistants).
Class IV	8	...

(1) District Staff—

Category	No. of post	Designation
(i) Class I	1	Executive Engineer (Housing).
(ii) Class II	18	Housing Inspectors.
(iii) Class III	49	Upper Division/Lower, Division Assistants, etc
Grade IV	27	Peons, labourers, Mandals Chowkidars, etc.

(c)—The pay scales of all the above categories of Government servants have been revised by the last Pay Committee.

(d)—Yes, the said pay Scale has been given effect to.

(e) & (f)—The proposal is under consideration of Government.

Re: Pending Arbitration Disputes of the Co-operative Department

Shri Gaurisankar Bhattacharyya asked :

81. Will the Minister, Co-operation be pleased to state--

(a) How many Arbitration Disputes of the Co-operative Department are pending at the beginning of the year 1967-68 ?

(b) What was the corresponding number at the beginning of the years 1966-67 and 1965-66 ?

Shri Lakshmi Prasad Goswami : (Minister, Co-operation) replied :

81. (a)—(1) Notice stage 6,962

(2) Award stage 9,443

(3) Co operative 5,504

Demand Certificate stage.

Total 21,909

(b)—1966-67 :

(1) Notice stage 6,235

(2) Award stage 8,408

(3) Co-operative 3,458

Demand Certificate

stage.

Total 18,152

1965 66 :

(1) Notice stage 9,546

(2) Award stage 7,380

(3) Co-operative Demand

Certificate stage 2,916

Total 19,842

Further Information on Starred Question No. III
Principle Followed in granting Senior Grade
re : to I.A.S. Officers

* Shri Bimala Prasad Chaliha (Chief Minister) : Sir, I promised to give some information in connection with Starred Question No. 111 yesterday. The question related to promotion of I. A. S. Officers to the senior scale. I said that the principle which governs these promotions is that

*Speech not corrected

70 FURTHER INFORMATION ON STARRED QUESTION [11th March]
NO. III RE : PRINCIPLE FOLLOWED IN
GRANTING SENIOR GRADE TO
I.A.S OFFICERS

the period of four years' service is to be taken into consideration. Sir, the principle promoting direct recruits with four years service in the I. A. S. is being followed. Sir, this four years' promotion was decided on the basis of an advice received from the Union Public Service Commission,

With regard to the particular posts which the hon. member mentioned, the Sub-Divisional Officers' scale is not a senior scale. They get the junior scale with a special allowance of Rs.200/-. That does not mean promotion to the senior scale. With regard to these promotions, according to the new rule, the passing of departmental examination has been made a condition for promotion. Comparatively that is a condition in between the I. A. S. Officers. If a senior officer is there and if he has not passed the departmental examination but the junior officer has passed it, then the junior officer gets the preference for promotion. That rule has come into force only from February, 1959. Since then there was no promotion to I. A. S. senior scale. So this promotion has been given from the year 1965 i. e. for officers having 4 years, one month 6 days, four years, five months, 3 years and 11 months, 3 years

1969] FURTHER INFORMATION ON STARRED QUESTION 71
NO. III RE : PRINCIPLE FOLLOWED IN
GRANTING SENIOR GRADE TO
I.A.S. OFFICERS

and 10 months, 3 years and 11 months and 3 years and 6 months in this way.

Shri Dulal Chandra Barua : Sir, on a point of clarification. As stated by the Chief Minister, whether all the officers who have been given the senior scale have passed the departmental examinations ?

Shri Bimala Prasad Chaliha : Yes Sir. As I said, amendment of the rule has become effective from February, 1959 and since then there was no promotion without passing the departmental examination,

Shri Dulal Chandra Barua : As has been stated by the Chief Minister that special pay has been given to the Sub-Divisional Officers who have been put in-charge of the Subdivision. I want to know whether this is applicable to the A. C. S. Officers or to the I. A. S. officers also.

Shri Bimala Prasad Chaliha : To I. A. S. Officers also.

**Re : Devouring of a 13 year-old boy by a lion at
the Gauhati Zoo**

Shri Soneswar Bora : উপাধক্ষ মহোদয়, আপোনাৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰি কালিৰ দৈনিক অসম বাতৰি কাকতত প্ৰথম পৃষ্ঠাত পৰিবেশন কৰা এটা লোমহৰ্ষক আৰু মৰ্মাস্তদ ঘটনাৰ কথা সদনক জনাব খোজো। সেইটো হৈছে—“চিৰিয়াখানাৰ সিংহৰ গৰালত শিশুৰ মৃতদেহ কালি ৰাজ্যিক চিৰিয়াখানাৰ সিংহৰ গৰালত বিকৃত মৃতদেহ এটা পোৱা হয়”।

এই গিৰোনামাত প্ৰকাশ হোৱা এই বাতৰিয়ে অসমৰ জনসাধাৰণৰ মাজত এক গভীৰ উদ্বেগ আৰু চাঞ্চল্যৰ সৃষ্টি কৰিছে। সেইকাৰণে মই বিভাগীয় মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ পৰা তাৰ যথাযথ উত্তৰৰ কাৰণে দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিলো, যাতে, জনসাধাৰণে আচল বহস্যটো জানিব পাৰে।

Shri Mahendra Mohan Choudhury : Sir, on 9.3.69 at about 7 A.M. when the animal keeper in the State zoo at Gauhati went to the lion enclosure, he noticed a dead body within that enclosure. He immediately brought this to the notice of the zoo authorities. Since both the lion and the lioness which inhabit these enclosures were outside the cages they had to be enticed to return back to their cages. The lioness could be enticed back into the cage by about 11 A.M. A message had also been received in Shillong and the Conservator of Forests (Development) was asked to proceed to Gauhati to look into the matter and take necessary steps.

The lion could be brought into the cage only in the afternoon at about 3.30 P.M. by offering a live dog as a bait since all other methods had failed. During all these operations the entire area was condoned off by the police party. Thereafter, the body was recovered and it was noticed that some portions of the lower limbs had already been eaten up by the animals. The body was sent to the hospital for post-mortem examination.

The body has been identified to be that of an young boy aged about 13 by name Pulin Sarma, son of Shri Suresh Sarma of Chandmari staying near the Engineering Institute. The family had earlier reported that the boy had been behaving in a queer manner for about 2 days prior to the incident and had also declared that he would commit suicide. The family also reported to the police that the boy was missing since the evening of 8.3.69.

This is suspected to be a case of suicide though it was not possible to ascertain how the boy had entered the lion enclosure. The police party searched all corners inside the lion enclosure after the animals were caged in an effort to ascertain the likely spots at which the boy might have been attacked. No such spot has been found near the long wall from where the visitors generally

view the animals. But tell-tale blood stains had been seen on a stone near the north eastern corner of the enclosure which is just adjacent to the tall iron fencing. It is considered probable by the zoo authorities that the boy might have attempted to climb the tree which is close by and may have fallen therefrom.

Even though the wall enclosing the area where the animals stay is high and is considered safe, in view of the above incident and the fact that it may be likely to discourage visitors to the zoo, the Conservator has already issued instructions to prepare an estimate for a screen to be erected on the top of the wall. These protective screens will be constructed as soon as possible and a survey of all the other enclosures where ferocious animals are caged will also be undertaken to examine whether the security offered to the visiting public could be enhanced.

Shri Hiralal Patwary : On a point of clarification. Just now the Hon'ble Minister has stated that it is suspected to be a suicide case. It is impossible for anybody to commit suicide near the lion's mouth. So, the information which the Department has given to the Minister is trying to mislead the House. May I request the Hon'ble Minister to

give at least some kind of concession to the boy's family ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury : There is no set method for committing suicide. Suicides are committed in so many ways. This boy has taken a novel method. Sir, about compensation that matter may be examined.

Shri Dulal Chandra Barua : As the Minister has stated that the police reported about the unnatural activities of the boy and he again said that the boy might have committed suicide. May I know whether the statement has been recorded by the police or by whom it was recorded ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury : Sir, I cannot say off-hand. It has been reported by the family of Shri Suresh Chandra Sarma to the police that the boy was missing since the evening of 8.3.69. It has also been reported to the Press.

Shri Dulal Chandra Barua : Sir, my point is whether the circumstance under which the boy was missing was enquired into by the police ?

Shri Mahendra Mahon Choudhury : Sir, I have no record of such information.

Shri Dulal Chandra Barua : Sir, may I know from the honourable Minister whether there was actually a police verification and if so, what is the police report ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury : I will enquire about it and the report will be placed on the table of the House.

Calling Attention to a matter of urgent Public Importance : Corruption in the forest Department

Shri Govinda Kalita - Sir. I beg to call the attention of the Minister, Revenue under Rule 54 of the Rules of Procedure and Conduct of Business in Assam Legislative Assembly to the news item published in "Asom Batori" dated 10th November, 1968 under the caption.....“বনবিভাগত গুৰুত্বৰ দুৰ্নীতিৰ অভিযোগ”।

* Shri Govinda Kalita : চাৰ, সংবাদটোত লিখিছে কামৰূপ জিলাৰ বৰনদী আৰু ফটাশিল বিজ্ঞাত বন বিভাগে গছৰ পুলি কই নতুন বাগিছা কৰাৰ আঁচনিত প্রকৃততে যিমান গছৰ পুলি কৰ

লাগিছিল, সিমান পুলি বোৱা হোৱা নাই বুলি আৰু মাজতে কোনোবাই বহু হেজাৰ টকা আত্মসাৎ কৰা বুলি এটা মহলে গুৰুত্বৰ অভিযোগ আনিছে।

এই মহলৰ মতে এইবছৰ বৰনদী বিজ্ঞাত তিনিশ একৰ আৰু ফটাশিল বিজ্ঞাত হয়শ একৰ মাটিত নতুন গছ পুলি বোৱা বুলি কাগজে কলমে দেখুওৱা হৈছিল যদিও গছপুলি বোৱা অঞ্চল জৰীপ কৰি দেখা গল যে, ৫৬ একৰ মাটিত গছৰ পুলি বোৱাই নহল। আন ১৫ একৰ মাটিত গছপুলি সময়মতে বোৱাৰ বিষয়েও সন্দেহৰ অৱকাশ আছে। আৰু ৮০ একৰ মাটিত গছপুলি বোৱাই নহয়—ধান বা মাকৈখেতি কৰাবহে বোলে চিন আছে। ছশ একৰ ভিতৰত ১৫১ একৰ মাটিত যদি গছৰ পুলি বোৱা নাই তেন্তে প্ৰতি একৰ মাটিৰ বাবে নাজৰী-গছৰ পুলি বোৱা, নিৰলিকৰা আদিৰ বাবে প্ৰথম বছৰত ১৬০ টকাকৈ ব্যয় কৰিলে প্ৰকৃততে কাম নোহোৱা অথচ খৰচ হোৱা বুলি ধৰা ধনৰ পৰিমাণ হ'ব ২০,১৬০ টকা।

চাব, এটা কথা হৈছে যে, মোৰ এই বিধান সভাত এটা প্ৰস্তাৱ আছিল। সেই প্ৰস্তাৱটো আছিল আমাৰ গুৱাহাটীক মহানগৰী কৰিব লাগে। কিন্তু মোৰ প্ৰস্তাৱটো চৰকাৰে কি চকুত চান্ন কৰি নোৱাৰে। আজি দেখা গৈছে গুৱাহাটীক মহানগৰী কৰাৰ পৰিবৰ্তে Forest Reserve হৈ কৰিব খুজিছে। আৰু এই Forest Reserve ত থকা মাটিবিলাক মানুহৰ মাজত দি আমাৰ বনবিভাগৰ কৰ্মচাৰী সকলে আৰু Revenue বিভাগৰ কৰ্মচাৰীসকলে দুনীতিৰ সীমা নোহোৱা কৰিছে। এই Forest বিভাগৰ নাম ধৰি মাটি নোহোৱা মানুহ আৰু খিলঞ্জীয়া অধিবাসীসকলক উচ্ছেদ কৰা হৈছে। আৰু আনহাতে Revenue Department ৰ চাকৰিয়াল সকলে দালাল কৰি বিশেষকৈ ধনী

78. CALLING ATTENTION TO A MATTER OF URGENT [11th March
PUBLIC IMPORTANCE

আৰু ব্যৱসায়ী মানুহ কিছুমানক তাত মাটি পট্টন দিয়া হৈছে
আৰু তথাকথিত Reserve ত কেইজনমান মানুহৰ নামত মাটি
দি গৰীৱ জনসাধাৰণক উচ্ছেদ কৰিছে।

Shri Mahendra Mohan Choudhury (Minister, Forests) :
This Calling Attention Notice was leased on the
news-item published in the Asom Batori dated
10th November, 1968. So my reply will be on
all the points contained there. I shall not be
able to reply on points relating to any other
revenue matters now.

Mr. Deputy Speaker : You are to make your statement
on specific points only.

Shri Govinda Kalita : মই মাত্ৰ Forest বিভাগৰ কিছুমান দুৰ্নীতিৰ
কথাহে উল্লেখ কৰিছো যে, কিছুমান মানুহক Periodic পট্টা
দিয়া হৈছে। তেওঁলোকৰ ভিতৰত—

(১) P. Sarashati : এইজনক দিছে Periodic একচনা
পট্টাত ২৬ বিঘা ৯ লোচা মাটি দিছে আৰু

(২) M. Agrawala : এইজনক Forest Reserve ৰ
ভিতৰত ১৫ বিঘা ২ লোচা ভাগ নম্বৰ ২৪।

(৩) Manulejain : আৰু এইজনক গুৱাহাটী ওহৰৰ মাজতে
৩ বিঘাৰ Periodic পট্টাত দিছে, ভাগ নম্বৰ—৪৫৭।
তাৰ পিচত

(৪) Mastion : এইজন মানুহক ১৭৮ বিঘা ৪ কঠা ৫ লোচা আৰু এজন মানুহক ৭ বিঘা ৫ লোচা

(৫) Kalik Ganguli : আৰু এইজনক ৪ বিঘা ২ কঠা ১৬ লোচা আৰু চাৰ তেনেকুৱা ধৰণেৰেই Forest Reserve ত মাটি দিয়া হৈছে।

Mr. Deputy Speaker : এইবিলাকৰ বিষয়ে Specific notice দিব লাগে।

Shri Govinda Kalita : চাৰ, এনেকুৱা ধৰণৰ Periodic পট্টাত দিছে ১৪৭ বিঘা আৰু একচনা পট্টাত দিছে ১১৩ বিঘা। আনফালে গছপুলি বোৱাৰ নামত এই Forest বিভাগৰ বিষয়া সকলে মিছাকৈয়ে হাজাৰ হাজাৰ, লাখ লাখ টকাৰ অপব্যৱহাৰ আৰু অপচয় কৰিছে। এই সম্পৰ্ক এই সংবাদত যিটো বনবিভাগৰ বিশেষকৈ গুৱাহাটী চহৰৰ মাজত যিটো নতুনকৈ ফটাশিল বিজ্ঞাত কৰিছে সেই বিজ্ঞাত সম্পৰ্কে যিবিলাক দুৰ্নীতি চলিছে সেই সম্পৰ্কে ৰাজহমন্ত্ৰী ফৰেষ্ট বিভাগৰ মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিলো।

Shri Mahendra Mohan Choudhury : Revenue Department সম্পৰ্কে যিখিনি অভিযোগ তেখেতে উত্থাপন কৰিছে সেই অভিযোগৰ উত্তৰ মই দিব নোৱাৰো। মই তেখেতক অনুৰোধ কৰো যেন তেখেতে যিখন লিষ্ট দাঙি ধৰিছে—সেই লিষ্টিখন মোক দিলে মই সেইবিষয়ে তদন্ত কৰি জবাব দিব পাৰিম। মই এতিয়া যিটো Calling Attention আছে সেইটোৰ সম্পৰ্কত কব খুজিছো।

This matter came to the notice of the Chief

Conservator, Forests, through anonymous letter received by him in April, 1968. He thereafter had the matter enquired into the Conservator of Forests (Development). The article as it appears alleges of underplanting in the Fatasil Reserve and claims that similar underplanting has also taken place in the Barnadi reserve. It has been alleged that even the area planted has blank spaces inside and that the plantation area includes some fields and beels. The facts are, however, as follows :

A plantation of 600 acres was sanctioned for the Fatasil Centre under the Range Officer Barnadi in 1967-68 and an area of 300 acres in the same range in Barnadi Reserve was also sanctioned. The areas were demarcated by Foresters who are trained survey and planted up in the relevant financial year. Prior to plantation there were some encroachers doing cultivation on the hills sides. These encroachers were evicted and the cultivated areas have also been planted up. The sanctioned excludes beels. After receipt of the anonymous complaint a re-survey was conducted by a Gazetted Officer (Assistant Conservator of Forests) The allegation about blanks was also looked into. It has been found that the area planted in

Fatasil centre is 595.86 acres i. e. a shortage of 4.04 acres while in the Barnadi reserve the area actually planted up is 319.6 acres against the sanctioned 300 acres, i. e. as excess plantation of 19.6 acres. Though the Foresters who conducted the survey prior to the demarcation of the area are generally trained in survey work, they are not experts and as such slight mistake in the measurement can take place. This mistake could be detected only by a fully trained Gazetted Officer like the Assistant Conservator of Forests. Both these plantation were sanctioned jointly for a sum of Rs. 67,000/- at the rate of Rs. 74 per acre. The excess area which is 15.56 acres works out to about 1.6 percent of the total plantation area which cannot be treated as a serious error. Moreover, the area of the plantation is actually higher than the sanctioned area. Because of the hilly terrain in the Fatasil area the cost of plantation was higher than what was spent in Barnadi. But on the total, the total area has been planted at a cost of Rs. 66,000/- i. e. at a saving of Rs. 1000/-. To sum up, against the sanctioned area of 900 acres at a sanctioned cost of Rs. 67,000/- an area of 915.56 acres has actually been planted at a cost of Rs. 66,000/- and there are no blank

spaces in the planted area. The allegations in the article are therefore baseless and have no foundation.

Mr. Deputy Speaker: I have told you already it is not coming up today. It may come up afterwards.

**Announcement by the Deputy Speaker Expunction
of Proceedings**

Mr. Deputy Speaker: As requested by hon. Members yesterday I have gone through the speech delivered by hon. Member Shri Debeswar Sarmah yesterday especially that portion in which he alleges that one section of the society in this State will in some eventuality align with neighbouring hostile country and I consider that portion to be undignified. Therefore, I order that this portion of his speech should be expunged from the proceedings of the House.

Shri Debeswar Sarmah: Sir, it is within your authority to expunge it or not. But in spite of that I bow down to your decision. But permit me to say—I should have been given an opportunity for explanation before you came to a decision. Secondly, pleasant or unpleasant, truth is always truth. That is all I have to submit.

Mr. Deputy Speaker : Now, the discussion on Budget.

Shri Debeswar Sarmah : May I crave your indulgence, Sir.

All my papers had been taken yesterday to complete the reporting of my speech. I am glad to hear that the Deputy Speaker has got his copy of my speech but my copy has not been given to me as yet.

General Discussion of the Budget

Shri Narayan Chandra Bhuyan : মাননীয় উপাধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ

ৰাজ্যখন যোৱা কেইবছৰ প্ৰাকৃতিক দুৰ্যোগ, আৰ্থিক সংকট আৰু
খাদ্য অনাটন আদিৰ নানান সমস্যাৰ মাজেদি যাবলগীয়া হৈছে।
তথাপিও আমাৰ বিত্তমন্ত্ৰী মহোদয়ে সৰ্বসাধাৰণ ৰাইজৰ ওপৰত
কোনো কৰ-কাটল নলগোৱাকৈয়ে ৫০ কোটি টকাৰ ঘাটি বাজেট এখন
উত্থাপিত কৰিব লগা হোৱাটো অপৰিহাৰ্য্য। তাৰ বাবে মই তেখেতক
শলাগ লৈছো। বিশেষকৈ ৰাজ্যখনৰ আৰ্থিক ব্যৱস্থা টনকিয়াল
কৰিবলৈ চৰকাৰে সজাগ হৈছে কাৰণে মই চৰকাৰক শলাগ লৈছো।
আজি শাসনৰ ক্ষেত্ৰত যি বিৰাট পৰিমাণৰ অপচয় হৈছে তাক যদি
চৰকাৰে অতি দক্ষতাৰে বাধা নকৰে তেন্তে আমাৰ প্ৰদেশ খনৰ
অৱস্থা ভাল নহব। এই অপচয় সমূহৰ প্ৰতি চৰকাৰে বিশেষ
ভাৱে মনোযোগ দিব লাগে যাতে আমাৰ প্ৰশাসনীয় যন্ত্ৰই দক্ষতাৰে
কাম কৰিব পাৰে আৰু এই অপচয় বন্ধ কৰি পাৰে।

দ্বিতীয়তে আমাৰ বহুত সংখ্যক অনাদায়ীকৰ ঋণ, আৰু ৰাজহ

বাকী পৰি আছে। এই বিলাক আদায় কৰাত চৰকাৰে যথেষ্ট পৰিমাণে মনোনিবেশ কৰিবলগীয়া হৈছে। নহলে দেশৰ উন্নতি হোৱাতকৈ অবনতিহে হব। দেশৰ উন্নতি কৰিবলৈ হলে চৰকাৰী আয় বৃদ্ধি কৰিব লাগে। যদি এই বিলাক অনাদায়ী টকা বছৰ বছৰ খৰি পৰি থাকে তেনেহলে আমাৰ অৱস্থা কেতিয়াও উন্নত হব নোৱাৰে।

আজি এটা পৰিকল্পনাত দেশৰ উন্নয়নৰ কাৰণে অজস্র টকা খৰচ কৰা হ'ল। কিন্তু যি পৰিমাণে টকা খৰচ হৈছে সেই পৰিমাণে উৎপাদন বঢ়াব পৰা নাই আৰু উদ্যোগৰ ক্ষেত্ৰতো কোনো বিশেষ উন্নতি দেখা পোৱা নাই। আজি চৰকাৰে যি বিলাক উদ্যোগ কৰিছে তাত লাভতকৈ লোকচানৰ পৰিমাণে বেচি হৈছে। আজি আমাৰ দেশৰ উন্নতিৰ কাৰণে আমাৰ সকলো ৰাইজে চৰকাৰৰ লগত সহায়-সহযোগ আগবঢ়াব লাগিব, নহলে আমাৰ উন্নতি অসম্ভৱ হৈ পৰিছে।

তৃতীয়তে আমাৰ প্ৰদেশৰ উন্নয়ন মূলক কামৰ কাৰণে সম্পূৰ্ণ নিৰ্ভৰ কৰে জনসাধাৰণ আৰু চৰকাৰৰ পূৰ্ণ সহযোগ। কৃষি আমাৰ দেশৰ প্ৰধান সমস্যা। সেই কাৰণে বিত্তমন্ত্ৰী মহোদয়ে কৃষিৰ শিতানত ২ কোটি ১৬ লাখ, ক্ষুদ্ৰ জলসিঞ্চনত ১ কোটি ভূমি সংৰক্ষণত ১০ লাখ টকা; সমবায় আৰু সমূহীয়া উন্নয়নত ১ কোটি ১৩ লাখ টকা, বান নিয়ন্ত্ৰণত ২ কোটি, আলি-পতুলীত ১ কোটি খৰিছে। এই টকা খিনি যদি ভাল দৰে ব্যৱহাৰ হয় তেতিয়াহলে এই আঁচনি সমূহ কৃতকাৰ্য হ'ব। বিশেষকৈ কৃষি আৰু কুটিৰ শিল্পৰ ক্ষেত্ৰত আমি আজি বিশেষ মনোযোগ দিবলগীয়া হৈছে। অসমত কৃষিৰ উন্নতি কৰিবলৈ হলে বান নিয়ন্ত্ৰণ আমাৰ প্ৰধান সমস্যা। আকৌ যিবিলাক ঠাইত পানীৰ যোগান নাই সেই বিলাকত পানী যোগানৰ বিশেষ ব্যৱস্থা লবলগীয়া হৈছে। আনহাতেদি কুটিৰ শিল্পৰ উন্নতি কৰিব নোৱাৰিলে দেশৰ নিবন্ধৰা সমস্যা সমাধান কৰাত কৃতকাৰ্য হ'ব নোৱাৰিম। অসমত সকলো ঠাইতে পানী যোগান

ধৰিবলৈ হলে গোটেই বছৰতে আটাই কেইটা ঋতুতে যদি পানী যোগান ধৰা হয় তেতিয়াহলে কৃষিৰ ক্ষেত্ৰত আগবাঢ়ি যোৱাৰ যথেষ্ট সম্ভাৱনা আছে।

আজি শিল্পমন্ত্ৰীয়ে বিজুলিশক্তি যোগেদি জলসিঞ্চনৰ আঁচনি গ্ৰহণ কৰিছে আৰু যদি সেইটোত পঞ্চায়ত সমূহে বিশেষ ভাৱে মনোযোগ দি চৰকাৰক সহযোগ কৰে তেনেহলে বাজাৰ কৃষি উন্নতি হোৱাত বাধা নকৰিব। এনে আঁচনি পঞ্চায়ত সমূহক দিবৰ কাৰণে কোৱা হৈছে আৰু তাত অসমৰ কেইবাখনো পঞ্চায়ত আৰু কেইবাটাও মহকুমাই যথেষ্ট সঁহাৰি জনাইছে। এই বিষয়ে অগ্ৰগতি লাভ কৰিব বুলি মই আশা কৰো।

তাৰ পিচত আঞ্চলিক বৈষম্যৰ কথা ছুআমাৰ মান কণ্ঠ। আমাৰ অসমৰ আঞ্চলিক বৈষম্য আতৰি নোযোৱাৰ ফলতে ৰাইজৰ মনত অসন্তোষে দেখা দিছে। আৰু যদি ইয়াক বৃদ্ধি হবলৈ দিয়া যায় তেনেহলে অসমৰ সংহতি, ঐক্য ব্যাহত হব। এই বিষয়ে মই চৰকাৰক উত্তৰ পাৰে বিশেষ দৃষ্টি দিবলৈ অনুৰোধ কৰো।

Shri Hiralal Patwary : দৰং জিলাৰ কথা কওক।

Shri Narayan Chandra Bhuyan : তেজপুৰ আৰু দৰং জিলালৈ চৰকাৰে বিশেষভাৱে দৃষ্টি দিব বুলি মই আশা কৰিছো। তেজপুৰৰ ওচৰৰ জীয়াভৰলীৰ ওপৰৰ চকীঘাটৰ ওচৰৰ দলংখনৰ কাম সোনকালে কৰিলে সেই অঞ্চলৰ মানুহৰ বহুতখিনি উপকাৰ হ'লহেতেন। এই দলংখন বৰ গুৰুত্বপূৰ্ণ দলং—।

যিখন দলং হলে প্ৰতিবছৰ ফালৰ পৰাও বিশেষ কামত আছে সেই ফালৰ পৰা চৰকাৰে মনোযোগ নিদিয়াটো দুখৰ কথা। যোৱা চীনা আক্ৰমণৰ সময়ত এই চকিঘাট দলংখন নোহোৱাত লোক

অপসৰণত কি হাহাকাৰ হৈছিল সেই কথা সকলোৰে জানে। গতিকে এই চকি ঘাটৰ দলংখনৰ প্ৰতি চৰকাৰে অলপ মনোযোগ দিলেই হব। কিন্তু এই দলংখনৰ প্ৰতি চৰকাৰে মনোযোগ নিদিয়াৰ কাৰণে অকল প্ৰতিবন্ধাৰ ফলৰ পৰাই নহয় ব্যৱসায়, বাণিজ্যৰ ক্ষেত্ৰত আমাৰ অঞ্চলটো পিচপৰি আছে। সেই কাৰণে তেজপুৰ, জীয়াভৰলী দলংখন যাতে সোনকালে সম্পূৰ্ণ কৰা হয় তাৰবাবে যেন চৰকাৰে মন দিয়ে।

৩য় কথা হল তেজপুৰ ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ ওপৰত শিলঘাট, ভোমোৰা-শুৰি দলংখন অতি গুৰুত্বপূৰ্ণ। সেইবাবে আমি এই দলংখনৰ বাবে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰক টানি ধৰিব লাগে। এই দলংখন হৈ গলে ব্যৱসায়-বাণিজ্যৰ ক্ষেত্ৰত অসম বহুতথিৰি আগবাঢ়ি যাব। আজি আমি বহুত কথাৰ কাৰণে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ অনুগ্ৰহ প্ৰাৰ্থী হব লগীয়া হৈছে। কিন্তু এখন ৰাজ্য হিচাবে কেতিয়াও কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ দয়াৰ পাত্ৰ হৈ থাকিব নালাগে। আৰু কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে যদি অসমৰ দাবি পূৰণ নকৰে তেনেহলে তাৰ ব্যৱস্থা আমি ঐক্য-বদ্ধভাৱে লব লাগিব। প্ৰত্যেক প্ৰদেশৰ প্ৰতি যদি সমভাবে দৃষ্টি নিদিয়ে তেনেহলে ৰাজনীতি আৰু অৰ্থনৈতিক অৱস্থা বেয়াৰ ফাললৈহে যাব। সেই কাৰণে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে অসমৰ নাৰ্ঘ্য দাবিলৈ মনোযোগ দিয়ে আৰু ৰাজ্য চৰকাৰে যাতে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰক টানি অনুৰোধ জনায় তাৰ কাৰণে ছয়ো চৰকাৰকে অনুৰোধ জনাৰে।

ইয়াৰ পাচত তেপুৰৰ বিষয়ে ছোৱামান কও। গোটেই প্ৰদেশখনৰ ভিতৰত ইয়াতেই এক মাত্ৰ মানসিক চিকিৎসালয় খন আছে আৰু গোটেই অসমৰ বোগীৰ কাৰণে এই খনেই একমাত্ৰ চিকিৎসালয়, অথচ ইয়াত বোগী থাকিবলৈ জেগা নাই। ইয়াক সাধাৰণতে মানুহে পগলা ফাটেক বুলিহে কয়। ইয়াত সকলো বোগী ৰাখিব নোৱাৰাৰ কাৰণে মাজে মাজে জেলতো বোগী ৰখা হয়। আৰু জেলতো এনে বোগী কেবাজনো চিকিৎসাৰ অভাৱত মৰিছে। অসমৰ এইখন একমাত্ৰ মানসিক চিকিৎসালয়ৰ প্ৰতি

চৰকাৰে বিশেষ দৃষ্টি দিব লাগে। গতিকে তেজপুৰৰ এটা পিচ-পৰা অৱস্থালৈ চাই তেজপুৰৰ মূল সমস্যা বিলাক সমাধান কৰিবৰ বাবে চৰকাৰৰ দৃষ্টি আকৰ্ষন কৰিলো। মোৰ সমষ্টিৰ পাচখন মৌজাৰ ভিতৰত শামমৰা মৌজাৰ সবহ ভাগেই জনজাতীয় লোক। এই মৌজাৰ ভিতৰত মাত্ৰ এখন হৈ Subsidised Dispensary আছে। তাত ডাক্তৰ নাই, মাত্ৰ এজন কম্পাউণ্ডাৰ থাকে। আকৌ ৮০ টকাত কম্পাউণ্ডাৰে কাম কৰিবলৈ ইচ্ছা নকৰে। মই এই চিকিৎসালয়খন চৰকাৰে পুনৰ্পৰ্যায়ৰ ৰাজ্যিক চিকিৎসালয় কৰিবলৈ চৰকাৰৰ দৃষ্টি আকৰ্ষন কৰি মোৰ বক্তব্যৰ সামৰণী মাৰিলো।

Shri Kamini Mohan Sarma : মাননীয় উপাধ্যক্ষ মহোদয়, এই বাজেটখন ৰাজ্যিক ভাষাত পাঠ কৰিছে আৰু অসমীয়া ভাষাক মৰ্যাদা দিবৰ বাবে চেষ্টা কৰা হৈছে। কিন্তু অসমীয়া ভাষাক ৰাজ্যিক ভাষালৈ ৰূপান্তৰ কৰিবলৈ যিটো প্ৰস্তাব গ্ৰহণ কৰা হৈছে সেইটো সকলো পৰ্যায়তে যথাযথভাৱে কাৰ্য্যকৰী হৈ উঠা নাই। মই দুখ পাইছো যে অসমৰ নিচিনা পিচপৰা ৰাজ্য এখনত ৪ৰ্থ পৰিকল্পনাৰ আৰম্ভণিত এখন ঘাটিপৰা বাজেট ডাঙি ধৰিছে। এই ঘাটি বাজেটত যি আঁচনি গোৱা হৈছে তাত অসমৰ বাইজ হতাশ হৈ পৰিছে। এটাৰ পাচত এটা কৰি তিনিটা পৰিকল্পনা অতিবাহিত কৰি আজি স্বাধীনতাৰ ২২ বছৰৰ পাচত ৫০ কোটি ২৮ হাজাৰ টকাৰ এখন ঘাটিবাজেট সদনত কেনেকৈ ডাঙি ধৰা হল। ইয়াৰপৰা বুজা যায় যে চতুৰ্থ পৰিকল্পনাত যি ধৰণে কাৰ্য্য কৰা হ'ব। আমাৰ আৱৰণখন ঠিক আছে কিন্তু ভিতৰখন তেনেই শূণ্য হৈ পৰিছে।

বিত্তমন্ত্ৰী মহোদয় ৩ পৃষ্ঠাত লিখিছে “কিন্তু আত্মসন্তুষ্টিৰ সময় নৌ এথোন”, এইটো “নৌ হয় এথোন” হ'ব লাগিছিল। (Shri Debeswar Sarma এইটো হ'ব পাৰে। কাৰণ বেজবৰুৱাই এই শব্দটো ব্যৱহাৰ কৰিছিল)

ৰাজ্য পুনৰ গঠনৰ ক্ষেত্ৰত মই ক'ব বিচাৰিছো যে অসম ৰাজ্যত ভিতৰতে এখন কেলেক সদৃশ ৰাজ্য গঠন কৰিবলৈ ব্যবস্থা কৰা হৈছে।

(A Voice কি কেলেক ৰাজ্যৰ কথা কৈছে ?)

কেওবা এবিধ জন্তু, কেলেক পোৱালী মাকৰ পেতত থকা জোলো-
ঙাত থাকে ডাঙৰ হলে ওলাই পৰে মাকে ইয়াৰ গমকে নেপায়
পোৱালী কেতিয়া ওলাই গল। ঠিক তেনেকৈয়ে আমাৰ অসম
ৰাজ্যৰ ভিতৰতে এখন উপৰাজ্য কেলেক পেৰোৱালীৰ নিচিনাকৈ
'মেঘালয়' নামেৰে ওলাই পৰিব। গতিকে সন্তোষজনক ভাবে
পাহাৰীয়া ভাইসকলৰ লগত মিলাপ্ৰীতি অব্যাহত থকাৰ সময়ৰ
ভিতৰতে তেওঁলোকৰ আত্ম নিয়ন্ত্ৰণৰ সুবিধা দিয়া উচিত মই। বিশ্বাস
কৰো আৰু যেন নতুন ভুল কৰা নহয়, নগা ভাই সকলৰ ক্ষেত্ৰত
যিটো হৈছে সেইটোৰ যাতে পুনাকল্পিত নহ'তে। আমাৰ ৰাজ্যখনৰ
উন্নতিৰ কল্পে ক'ব বিচাৰিছো যে ৰাজ্যখনৰ নানা উন্নয়নমূলক
কামৰ বাবে যি টকাৰ প্ৰয়োজন তাৰ বাবে ৰাজ্য চৰকাৰে কেন্দ্ৰীয়
চৰকাৰৰ ওচৰত দাবি জনাব লাগে। উদাহৰণ স্বৰূপে ক'ব
থোজো যে আমাৰ বৰ্তমানৰ অতি প্ৰয়োজনীয় ২য় শোধনা-
গাৰৰ দাবীৰ বাবে আমি সকলোৱে মিলি আন্দোলন কৰিব লাগে।
২য় তেলশোধনাগাৰ স্থাপনৰ কাৰ্য্যকৰী ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। আমাৰ
ৰাজ্য পুনৰাগঠনৰ সময়ত এই সদনত যি প্ৰস্তাৱ লোৱা হৈছিল
ঠিক সেইদৰে ২য় তেলশোধনাগাৰ প্ৰতিষ্ঠাৰ কাৰণেও সিদ্ধান্ত ল'ব
লাগে। প্ৰস্তাৱ গ্ৰহণ কৰিব লাগে।

তাৰ পিছত, যোগাযোগ পৰিবহনৰ ক্ষেত্ৰত অসমৰ বেলৰ
লাইনবিলাক 'ব্ৰডগজলৈ' পৰিবৰ্তন কৰিব লাগে। তাৰ পিচত
অসমৰ চাহবাগিচা সমূহৰ যি শোচনীয় অৱস্থা সেইটো পৰিবৰ্তন
কৰিব লাগে আৰু Foreign Exchange অনা এই শিল্পটো উন্নতি
আৰু কম ব্যয়ৰ অনা নিয়াৰ সুবিধাৰ কাৰণে বেলৰ লাইন সম্প-

সাৰণ কৰিব লাগে বুলি এই সম্পৰ্কত বিত্তমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই যি মন্তব্য কৰিছে সেইটো মই সমৰ্থন কৰিছো।

মই ভাবোতে এই চাহশিল্প-চাহমালিক সকলক ক্ষতিপূৰণ দি হলেও জাতীয়কৰণ কৰিব লাগে আৰু এই মৰ্ম্ম শ্ৰমিকসকলৰ হাতত প্ৰফিডেণ্ড ফাণ্ডত যি টকা আছে, সেই টকাৰেও কিনিব পাৰিব পাৰে। নহলে চৰকাৰে চাহশিল্পটো ৰাষ্ট্ৰীয়কৰণ কৰিব লাগে। এই জাতীয় সম্পত্তিটো ব্যক্তিগত সম্পত্তি হিচাবে ৰাখিব নালাগে আৰু ৰাষ্ট্ৰীয়কৰণৰ পিচত চাহবাগানৰ-অতিবিক্ত মাটিবিলাক ভূমিহীন খেতিয়কক দিব লাগে কৃষিত উন্নতিসাধন আৰু লগতে ভূমিহীন সমস্যা দূৰ কৰিব লাগে। চৰকাৰৰ ভূমিনীতি সম্পৰ্কত মই এই কথা কব খুজিছোঁ যে, ১৯৬৮ চনৰ যি ভূমিপট্টনৰ নীতি লোৱা হ'ল সেইটো আজিলৈকে কাৰ্য্যত পৰিণত কৰা হোৱা নাই আৰু কৃষি উন্নতিৰ কাৰণে যি আঁচনি চৰকাৰে লৈছে বুলি কৈছে, সেইটো মাত্ৰ কাগজে পত্ৰতে নাৰাখি খৰতকীয়া কৰিব লাগে। আজি অসমৰ বুকুত বৈদ্যুতিক লাইন বহুৱা হৈছে আৰু এই বিদ্যুৎ শক্তিটো কৃষিৰ কাৰ্য্যত প্ৰয়োগ কৰিব লাগে; পথাৰত খৰালিকালত পানী যোগানৰ অৰ্থে ব্যৱহাৰ কৰিব লাগে। বিশেষকৈ যিবিলাক পথাৰত Deep tubell বহুৱাব নোৱাৰি। সৰু-সৰা নদীবিলাকৰ পৰা পানী তুলি শুকান পথাৰৰ শস্যত পানী যোগান ধৰিব লাগে। I.R. ৪ নামৰ যিখানটো বানপানীৰ পাচত—চৰকাৰে যোগানধৰা বজিগাত ব্যৱহাৰ কৰা হৈছিল আৰু সেইটো বিশেষ ফলদায়ক নহ'ল।

(সমন্বয়ৰ সঙ্কেত)

ইয়াৰ কাৰণ পানীৰ অভাৱ। পানী যোগান প্ৰচুৰ হ'লে হয়তো ফলপ্ৰসূ হ'ব পাৰে। প্ৰশাসনিক ব্যৱস্থা সম্পৰ্কত মই এই কথা ক'ব খুজিছোঁ যে কামৰূপ জিলাৰ আয়তন বহুত ডাঙৰ আৰু ইয়াৰ

ভাৰপ্ৰাপ্ত উপায়ুক্ত (D. C.) জনে ইয়াৰ ন্যায় পৰিচালনা কৰাত বহুত অসুবিধা হয় । সেইকাৰণে বাইজৰ সুবিধাৰ অৰ্থে এই জিলাখনক দুখন জিলা কৰিব লাগে । তাৰ বাহিৰেও বাইজৰ সুবিধাৰ কাৰণে বজিয়াত এটা ট্ৰেজাৰী দিব লাগে । নহলে বাইজৰ বহুত অসুবিধা হয় আৰু কেতিয়াবা দুই, তিনি বা পাচঁ টকা জমা দিবৰ কাৰণে আৰু ১০, টকা খৰচ কৰি গুৱাহাটীলৈ আহিব লগা হয় ।

তাৰপিচত, বানপানী ধ্বংসলীলাৰ সম্পৰ্কত মই এই কথাই কব খুজিছোঁ যে বানপানী নিয়ন্ত্ৰণৰ কাৰণে মঠাউৰি বিলাক ওখ কৰাৰ উপৰিও Spillway মাজে মাজে কৰি দিব লাগে ; যাতে সেইবিলাকেদি বাৰিষা পানী সোমায় আৰু সেইবিলাকেদিয়ে নদীলৈ পানী ওলাই যাব ।

(সময় সঙ্কেত)

উপাধ্যক্ষ মহোদয়, পঞ্চায়ত পদ্ধতিত আমাৰ বাইজ হতাশ হৈছে । ইয়াৰ যিবিলাক বৈষম্যমূলক কাম হৈছে, সেইবিলাক দূৰ কৰিব লাগে । তাৰ পিচত, জনস্বাস্থ্য বিভাগৰ সম্পৰ্কত এই কথাই কব খুজিছোঁ যে, চৰকাৰৰ হিচাবত State Dispensary আৰু Primary Health Unit আছে । কিন্তু গাওঁ অঞ্চলত বাইজে প্ৰয়োজনীয় চিকিৎসা পোৱাৰ কাৰণে উপযুক্ত সংখ্যক Dispensary নাই । গাওঁ অঞ্চলৰ কাৰণে Dispensary সংখ্যা বৃদ্ধি কৰিব লাগে ।

(সময় সঙ্কেত)

তাৰ পিছত শিক্ষা সম্পৰ্কত মই এই কথাই কব খুজিছোঁ যে শিক্ষাৰ মানদণ্ড উন্নত কৰিব নোৱাৰিলে কাঠফুলাৰ নিচিনাকৈ শিক্ষানুষ্ঠান বিলাক পাতি গলে বিশেষ কামত নাহিব । সেইবুলি মই কব খোজা নাই যে শিক্ষানুষ্ঠান হ'ব নালাগে । মই কব

খুজিছোঁ শিক্ষক সকলৰ বেতন বৃদ্ধি হ'ব লাগে যাতে তেওঁলোকে মুকলি মনেৰে কাম কৰিব পাৰে আৰু মানদণ্ড উন্নত কৰিব পাৰে।

তাৰ পিচত এই কথা মই চৰকাৰক দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিব খুজিছোঁ। যে, চৰকাৰৰ বিভিন্ন দপ্তৰত ১০/১৫ বছৰ কাম কৰি থকা কৰ্মচাৰীসকল Confirm হোৱা নাই। এইবিলাক Confirm কৰাৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। কাৰণ চৰকাৰী ব্যৱস্থামতে পাঁচ বছৰ পূৰা কৰিলেই Confirm হ'ব লাগে, তেনেস্থলত ১০।১৫।২০ বছৰ কাম কৰিও যদি Confirm নহয়; তেন্তিহলে সেই চাকৰিয়াল সকলৰ নিৰাপত্তা থাকিল কত? আৰু সেই মানুহ-বিলাক হতাশ নহৈ হ'ব কি? সেইকাৰণে চৰকাৰে এইবিলাক বিষয়ত সুস্থিৰ আচনি লৈ ৰাইজক সন্তুষ্ট কৰা উচিত। ইয়াকে কৈ মোৰ বক্তব্য সামৰনি মাৰিলোঁ।

*Shri Hiralal Patwary : মাননীয় উপাধ্যক্ষ মহোদয় মই বিত্তমন্ত্ৰীৰ ভাষন এই সদনত শুনিলো লগে লগে বাজেটৰ লগত আনুষ্ঠানিক যিবিলাক তথ্যপাতি দাঙি ধৰিছে সেইবিলাকো লক্ষ্য কৰিছোঁ। সেই সকলোবোৰ লক্ষ্য কৰি মই এই সিদ্ধান্তত উপনীত হৈছোঁ যে ২০ বছৰ ধৰি এই চৰকাৰে আমাৰ ৰাজ্যক দেউলীয়া কৰি তুলিছে আৰু এই বাজেটক দেউলীয়া বাজেট বুলি ক'ব বিচাৰোঁ—। এই বাজেট লক্ষ্য কৰিলে দেখিবলৈ পোৱা যায় যে চৰকাৰে ৩৯ কোটি টকা খৰচ কৰিছে আৰু ৫০ কোটি টকাতকৈয়ো বেছি টকা ঘাটি পেলাইছে।—এই বছৰ বাজেট প্ৰস্তুত কৰোঁতে মন্ত্ৰী মহোদয়ে কৈছে যে ঋণ পৰিশোধ কৰিব লগীয়া হোৱা কাৰণেই এই বাজেট ঘাটি হৈছে।—ঋণ পৰিশোধৰ ক্ষেত্ৰত দেখিবলৈ পোৱা যায় বাজেটৰ ৪৪৬ পৃষ্ঠাত Central bank ৰ পৰা আৰু Reserve bank ৰ পৰা কোনটো ঋণ পৰিশোধ কৰিব।—ইয়াৰ অৰ্থ হৈছে পুৰণা দলিল ফালি নতুন দলিল কৰিব।—এইটোকে ইয়াৰ পৰা বুজা যায়।—

যোৱা ২০ বছৰে ইয়াকে দেখিলো যে আমাৰ ৰাজ্য চৰকাৰৰ কোনো নিৰ্দিষ্ট নীতি নাই। ৰাজ্যপালৰ ভাষনত কোনো নিৰ্দিষ্ট নীতিৰ কথা উল্লেখ কৰা নাই। সাংবিধানিক দায়িত্ব পালনত কি বিলাক বাধা আছে আৰু কেনেকৈ সেই নীতিবিলাক জনপ্ৰিয় কৰিব পাৰি সেই বিষয়েও ভাষনত একো নাই। মই মাননীয় উপাধ্যক্ষ মহোদয়ৰ দৃষ্টি আকৰ্ষন কৰিব খুজিছো যে চৰকাৰে কোনো কোনো শ্ৰেণীৰ লোকক ২য় শ্ৰেণী বুলি গণ্য কৰে। Kokrajhar ত হোৱা বড়ো সন্মিলনত কৈছিল we have been tribal 2nd class citizen, শ্ৰমিক সকলে ভাবিছে তেওঁলোকটো ২য় শ্ৰেণীৰ নহয় তৃতীয় শ্ৰেণীৰহে নাগৰিক।—আমাৰ মজত্বৰ সকলে ভাবিছে আমাৰ ইয়াত কোনো স্থান নাই। ৰাজনৈতিক সামাজিক অৰ্থনৈতিক বাবে তেনে স্থান নাই। আজি জনসাধাৰণৰ মনত এনেভাৱৰ সৃষ্টি হৈছে।—আজি আমাৰ চৰকাৰে ভাৰত চৰকাৰৰ বিৰুদ্ধে আৰাজ তুলিছে—যে ভাৰত চৰকাৰে আমাক অন্যায্য কৰিছে। ইয়াৰ মূল কাৰণ কি? ইয়াৰ কাৰণ হৈছে যেতিয়া চৰকাৰ গঠন হয় তেতিয়া জনসাধাৰণৰ বা গণতান্ত্ৰিক চৰকাৰ গঠন কৰা নহয়। কেন্দ্ৰবৰপৰা আৰম্ভ কৰি ৰাজ্যচৰকাৰলৈকে কিছুমান মানুহৰ লগত চৰকাৰৰ যুগসূত্ৰ হয়।—

(Voice: কেন্দ্ৰৰ কথা কেনেকৈ আহে? ৰাজ্যৰ কথা ক'ক)

কিছুমান মানুহৰ লগত মন্ত্ৰীসকলৰ অবৈধ সম্বন্ধ আছে। উদাহৰণ স্বৰূপে মানচাসকলৰ লগত অবৈধ সম্বন্ধ কৰাৰ হেতুকেই আজি ৬০ ভাগ চেণী control ত আৰু বাকী ৪০ ভাগ খোলা বজাৰত বিক্ৰী কৰি লাভ কৰিছে। চৰকাৰে বাজেট তৈয়াৰ কৰোতে সেই সকলৰ কথা মাঠাত লৈ বাজেট প্ৰস্তুত কৰে আৰু তেওঁলোকৰ স্বার্থক আগ ঠাই দিয়ে। বাকী বাইজৰ কথা পিচুৱাই থয়। পিচত তেওঁলোকে চৰকাৰ কৰ্মচাৰীক গৈ সমালোচনা কৰে। মালিক ভাল হলেহে কৰ্মচাৰী ভাল হয়। যোৱা ২০ বছৰে আমি দেখিছো মন্ত্ৰীসকলে

কি কৰিছে তেওঁলোকে মাত্ৰ এক ভাষন, ছাৰণ আৰু উদঘাটন, কৰি আহিছে। প্ৰথমতে ভাষন তাৰ পাছত জলপান আৰু শেষত উদঘাটন, এই উদঘাটনৰেই জটিল সমস্যাৰ সৃষ্টি হয়।

আজি উৎপাদনেই বৃদ্ধি কৰিবলৈ গৈছে কাগজে কলমে, কাগজৰেই মাটি তৈয়াৰ কৰিছে কলমেৰে নাঙল কৰিছে আৰু ভাষনৰেই গৰু। এই হৈ গ'ল খেতি আৰু উৎপাদন বৃদ্ধি।

মহোদয় আজি অসমত যিমানখিনি man power আছে সেই গোটেই খিনি ব্যৱহাৰ কৰিলেহেতেন তেন্তে আজিলৈকে যি খিনি টকা খৰছ কৰা হ'ল সেই গোটেই খিনি আমাৰ হাতলৈ আহিলে হেতেন।

যোৱা ২০ বছৰে শিক্ষাৰ এনেকুৱা ব্যৱস্থা হোৱা নাই—যে জনসাধাৰণক তেনেধৰণৰ শিক্ষা লাভ কৰি আমাৰ কাম বিলাকত লাগিব পাৰে। নীতি হিচাবে কিন্তু তেনে নীতি গ্ৰহণ কৰিছে কিন্তু কাৰ্য্য ক্ষেত্ৰত সেই নীতি ৰূপায়িত কৰা নাই। এই ক্ষেত্ৰত মই চৰকাৰৰ প্ৰাথমিক শিক্ষাৰ বিষয়ে কি নীতি লৈছে তাক যদি বিশ্লেষণ কৰি চাওঁ তেন্তে দেখিবলৈ পাম যে আজিলৈকে সেই নীতিও কাৰ্য্যকৰী হোৱা নাই। গতিকে সকলো বিলাক নীতিয়েই কাগজে-কলমে পৰি আছে কামত হ'লে একো নাই। প্ৰাথমিক শিক্ষা বিষয়ত মই যিটো দেখিছো সেই বিষয়ে মই কওঁ যে ১৯৫১-৫২ চনত এই প্ৰাথমিক শিক্ষাৰ কাৰণে ৰাজ্যিক চৰকাৰে বাজেটৰ শিক্ষাৰ শিতানত ৪৬.৪ percent টকা খৰিছিল কিন্তু বৰ্ত্তমানে দেখা যায় এই শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত ৭.৭৭ কোটি টকাহে খৰিছে যিটো মাত্ৰ ৩৩ percent। চৰকাৰে কিন্তু কাগজে-কলমে প্ৰাথমিক শিক্ষাৰ উন্নতি কৰিব বিছাৰিছে কিন্তু শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত খৰা টকাৰ পৰিমাণ লৈ চালে সেই তংপৰতাৰ অভাৱহে দেখা যায়। D. G. Kher কমিটিৰ Report দাখিল কৰিছে আৰু সেই কমিটিয়ে দাখিল কৰা Report ত যিখিনি Recommendation দিছে সেইখিনি

প্ৰত্যেকক ৰাজ্য চৰকাৰে সেই অনুমোদন কাৰ্য্যকৰী কৰাতো বিশেষ প্ৰয়োজন আছিল। তাত বিশেষকৈ অনুমোদন কৰিছিল—
Kher Committee—In view of the fact that Primary education is supreme charge of the State we recommend that a sum not less than 60% of the total educational expanses of state should be spent on primary education.

কিন্তু অসম চৰকাৰে শিক্ষা শিতানৰ ধনৰ পৰিমাণ বৃদ্ধি কৰকচাৰী কৰাইহে আনিছে। এয়া হ'ল বাধ্যতামূলক প্ৰাথমিক শিক্ষাৰ উৎকৰ্ষ সাধন কৰাৰ মূল অন্তৰায়। এতিয়া প্ৰশ্ন হৈছে ঠিক একেধৰনৰে শ্ৰমিক সকলৰ শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰতো চৰকাৰে তেওঁলোকক শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত আগবঢ়াব লাগিব। কিন্তু আমি দেখাত এই সমস্যাটো সমাধানৰ কাৰণে চৰকাৰৰ তৎপৰতাৰ অভাৱ আছে। যদি চৰকাৰৰ ইচ্ছা থাকিলহেতেন তেতিয়াও ব্যৱস্থা ললে হেতেন। **Indian Plantation Labour Act Section 14**—Where children between the age of 6 and 12 of workers employed in any plantation exceeds 25 in number, the State Government may make rule requiring every employer to provide educational facilities for the children in such manner and of such standard as may be prescribed.

এই বিষয়ে এটা নীতি যদি ঘোষণা কৰিলেহেতেন আজি চাহবাগানৰ শ্ৰমিকৰ লৰা ছোৱালীসকল শিক্ষিত হ'লহেতেন কিন্তু চৰকাৰে সেইটো নকৰিলে।

এতিয়া প্ৰশ্ন হ'ল আজি শিক্ষক সকল চৰকাৰৰ ওপৰত অসন্তুষ্ট হ'ল কিয়? কোনো এটা Benefit তেওঁলোকে পাব লাগে তেনেকুৱা Benefit কেইমাহমান পোৱাৰ পাচত কি নীতি হিচাবে

সেই Benefit চৰকাৰে প্ৰত্যাহাৰ কৰিলে ? ১৯৬১-৬২ চনত অসম চৰকাৰে শিক্ষকসকলৰ সেই ন্যায্য দাবীৰ কথাটো নীতিগত ভাৱে স্বীকাৰ কৰিছে আৰু সেই মৰ্মে মূখ্য মন্ত্ৰীয়েও নিজে সেই Benefit দিব বুলি প্ৰতিশ্ৰুতি দিছে আৰু সেই মতে শিক্ষক সকলে ৮১৯ মাহ দিলেও কিন্তু পুনৰ এই কেইমাহ দিয়াৰ পিচত সেই allowance টো কিয় কাটিলে কব নোৱাৰো আৰু সেই কাৰণে আজি শিক্ষক সকল চৰকাৰৰ শূণ্যত অসন্তুষ্ট। গতিকে এতিয়ালৈকে শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত যি বাষ্ট নীতি বা বাজ-নীতি ঘোষণা কৰিছে সেইটো কাৰ্য্যকৰী কৰাত চৰকাৰ ব্যৰ্থ হৈছে। চাহবাগানৰ অৱস্থা সম্পৰ্কে ইয়াত যিখিনি দাঙি ধৰিছে আৰু চৰকাৰৰ কি মনোভাৱ তাৰ প্ৰমাণ স্বৰূপে মই কেইখনমান কাগজৰ পৰাই মই দাঙি ধৰিছো। গতিকে যোগান বিষয়ত এটা economic crisis হৈছে আৰু ২ কোটি টকা ঘাট বেছি হৈছে। আজি F.C.I. এ গুদামত store নকৰাকৈ বাহিৰে বাহিৰে সেই ধান mill ক দিয়ে, তেনে স্থলত তেওঁলোকক কি বাবে Shrinkage allowance এটা দিয়া হৈছে এনেধৰণৰ কিছুমান অৰ্দকাৰী খৰছ যোগ কৰি দিয়াৰ কাৰণে ধান-চাউলৰ দাম বাঢ়িছে আৰু সতকৰা ৭৫ ভাগ লোকচান হৈছে।

এই বিলাক পৰ্যালোচনা কৰিলে আমাৰ এটা প্ৰশ্ন আহি পৰে যে আমাৰ ৰাজ্যখন এতিয়া প্ৰশাসনীয় যন্ত্ৰটো কেনে চলিছে সেইটো আমি লক্ষ্য কৰিবলগীয়া হৈছে। তাৰ পাচত নানা ক্ষেত্ৰত এই সদনৰ সদস্যসকলক এই চৰকাৰে অবমাননা কৰিছে। একোটা কমিটিত যদি ১২ জন সদস্য থাকে তাৰে হয়তো ৪জন M.L.A. ৰ লগতে বাহিৰা কংগ্ৰেছী লোক ৮ জন চৰকাৰে মনোনিত কৰি জাপি দিয়ে গতিকে সেই কমিটিত এই সংখ্যা লঘু সদস্য ৪ গৰাকীৰ কথা অগ্ৰাহ্য হয়। এটা কাম কৰিবলৈ এই সদনৰ সদস্য সকলৰ মতামত গ্ৰহন নকৰে। উদাহৰণত মই কওঁ যে নাহৰবাৰীত এটা দং খান্দিব। কিন্তু তাত দংৰ প্ৰয়োজন হয় নে নহয় সেই

কথাটো স্থানীয় M.L.A জনক সোধা নাই। শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত দুৰ্নীতি যে সোমাইছে তাৰ জলন্ত প্ৰমাণ হিচাবে মই কওঁ যে টঙলাত যি খন মদেল হাইস্কুল আছে তাত বৃত্তিৰ টকা দিলে কিন্তু শিক্ষক জনে খাই থৈ দিলে কিন্তু সেই শিক্ষক জনকে চৰকাৰে আশ্ৰয় দিলে।

(এনেতে সময়ৰ সঞ্চেত)

মই ২০ মিনিট কোৱা নাই Sir ১১ই বজাৰ পৰা ২জন মাননীয় সদস্যই কৈছে শ্ৰীকামিনি শৰ্মা আৰু ভূঞা ডাঙৰীয়াই তাৰ পাচত মই ২০ মিনিট কেতিয়াও কোৱা নাই। গতিকে আজি আমি গোটেই বাজেটখন চাই প্ৰথমতে এইটোকই পাও যে আমাৰ ৰাজ্যৰ মুঠ আয় ৩৩ কোটি টকা এইখিনি কৰ্মচাৰীৰ দৰমহাতে যয় তাৰ পাচত Plan জৰিয়তে যি ২৪৩ কোটি টকা আছিলে সেইটো কি কৰিলে? সেই টকাৰে যদি কাৰ্য্য কৰি আচনি সু-পৰিকল্পিত ভাবে লগালে হেতেন তেন্তে আমাৰ আয় বাঢ়িল হেতেন। আমাৰ অসম গভৰ্ণমেণ্টৰ আয় ৭০ কোটি টকা। আৰু চাকৰি দ্বাৰা সকলৰ দৰমহা ইত্যাদিত খৰচ হয় ৩৩ কোটি টকা। আমাৰ ৰাজ্যৰ আয় খৰচতকৈ বেছি। সেই কাৰণে ২৪৩ কোটি টকা খাব কৰি আনিছে। এই খাবকৰি অনা টকা যদি আমি ভাৱমতে খৰচ কৰিব পাৰিলোহেতেন, তেতিয়া আমাৰ আৰ্থিক অৱস্থা এনেকুৱা নহল হেতেন। তাৰ বিনিময়ত আমি পইচা পালোহেতেন। কিন্তু খাব লাগিছে, সেই খাব লগাৰ বিনিময়ত আমাৰ পাবলগীয়া একো নাই। আনপিনে আজি নতুনকৈ যি বিলাক Scheme লৈছে তাত ১৯৬৪ চনত গোটেই খিনি চোৱা যায় তেন্তে Productive আচনি লৈছে বুলি কৈছে। Memorandum ত পুলিচ outpost কৰিছে, ঘৰ বান্ধিছে, মাটি গ্ৰহন কৰিছে।

আমি যিটো টকা খৰচ কৰিছো, আৰু কি দৰে খৰচ কৰিছো তাৰ report Public Accounts কমিটিৰ বিৰ্পোটৰ

পৰা ওলাব। মাননীয় মন্ত্ৰী মহোদয়ে অকলে নহয় গোটেই মন্ত্ৰী-সভাই কাৰণ তেওঁলোকৰ joint দায়িত্ব। তেওঁলোকে কেনেকৈ আৰ্থিক উন্নতি কৰিবলৈ বিচাৰিছে? তেওঁলোকে চতুৰ্থ পাঁচবছৰীয়া পৰিকল্পনা গাওঁমুখী পৰিকল্পনা কৰিব পৰা নাই, যেনেকৈ পঞ্জাব হাবিয়ানা, ৰাজস্থানত গাওঁবিলাকৰ উন্নতি কৰিবলৈ বিচাৰিছে। ধুনীয়াকৈ গাওঁৰ ভিত্তিত আচনি তৈয়াৰ কৰি তাক সংগঠন কৰিছে। যদি গাওঁমুখী পৰিকল্পনা কৰিলেহেতেন, তেন্তে নিশ্চয় গাওঁ অঞ্চলৰ উন্নতি হইলহেতেন। কিন্তু চতুৰ্থ পাঁচবছৰীয়া পৰিকল্পনাত তেনেকুৱা কথা নাই। আজি Electricity ৰ কথা হৈছে, নামত। পঞ্জাব ৰাজস্থানত কৰাৰ দৰে ইয়াতো কৰিব লাগে। গাওঁত পৰিকল্পনাৰ জৰিয়তে Power Pump আহিব পাৰে। যদি ঘৰে ঘৰে Cottage Industry কৰা নহয়, তেন্তে গাওঁৰ উন্নতি হব নোৱাৰে।

(Bell Rings)

All right I sit down. I don't want to dishonour the Chair. But in future whenever you allow me to speak, you must give me sufficient time to speak. You shall allot the time and we shall utilise the time according to our own arrangement and you will have no right to interfere. We shall divide the time amongst ourselves and we shall decide how we shall utilise it. I have seen that you do not want to hear me because I will expose the whole Government.

M. Moinul Haque Choudhury : Mr. Deputy Speaker, Sir, I have gone through the speech of the Finance

Minister. It shows a very sorry state of affairs in the finances of the State. In fact it is very disquieting. According to his own admission there is a loan of Rs. 66 crores only to cover the expenditure on revenue gap. This is not all. We have got a huge loan to finance the Plan. We have got loans raised from the public for the Electricity Board and also from the L.I.C. We have got also loans in order to finance the co-operative movement from the Reserve Bank of India. All these taken together would be a colossal amount. Sir, when the growth of the State revenue is only 10% annually, the loan burden is going up by 39%. That means when we earn an extra Rs. 10 we incur an extra expenditure of Rs. 39 and that is going on daily. That means that a situation is coming or has already come when for paying interest on these loans we will have to pay daily rupees one lakh to two lakhs and some day may come when we will have to pay 5 to 10 lakhs of rupees daily for the interest on these loans. This is certainly a very disquieting situation. I wished that the Finance Minister would have analysed the situation and come to a correct conclusion. But from his speech I do not find so as to why such a situation has developed. He has neither been able to analyse it nor has he been able to grasp the disquieting and the very cloudy and stormy situation that would be confronting

the State and in fact has confronted the State. I shudder to think that a day may come when if the Reserve Bank stops giving accommodation, this State will not be able to foot the bill of its employees. Such a situation is likely to come. The Finance Minister thinks that because there has been imbalance in the past and therefore, this situation has arisen and his analysis of the imbalance is that we had not put sufficient money for industries. I do not agree with him. Sir, it is known that when we put money for the improvement of agriculture or for education or the like, we don't expect any revenue income from them direct. Money spent for education does not give any tax return. When we spend money for agriculture, we only know that it is not going to give us any direct tax ; it will help in feeding the people. Sir, revenue income is a static income and the tendency of the modern States is to get rid of this income. Even if we increase the land revenue, what would be the income ? It may at best increase our income by another crore of rupees. Therefore, in modern planning a State puts its money in such ventures from which it can get more income, and the tendency of the modern States is to derive income by industrialisation. A state, no doubt, by putting money into industries would get more income by way of Income-Tax, Sales Tax and the like. But whatever money we

had put in the past in the so-called industries in the State, either by way of share participation or by giving grants, except probably in two cases, namely, the Oil Refinery at Gauhati in which we have share participation and India Carbon, no other industries into which we had put our money is giving us anything. In fact, whatever shares we had purchased from these bodies other than the Oil Refinery and India Carbon.

In fact, whatever shares we had purchased from these bodies other than oil Refinery and the India Carbon or put our money in them in the last 10 or 15 years, not only no income has come to no profit has come to us, on the contrary, the money put by us is evaporating or eroding away. The Business Houses of Calcutta who had started their industries with the money taken from here, their places are going up and up and on the contrary, our money is going down and down. Whether it is a case of rifle butts or of starting an industrial estate or of poles, whatever we had touched by way of industries or doing something in industries, nothing has come back to exchequer and gradually our money is wiping out and out. While we thought our Sales-Tax would go up as it had gone up many times in Madras and in many other States, our Sales-Tax

is almost static. Because we had not in the past enforced or supervised utilisation of quotas given to these industries, these industries were selling these quotas of raw materials in Calcutta and other places. We connived at it saying that if we would be strict and take strong action against them, the people would not come forward for setting up industries here. So we allowed black-marketing in the past, thereby some industrialists including high ups benefited. I thought Mr. Biswadev Sarma, who was speaking from here while not a Minister and repeatedly castigating his predecessor, after becoming the Industries Minister, would make an enquiry and see whether down the ditch our money had gone. I am sorry to say, he has not done it. The result is that the deplorable situation continues even today. Whatever money we had put, the money is not giving us any return. We have advanced lakhs and lakhs of rupees through Financial Corporations direct to the industries and also through the Industries and the Cottage Industries Departments to the various industrialists direct. We have failed to get any return. We are paying back the same money through our nose to the Govt. of India, even the interest for this money we had given is not returning back nor is it paying any dividend. Daily our interest account is

going up and up. We are paying to the Govt. of India, to the Reserve Bank and to the various organisations from whom we had taken the money. This is one aspect of the matter.

The other aspect is, the House will be stunned to know, that one-third of the Third Five Year Plan money was put in electricity. We expected Electricity Board after having such a huge investment would give us some return. But till to-day they have not given us any return. They have not been able to pay even the interest for the money and even this interest we, the people of the State, are paying from our resources. We work for tomorrow. We thought that the Electricity Board would earn money. With that money they would be paying interest on the borrowed capital and probably they would contribute to the State Exchequer. Forget about their contributing to the State Exchequer, they are not even able to pay the interest, and the State is compelled to pay the interest thereby the gap is increasing and increasing. It will go to 50 crores and within next few years, I am sure, it will go to hundred crores. Within three or four years' time, it will be one hundred crores. This is going up. But then, despite they being repeatedly told that this Electricity Board is a white

elephant, without any money, you will find a big paraphernalia is there. Nobody is there to reduce that expenditure. For a few houses to be looked into at Barapani and to paint them and for the road from Barapani to here, Sir, a Chief Engineer is maintained. Sir, the cost of production of Assam Electricity Board is one of the costliest in the whole of India. Its paraphernalia is something fantastic. Sir, I went to Kaniya Project, crores and crores of rupees were spent in that project. There was a poor Guest House there. But you go and see the Guest House at Barapani—they are beautiful. Before the Kopili Project was started, we spent two lakhs of rupees in bringing imported materials to have a very good bungalow there. This is how our projects start. Therefore, as a result of it, we are in this situation and this has resulted in a terrible mass.

Next thing. We have put a very heavy investment in another public sector, namely the State Transport. One of the biggest contributions the State has made is to the State Transport. The State Transport buses do not pay the third party insurance which is being paid by the private bus owners. The State Transport do not pay the taxes—they are exempted. We thought that they should contribute money as the Railways contribute a huge amount to the Govt. of

India Exchequer and thus keep the balance. We also expected that the State Board of ours which is running this fleet of transport would be paying, but there is nothing. Now, these are some of the things which have got to be looked into. We have to tighten the machinery and so far as the State Transport is concerned, we must be able to get more money out of it. In the same way, whatever money we have advanced to the so-called various industrialists, we must see that they pay back our money, they pay the interest and do not run away with it. These are the investments we had made. Mr. Tripathi had been the Industries Minister and he was the Electricity Minister then. To-day he has come to Finance and as Finance Minister he should go and see to his own achievements, let him look back and realise his mistakes and correct them. Let him try to realise the money which is outstanding so that the State machinery could move.

This state of affairs about the finances of the State is ending in a slogan in every session of the Assembly that we must tighten our belt, but I do not see any sign of it. In the last session of the Assembly while I delivered a speech as to how our money was being wasted in law courts, particularly in the Assam

High Court by engaging all kind of lawyers and not taking the services of the Advocate General whom the State pays, the Finance Minister, in his reply, said that my speech was a very good one and Sir, that I had given constructive suggestions and that all attention must be given to them and that something should be done. After that speech what I find-I find in the Gauhati Commission, a lawyer is imported without even first settling his fee with him and a dispute is going on with him at the moment about the quantum of his fee to be paid by the Assam Government which did not settle the fee with him earlier. Before his bill was paid a third lawyer was imported although the Advocate General is there. Another gentleman has been appointed in the Assam High Court in the State Panel of Lawyers. On the other day, the Labour Department had gone for a separate Lawyer without fixing the terms with him. Whether the Assam Govt. is a party or not, in any labour case between the labourers and the tea gardens that lawyer has got the right to appear and get the fee. This is the arrangement with him. When we are talking in the district that inexperienced officers are there and that after two or three years' service they become Subdivisional officers. Govt. is creating posts after posts in

Shillong. I am not against them. I know that they have got to gain the experience before they become better administrators. If they get the requisite experience and then appointed, surely they will do better. In the Secretariat, posts after posts have been created. At one time, one Secretary used to look after T. A. D. and Planning and Development. We bifurcated and made many Secretaries out of it. There is a Secretary & M Deptt. With few files and no Minister ; there is one Secretary of senior grade for looking after a Cement Factory so that he and his wife could be posted indefinitely in Shillong in one capacity or the other. A senior Secretary is thus wasted and getting pay from the Govt. of Assam without being properly utilised. Today, Sir, we are talking of State Lotteries. Probably on that plea one more Director's post will be created. To spend a 3 lakhs budget of the Department of Tourism there is a separate Director - his pay and establishment will consume much of the 3 lakhs of rupees. In the same way, we have divided the Commissioner of Excise and Commissioner of Taxes. We are multiplying posts after posts in Shillong, concentrating all senior officers here and not one of them is sent down to district and thereby bringing the district administration to almost a nullity.

In the districts and subdivisions the administration is virtually at stand-still. I do not blame the poor chaps in the district and more particularly in the subdivisions: They have not got the requisite experience, they have not in most cases passed the departmental examinations and many of them do not know the rules because they did not get the chance to learn them and they have been posted there. Therefore, I would tell Mr. Tripathi that 'yes' I agree with your suggestion that we must tighten the expenditure and advise him, you start with yourself. Instead of remaining twenty out of thirty days outside in a month in the two Assam Houses in Calcutta and Delhi and also in Lucknow - which is rather fantastic, he should look to his own telephone bills. So, you start from yourself; the austerity to tighten the expenditure should start from you and then down it will go. Why in this way you require frequently to go to Calcutta and stay there: What work is there? Formerly you used to say, you were required to go to Calcutta to draw the industrialists to Assam.

Now no longer you are the Minister of Industry; why then frequent visit to Calcutta; why then the telephone bills should be so high? So, you

must start from yourself so that they may take example from you. If you do not do that they may take your examples. If you do that certainly, the administration would be toned up. I have been harsh I know. I am harsh in my speech. But I am seeing the writings on the wall. Some people may not see. These writings are there. As I said, the teachings of history have been very cruel. Unless and until we take this lesson, I am sure, there will be difficulties for us. These difficulties we must get rid of.

Mr. Deputy Speaker : How much time will you take.

Shri Moinul Haque Choudhury : This is my second speech in the Assembly. I will require some time.

Mr. Deputy Speaker : Can you finish within five minutes ?

Shri Moinul Haque Choudhury : No, Sir.

Mr. Deputy Speaker : Then you continue after Lunch.

ADJOURNMENT

The House stands adjourned till 2 P.M.

(After Lunch)

Shri Moinul Haque Choudhury: Mr. Deputy Speaker ; Sir, while I was speaking before the lunch I was telling the House that we should make maximum efforts to get the maximum from what we have invested in industries. If we want more industries we should change the former line we had followed and try to encourage more local people. I was also telling that we must reduce the over head expenses and to get best out of the investments we have made in the State Transport and the Electricity Board. In tightening the administration and also the expenditure we who are in the top must start from ourselves. We must do our best and take all tightening measures to stop evasion of taxes and mis-appropriation of Govt. fund. We should also have better administration in the Districts and Sub-divisions and have a grip over the administration. I find that although we talk of doing all these but very often we ourselves set very bad example. This House had passed a Bill to set up an Agricultural University in Assam in order to produce probably a dozen or a half a dozen post-graduate men at a very great sacrifice for the agriculturists of the State. Because the agricultural budget is not a very big budget. Out of this budget we will have to divert money in order to finance this University. But I am sorry if the newspaper

report is correct that this University is going to be one more places of wastage as was happened in case of Gauhati University for which we had to set up a Commission. The newly started Dibrugarh University also had the similar fate and we had to discuss in this House about lot of wastage of money there. If the newspaper report is correct we are going to appoint a particular gentleman as the Vice-Chancellor of the University. I do not know for what reason this selection has been made. This gentleman has neither an academic career nor a service record in any way brilliant. While in service in Assam he was found deficient in technical knowledge and in the matter of administration as such, so much so, that even the Public Service Commission did not nominate him for the post of Director of Agriculture despite he was allowed to officiate in the same post for quite a long time. The Govt. of Assam and the Govt. of India both by combined efforts virtually got rid of him by taking him to Delhi to save the Agriculture Department in Assam.

Sir, the proceedings of the House will bear it out that this gentleman was guilty of falsifying his degree and thus committing cheating and forgery with respect to this and facing a departmental proceedings. The comments made about this officer by late Shri Hareswar Goswami, the then leader of the Opposition, in the Assam Legislative Assembly are still in public memory. But we are going to

foist this very gentleman before the students. Thanks to the then Agriculture Minister that his acts of criminality were watered down as acts of omissions and commissions although for these 'omissions and commissions' he should have been prosecuted in a court. The then Minister considered all these as foolishness of this officer, for reasons best known to him. Sir, is this person fit to be a Vice-Chancellor of a University? Is this an example we are setting up before students. When I heard and read in the newspaper about his proposed appointment as back as on 31-1-69, I wrote to the Chief Minister and the Agriculture Minister protesting against the proposed appointment of this gentleman. I expected that they would write back to me that my charges against him were false and baseless. But I have not been repudiated ill today. I fail to understand what may be the intention behind this kind of appointment. Is this our choice? Is it not again wastage of money as it happened at Dibrugarh and as at Gauhati? It happened. These past experiences should have made us more cautious. After giving a particular MLA settlement of Govt. land and purchasing the very land from him by investing huge amount of public money, I thought after the criticism that had been made in this House we would be more careful. But I find Sir, in the Kharguli Hill a very big chunk of land was settled with different rich people taking it as Govt. land and in fact these people had made big constructions over it. Then a private

party appeared through a person who himself got a plot and said that this was private land; why you should have settled the land with these big people. Then instead of asking these big people to pay for it the Govt. of Assam has paid 17 lakhs or so of rupees from the public exchequer to the said private party as price of this land. And whom this land has been given? Lands have been settled with Retd. Chief Engineers, Ex-Ministers, Chief Ministers etc. and who not and what not? When we evict people for a mistaken settlement by a Patwari or a Mandal saying that Mandal has no right to give settlement, Govt of Assam instead of evicting them did not even realise prices from the allottees. We the public are made to pay for these big peoples pleasure. Not only that, a huge plot of this very land has been repurchased from a Retd Chief Engineer at a fantastic price of nearly lakhs of rupees. What is this? Is it not dishonesty that we settle some private land as public land with somebody and then pay the original owner money from Public exchequer. Then we purchase very land from the allottee at a fantastic price and allow the public exchequer to suffer and that too twice. The Industries Department would recommend settlement of land to the Revenue Department with a particular M.L.A. and after Revenue Department settle it with that person of Gauhati on payment of a premium of about two hundred rupees, then the Industries Department will purchase it from that person at price of nearly

two lakh of rupees. When we cannot give land to the evicted landless people and river eroded people we patronise in this way big persons. And for what reasons? These are the ways in which we are wasting public money. we must stop it.

In this Agricultural University, I am to tell the Govt that they are going to put the very hardearned money of the tax payers and the plan money for which we shall have to pay interest. I used to tell that when the Cotton College was started it was mostly the European professors who ran the show. When they went away, they handed over the College to mostly Bengali Professors. Today there is not many Bengali Professors left in the College. It has been taken over by the local Assamese themselves. This is the way of development. There is no question of patronising things wrongly (In Assamese - 'Amar Manuho kinir kono katha nai'). There is nothing like this. We have got to produce the best man : hence best man should be selected to build them up. Agricultural University is a technical University ; so a best man should be selected as Vice-Chancellor and not a kind of cheat who falsified his degree and went about saying that he was possessing a Ph.D. Degree from a foreign University. I have no respect for such man. If I am invited to a meeting of that University, I shall not be present in that meeting where such a man of questionable repute would be presiding. These are bad examples before the boys. We

district nobody can get any contract in the two P.W.Ds. unless and until they become sharers with some persons. Officers of the P.W.D., both R & B, will be transferred if they do not give bribe to these persons. Nobody can get any job or contract in the P.W.D if they do not bribe two persons, viz., Mudassir Ahmed Mazumdar and Muhibbul Hussain Mazumdar. I wrote to the Chief Minister on 21th February, 1969 about it. I also sent a complaint to the Vigilance Commissioner. I want to know why no enquiry has been held in the matter, why no action is taken on the complaints public had lodged. There, I say we have got to tighten up the administration at all levels. We must not be influenced by petty, personal or sectarian considerations ; we must keep in view the larger consideration, namely the welfare of the people at large.

Sir, as a result of the shrinkage in expenditure of Government, there is huge unemployment. In the last Session of the Assembly, I told the Chief Minister that because we raised the age of superannuation to 58, a large number of boys and girls of the State did not get employment for 3 years and since we have again reverted back to 55, I requested the Chief Minister to consider raising the age limit by 3 years of those boys and girls. The Chief Minister gave

an assurance to do so but I find, that till today this assurance has not been implemented. These boys and girls for no fault of theirs did not get any chance to get into Government Services because of our raising the age of superannuation to 58. They are, therefore, naturally dissatisfied. Their dissatisfaction has got to be removed.

Now, Sir, this brings me to the next question, viz. toning up of the administration. A number of enquiry commissions had been constituted by the Government to go into the questions arising out of disturbances and police firings in various places. But in many cases the reports have not been published. Take the case of Tezpur Firing Enquiry Commission's report, which has not been published. We do not know whether the police made any mistake and or they had rightly killed some men. The police and the other officers should know whether and, if so, where, they went wrong, so that they could conduct themselves better in future. The public should also know whether they played a correct role or not. Similar is the case with the Silchar Firing Enquiry Commission, for which a huge sum of money was spent. The Deputy Commissioner and other officers should know whether they were right or not, so also the public.

So is the case with Bilasipara and Shillong Firing Commissions. None of these reports have been published despite assurances in this House. These enquiry Commissions were set up so that Government might be properly instructed, that the officers concerned and the public might know whether they were right or wrong, so that they might know how to behave better in future. And the Ministers involved might also know whether they acted rightly or wrongly. Whether he follows the example of Shri Lal Bahadur Shastri by resigning his post or not, the Minister should know whether he did a wrong thing by fleeing away from Gauhati in the face of an ugly situation developing there. Or with regard to the pipe scandal, if not the Minister concerned, the next Minister might have ample caution regarding his future behaviour. But no purpose whatsoever is served if these reports are not published because only a few people in the core of the administration can have a look at them. Thus this is a waste of public money. Government set up these commissions for being correctly instructed. That was the main purpose and that purpose is going to be frustrated by withholding the publication of these reports.

Mr. Deputy Speaker, Sir, the fuss that is going on now in the name of separation of judiciary from the executive is fraught with grave possibilities. When I think about it I shudder. A kind of dispute is now going on between the Judicial Department and the High Court. A set of Rules had been framed by the Department which the High Court has declared to be void. The High Court has also questioned the amendment of the Agra Assam Civil Courts Act. Because of this judgement of the High Court, the District Judge of Tezpur-Mangaldoi area is no longer a District Judge and the litigant public are not able to file their cases. Some how or other this dispute with the High Court must be resolved soon. Similar situation may arise in other places also. I would remind the Government that in a similar situation in U. P. hundreds and thousands of judgements were made void. As a result the Constitution of India had to be amended. I would, therefore, request the Law Minister to give his attention to this matter and expedite his decision. It is not a matter between his Department and the High Court only. It involves hundreds and thousands of people of this State and we cannot delay in this matter, we must do something expeditiously.

Mr. Deputy Speaker, Sir, I now draw the attention of the House to a very important matter. It is known that the Government of India has taken a policy decision that the Universities up to the post-graduate standard would impart education in the regional languages. Whether it is a good decision or not I refrain from commenting, but then we must prepare ourselves. We have given a crore of rupees to the two Universities of Gauhati and Dibrugarh for translating books in the Assamese language. This is but proper and the money has been rightly given. But in this State, besides the Assamese-speaking people, there are large number of people whose mother tongue is Bengali, Manipuri and all that. Friends in the hills would probably like to have education in English. What arrangements are we going to be made about others? Have we thought about it? If we do not think about it, We will be in difficulty. I had a discussion with the Vice-Chancellor of the Gauhati University. The Vice-Chancellor was thinking that the Bengali text books would be available from Calcutta University. I told him that the syllabus of the Calcutta University was quite different from our syllabus and, therefore, some arrangement shall have to be made for the Assamese Bengali speaking students. In this

context, there are two alternatives either you make a fool proof arrangement for imparting education in the mother tongue of those whose language is not Assamese or you start a University in Cachar. There is already a demand for a University there. At the same time, I would like to tell the Government about a very serious problem. The problem is this—that in all our schools and colleges Arabic and Persian are being taught but some way or other the Gauhati University has not been able to start the Post Graduate studies in Arabic and Persian. The result is that now a situation has arisen in the State that even the Cotton College could not recruit a Persian teacher because there was no applicant ; probably there is no M.A. in Persian. I again had a discussion with the Vice-Chancellor—the Vice-Chancellor, Gauhati University said that the University Grants Commission had allotted money to him but he could not utilise it for the purpose because he had not received clearance from the Government of Assam. The clearance is simple clearance—that whatever the Grants Commission would be giving in the Fourth Plan the same in the Fifth Plan would be a normal expenditure and that the Government of Assam will have to pay for it. This is the normal pattern of assistance given by the Government of India.

In every scheme in any plan whatever is spent during the said plan period becomes a normal expenditure in the next plan period but we are delaying. I request the Education Minister to look into it and do something about it.

Mr. Deputy Speaker, Sir, I would be now taking up 2 or 3 things relating to my district and my constituency. Despite the repeated promise about the Barak project, Regional Engineering College at Silchar, the Radio Station there and the Medical College there nothing has found place in the Speech of the Finance Minister. Regional Engineering College was to be started by the State Govt. long ago with Government of India money. For the last two years we are paying the Principal but till today even the building drawings have not been finalised. What a fruitful expenditure we are incurring ? For the last two years he is drawing a high salary. It is not a small salary. If I am not mistaken it is near about 1400 to 1500 or may be 1800 of rupees per month but till today even the building and site plans have not been finalised. Governing Body meetings are being held causing a huge expenditure. Some of the members are coming from out side the State also but nothing is progressing. The Medical College we had started—the boys are reading there ; they do not know what to do at the completion of

their present studies—where to sit, how to study—we cannot spoil the future of these boys. Therefore, these matters have got to be looked into. Sir, I would only draw the attention of the Ministers-in-Charge of concerned Departments and request them to expedite matters about Barak Project, about Regional Engineering College. they must do something to make a beginning of them. So far as Medical College is concerned they must take a speedy step to complete the constructions of the buildings of the institution. I would now request the Minister-in-Charge, Other Backward Classes to look into a problem. This Govt. in its infinite goodness decided that the Maimal community, the most backward people amongst Muslims would be treated as a backward class. But after the decision there was no follow up action about it. They are as backward as the Scheduled Caste Hindu Fishermen community. But nothing has at all been done since the said declaration apart giving their boys scholarships and free studentships. They had requested me to draw the attention of the Government and also to bring the same to the notice of the House and I am doing it out of that obligation. I hope the Govt. will do something about it.

Now, before I close, Mr. Deputy Speaker, Sir, I have got something to say as a personal

explanation. Mr. Deputy Speaker, Sir, I spoke on the other day about the Pakistani infiltration; my speech, I am referring delivered on 20-2-69- was replied to from three different directions. One reply I got from the Revenue Minister who replied to the debate on Governor's Speech on behalf of the Government; the other reply was given by a new Member of this House in course of his maiden speech and a third reply by an ignorant learned Editor-ignorant but learned Editor (laughter) of an English Newspaper, a daily news-paper which comes out from Gauhati. All of them have raised a question in a tangent manner on this issue that what I was doing then when I was in the Cabinet. I do not like to be harsh to the new Member he is Mr. Akram Hussain. It is not customary for a senior Parliamentarian to be harsh to a member about his maiden speech and therefore, I would excuse him -but tell him that he should before indulging in this kind of speech, equip himself by studying the proceedings of the House and the past newspapers before he says somebody's tears as 'Crocodile Tears', as if I shed only crocodile tear and as if I have no real tears. I am sorry that he did not follow the newspaper reports of the period when I was a Minister nor he followed the proceedings of this House or of

the Congress meetings - he was also a congressman those days like me - otherwise he would not have advised me to leave the Congress otherwise my speech would be considered as crocodile tears. as if remaining in Congress I cannot criticise myself, I have been branded as if a hypocrite. I am not a hypocrite. It would be evident from a reading of all these and he would have known as to what stand I had in this matter and whether they are different today then in those days. But I am very sorry that Mr. Mohendra Mohan Choudhury should have also made a oblique reference to my position in the Cabinet. He was telling that the decision about the procedure to drive the Pakistani was taken in 1964 when Mr. Moinul Haque Choudhury was an important Minister in the Cabinet. Sir, before saying so, he should have checked up the cabinet proceedings and find out whether Mr. M. H. Choudhury was a party to any such decision or could be a party to any such decision. He was not that kind of a speaker who did not take any interest in active politics. I remember, as a Speaker he took a lot of interest in collecting the newspaper cuttings on the subject, whether facts or views add compiling every trash and circulating them to the Members. Therefore, I cannot think that he is ignorant about my stand in the matter

while working as a Minister of this Government. He took lot of interest to compile the newspaper cuttings and more than that to formulate public opinion and inciting the public against Government to a large extent and therefore, I expected of him that he should have been cautious in his allegation and checked up the proceedings of the Cabinet and see what was my position. I can tell right now and that too without any fear of contradiction that I had difference of opinion about the procedure to be followed right from the beginning in 1964; lot of mischievous propaganda was made, shispering campaign done to create all kind of misgivings against me in this matter right at that time even.

Sir, 'immigration', 'citizenship', 'Foreigners' are Central subjects. It is not a State subject, The Central Government is in-charge of administration of these subjects. The Central Govt, when decided as to how they should exercise the powers, they decided to delegate certain powers to the Assam Police on this behalf. It does not come to the Cabinet of Assam. It is true that Cabinet Ministers of Assam can go and represent them selves about it. The Chief Minister probably will have the final say in this regard. This exactly what happened in

this case. I did my best to change the course of event by repeatedly representing to Delhi by writing and in my personal discussions, The Hon'ble members might be remembering that Shri Tripathi in those days forgot making statements on industries of which he was incharge. Instead for the last three years he was making all kind of statements on this matter, on matters concerning the charge of Chief Minister and on the security of the State - he tried in his own way to influence the authority in Delhi. Others also did in their way. A day may come when I would publish my correspondence with the Home Minister of India, Shri Lal Bahadur Shastri, Shri Y. B. Chavan, Shri G. L. Nanda and the then Prime Minister, Shri Jawharlal Nehru and Shri Lal Bahadur - that day public will know what I did and I am perhaps doing it some day or other to clarify my position. But I can tell without giving out a secret and to stop this kind of irresponsible talks and I say Mr. Mohendra Mohan Choudhury should have known it that when in 1966 I was a Minister in the Govt. of Assam, the Government took the decision that no further cases should be referred to the Tribunal—all cases would go to the Court, But after I had left the Govt. this had been reversed. Mr. Mohendra Mohan Choudhury wanted to know

what change had happened since I left the Government. This is the major departure since I left the Government. The P.I.P camps had been started and illegal harassments and census are going on as if Muslims are second rate citizens and this is my reply to Shri Mohendra Mohan Choudhury as to what departure has taken place since I left the Government. It is not the monopoly of a particular community of people to be the spies of Pakistan. All know that a large number of persons who have become proved spies and who have been detained and sent to Jails do come from the majority community. I emphasise overwhelming majority of them do come from the majority community and not from the minority community. The man who handed over some of the blue prints of the Air Force of India is not a Muslim. Remembers this—Badan Barphukan can be in every community. I thought the senior member who had in the past suffered being questioned about his own loyalty for his country he should have been very careful in questioning the love and affection of others for their country. In the past there had been charges against him too. There were reports submitted that two M.L.As. were Pakistanis. This charge did not stand on their way to become Ministers in this Cabinet with his support and the surprising thing about it is that the man who had submitted the reports

made them Ministers. I fought for them in New Delhi in order to make the Govt. of India not to rely on such kind of police reports. If despite a report from a Governor, ones love for his country was not questioned and if otherwise would have happened then probably the senior member would not have been here to castigate the patriotism of all the members of a particular minority community—if a Governor's report about his doubtful patriotism has no value what value there can be of the reports of petty Police Officials dancing on the tune of their Masters. I say this kind of irresponsible and loose talks create an atmosphere of distrust in the country.

If the time for migrating to Assam is the criteria of ones love for Assam, then the Ahoms can turn to the latter migrants like Mr. Mohendra Choudhury, Debeswar Sarma and Baruas and say, you are out siders. The Baruas and Sarmas can turn as some of them are doing now, towards the Muslims who came later and say you are not Assamese, you will betray Assam in an emergency. The earlier migrants can pay the Sarmas and Choudhuries in the same coin: The Plains Tribals have already started a movement and that is what some of you are contributing by this kind of attitude. It is not any community's monopoly to love his own country. It cannot be a

single man's monopoly. There were persons like Abdul Hamid, General Osman and Lt. Genl. Sheikh who had shown their love for their country by their supreme sacrifices and they are the people from the Muslim community. Kapurs, Chakravarties and Sarmas who had been sent to Jails and gallows had also shown that there may not be love for the country despite birth in a particular community. There cannot be any kind of monopoly for any body in such a matter. It is this kind of propaganda in the newspapers, it is this kind of irresponsible talk with an eye to the gallery which are spreading poison in the communities and thereby disrupting the unity of Assam. By disrupting the unity of Assam, no body in Assam is going to be the beneficiary. The beneficiary will be the bordering countries. Therefore, I wish the irresponsible people stop this kind of loose talk. Muslims are a self-respecting community and we will not go on tolerating this kind of nonsense that the entire community should be branded as traitors. Who has given this right to these people ? (Applause from the Opposition). If this gentleman says that all Muslims are traitors we can also turn round him and say he is also a traitor for supplying Jeeps and arms to Pakistan while an Agent in Manipur and he does not belong to a minority community. He belongs to the majority community. Again, to give an

analogy, that well, police arrests many people who are innocent in the criminal cases but nobody raises his voice. Why we should raise a voice, When some people are arrested at Pakistanis? The very argument shows that police can make a mistake. From the statistics supplied by the Hon. Member it may be seen that out of 50 men arrested only 1 is convicted. Therefore, 49 people can be presumed to have been wrongly arrested. So, in case of criminal cases if 49 persons were wrongly arrested out of 50, then in case of two lakhs 40 thousands of people who were arrested by the police as Pakistanis why all of them should be branded as Pakistanis? How it can be true if in case of 49 persons it was not true. Secondly, I know, as a citizen of India, if my son is arrested by the police today then within 24 hours he has got to be produced before a Magistrate. I can go before the Magistrate and ask for his bail. Then if I am not satisfied with the Magistrate's order, I can go to the District Judge. If I am not satisfied with the judgement of the District Judge, I can go to the High Court. Then if I am not satisfied there, I can go to the Supreme Court in some cases. But is it true about the Pakistani Infiltration Tribunal? If I am dissatisfied, can I go anywhere on the earth. Overnight I am sent away to Pakistan. My na-

tional right is taken away. I claim to be an Indian citizen and a mono-tribunal takes away that right. I cannot go to any body to enforce my right. I cannot, in fact, I am not given a chance even to start a civil suit against the Government and the police men for compensation. After I am sent out of the border, do I get a chance for claiming compensation wrongful arrest? Mr. Mohendra Mohan Choudhury referred about some people showing no co-operation with the Government in this matter. I say before this House that I am one of them—I am telling the people of Assam that the Constitution must be respected to the Criminal Procedure Code must be respected to and the laws of the land must be respected to by the Police and the Government. You cannot enter any body's house between the hours of sunrise and the sunset—for that you must have a search warrant from a Magistrate. You cannot go and search the entire body of Muslims population as if all of them are suspects. You have no such right under any law. If any body does this, we have got to resist it and certainly I shall advice the people to do so; those who violate the Constitution or the laws they do injustice to the Constitution and to the country. It is not he who advises against it. I am advising that whenever the Policemen act in this manner; they must be resisted. They must be made to

act within the bounds of law and there should not be two kinds of law operating in the same country.

You cannot go from village to village in the night, without search warrant, enter any body and every body's house, arrest any body and every body and then do not give them any chance for defence or for protection of law. That kind of thing cannot be allowed to happen; allowed to continue, I will not allow it to be happened whatever may be the consequences—I do not care for it. I love civil liberty. I have suffered Jail and in detention. Therefore, I know what is the misery of a family when one is taken without trial to Jail. I know the pang of it and many Congressmen should know about it too. I know in such an eventuality what kind of disaster comes to a family. Therefore, in my life I have always upheld the principle of civil liberty. In the High Court also if I get such a case I fight for it and I do not care for my fees in these matters. Therefore, when I advise the people to uphold their civil rights, their valued civil liberties, I am doing them a justice. It is no use giving explanations. Nearly one thousand people have been released in the High Court. Mr. Mahendra Mohan Choudhury does not know, it appears that High Court can only see to the procedure. He had been

wrongly advised by the department by giving wrong notes and he in his turn had given wrong information in this House. High Court do not go into the merits of a case under Preventive Detention, it only sees to the procedures. In cases under Article 226 of the Constitution against cases under the Preventive Detention Act the High Court has no right, the Supreme Court has no right to go into merits of the charges; they can only see to the procedure. You detain people indiscriminately - right and left. You cannot even conform to the procedure. Law says that within 3 weeks after his detention his case has to be brought before the Advisory Board - you cannot sleep over it - if you do so, the High Court will release him. That is not the way one demonstrates that he values civil liberty. I say, this kind of actions are fraught with danger. Some other Government may come and take it as a precedent. Every body has a right to uphold the Rule of law. Any one who is doing anything to demolish or diminish the Rule of law he is bringing chaos in the country and he does a disservice to the country. With these words, Sir, I commend my speech.

Shri Debeswar Sarma : On a point of personal explana-

tion. Sir, The Hon'ble Member just now said that I have cast aspersion against a community.

Shri Moinul Haque Choudhury : I have not mentioned any name.

Shri Debeswar Sarma : That was very clever of the Hon'ble Member, I did not cast any aspersion. I did say, I have not even seen the speech, I said that a section of certain communities is not entirely patriotic and that will be proved by the statements of the Chief Minister in March Session of 1964 and the conditions are worse than that. What I want to say is this. When the officer is not here, one Vice-Chancellor designate of the University so much so, so much has been said against him and in such a language that it is very deplorable. Mr. Deputy Speaker, Sir, May I beg of you not to allow Hon'ble Members in future to speak against officers who cannot come here and reply. For anything that has been said here, a Member cannot be prosecuted in a court of law, Sir, public memories is said to be short but it is not so short as to forget what the Member was before 25 years or before 20 years.

Shri Manaswan Boro : মাননীয় উপাধ্যক্ষ মহোদয়, বিত্তমন্ত্রী মহোদয়ৰ বাজেটৰ ২০ পৃষ্ঠাত যিটো দেখিলো তাত চাকৰীয়াৰ সকলক বৰ্দ্ধিত হাৰত দৰমহা দিব লগা হোৱাৰ কাৰনে ব্যৱৰ মান্তা বঢ়াব কথা কৈছে, তাত উল্লেখ কৰিছে বস্ত্ৰ-বাহানীৰ দাম উদ্ধমূলি হোৱাৰ কাৰণে এইটো দিবলগা হৈছে। কিন্তু বিত্তমন্ত্ৰীয়ে বস্ত্ৰৰ দাম বৃদ্ধিৰ লগে লগে যদি এইদৰে বেতন বৃদ্ধি কৰিবলগা হয় তেতিয়াহলে বস্ত্ৰৰ মূল্য কেতিয়াও সমান কৰি ৰাখিব নোৱাৰিব। আৰু এইদৰে ৰাজ্যত অৰ্থনৈতিক সংকটে দেখা দিব। সেইকাৰণে আমাৰ প্ৰয়োজনীয় দ্ৰব্যৰ মূল্য নিৰ্ধাৰণ কৰিব লাগে। নহলে কৰ্মচাৰী সকলে যি দাবী কৰিব সেই দাবী পূৰণ কৰিবলৈ চৰকাৰ বাধ্য হ'ব। কিন্তু এই বিষয়ে চৰকাৰে কি ব্যৱস্থা লৈছে, ইয়াৰ কোনো কথা বিত্তমন্ত্ৰী মহোদয়ৰ বাজেট বক্তৃতাত দেখা নাপালো আৰু মাননীয় বিত্তমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই আইন শুল্কলাৰ ক্ষেত্ৰত বহুত টকা খৰচ কৰাৰ বিষয়ে তাত উল্লেখ কৰিছে। এই যে আইন শুল্কলা ৰাখিবপৰা হোৱা নাই, সেইটোৰ বাবে দামী কোন? এইটো এটা চিন্তাৰ বিষয় হৈছে। এইটো আমাৰ শাসক দলৰ কাৰণে হোৱা বুলি ক'ব পাৰি। আমাৰ ৰাইজৰ অভাৱ অভিযোগ পূৰণৰ কথাৰে চৰকাৰক চিঠি-পত্ৰ দিলে তাৰ উত্তৰ কিয় পোৱা নাযায়? আৰু ৰাইজৰ অভাৱ অভিযোগ পূৰণৰ বিষয়ে কি ব্যৱস্থা লৈছে তাৰ কোনো আভাস আমি বিত্তমন্ত্ৰী মহোদয়ৰ বাজেট বক্তৃতাত পোৱা নাই। ৰাইজৰ অভাৱ অভিযোগ পূৰণ নোহোৱাৰ কাৰণে যদি তেওঁলোক ধৰ্ম্মঘট কৰে তেনেহলে তাৰ উত্তৰত গুলী চলোৱা হয়। এইটো এটা কথা অত্যন্ত শিষ্টাচাৰৰ ফালৰ পৰাও ৰাইজৰ চিঠি-পত্ৰৰ উত্তৰ দিব লাগে। আনকি এজন বন্ধুৱে লিখা চিঠিৰ উত্তৰ দিয়া যেনেকৈ শিষ্টাচাৰৰ ভিতৰত পৰে, তিক তেনেকৈ চৰকাৰেও অত্যন্ত শিষ্টাচাৰৰ কাৰণে চিঠিৰ উত্তৰ দিয়া উচিত। ৰাইজে চৰকাৰৰপৰা কোনো উত্তৰ নোপোৱা কাৰণে তেওঁলোকৰ মনত হতাশাৰ ভাব আহি পৰিছে। চৰকাৰৰ ওপৰত বিদ্ৰোহৰ

ভাৱে দেখা দিছে। গতিকে ইয়াৰ বাবে যি খৰছ হৈছে তাৰ কাৰণে আমাৰ বাইজে বহুত কাম কৰিব পৰা নাই।

মিজু পাহাৰত আইন শৃংখলাৰ ক্ষেত্ৰত বহুত খৰছ হোৱা কথা ৰাজ্যত দেখুৱাইছে কিন্তু যি টকা খৰছ কৰা হৈছে সেই টকা মিজু জিলাত প্ৰকৃততে সদ ব্যৱহাৰ হৈছে নে নাই সেইটো তদন্ত কৰি চোৱা নাই। আৰু মিজু সকলে কি কাৰণে বিদ্ৰোহ কৰিছে সেই কথাৰ আলোচনা এই বাজেট বক্তৃতাত থাকিব লাগিছিল। আৰু বাতৰি কাকতত আমি তাৰ কোনো আভাষ পোৱা নাই। কাকতত মাত্ৰ ওলাইছে কিমান মিজু মৰা হৈছে, কিমানজনক খৰা হৈছে, কিন্তু মিজুলোকসকলক কি লাগে বা তেওঁলোকে কি বিচাৰিছে তাৰ কোনো প্ৰকাশ এতিয়াও পোৱা নাই। এইটো Study কৰিবৰ কাৰণে অসম চৰকাৰৰ তৰফৰ পৰা এখন কমিটি কৰি অনুসন্ধান কৰা উচিত হ'ব। ১৯৬৬ চনত লালভেগা প্ৰকাশ্যে পাকিস্থানৰ লগত যোগ হোৱাৰ প্ৰমাণ পোৱা গৈছে। মিজু পাহাৰত কি হৈছে আমি ইয়াত থাকি একো কৰ নোৱাৰো।

(A. Voice : Tribal সকলৰ বিষয়ে কওঁক)

Tribal সকলৰ বিষয়ে উলিয়াইছে যেতিয়া Tribal ৰ বিষয়ে কওঁ। আমাৰ ভৈয়ামৰ জনজাতীৰ যি কেইজন M. L. A. আছে তেওঁলোকে গুৱাহাটী আৰু নৰ্থলক্ষিমপুৰত Tribal belt উঠাই দিবৰ বাবে যি সিদ্ধান্ত লবলৈ চৰকাৰক কৈছিল তাৰ প্ৰতিবাদ কৰি এম এল এ সকলে চৰকাৰলৈ এটি প্ৰস্তাৱ পঠাইছিল কিন্তু চৰকাৰে সেইটো মনা নাই।

অসম চৰকাৰে ভৈয়ামৰ জনজাতিৰ কাৰণে প্ৰকৃতমতে কাম নকৰাৰ কাৰণে আমি সকলোৰে মিলি দিল্লীলৈ গৈ চোহান আৰু ইন্দিৰাজীৰ ওচৰলৈ যোৱাৰ কথা চৰকাৰক কৈছিলো।

আমি ১৯৬৭ চনৰ পৰা জনজাতি সকলৰ অসন্তুষ্টিৰ কথা

কৈ আহিছিলো কিন্তু এতিয়াহে, প্রকৃত জনজাতিৰ অসন্তুষ্টিৰ মনোভাৱ প্ৰকাশ পাইছে।

সেইদিনা কোকৰাজাৰত যি গণ্ডগল হৈ গল তাত তিব্বত মানুহৰ ওপৰত অত্যাচাৰ কৰাতো কোনেও সহ্য নকৰে। আৰু মিজুসকলৰ তিব্বতৰ ওপৰত যে অত্যাচাৰ কৰা নাই ইয়াৰ বা কি প্ৰমাণ আছে? মুখ্যমন্ত্ৰীয়ে এই বিষয়ে বুকু ডাঠ কৰি কব পাৰিবনে?

শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত কব খুজিছো যে যোৱা December মাহৰ ১৭ তাৰিখে শিক্ষক সকলক ধৰ্ম্মঘট কৰাৰ কাৰণে সেইদিনাৰ দৰমহা কাটি দিছে।

এতিয়া মই ৰাজ্যখনৰ শিক্ষকসকলৰ সম্পৰ্কে কিছু কওঁ। দুখৰ বিষয় যে শিক্ষকসকলে ন্যায্য দাবী কৰিবলৈ গৈ ডিচেম্বৰ মাহৰ ১৭ তাৰিখে কৰা ধৰ্ম্মঘটৰ দিনটোৰ দৰমহা কাটি দিলে। এই দৰমহাটো যে কি কাৰণে কাটিলে কব নোৱাৰো। অকল সেইয়ে নহয় যিটো Ex-gratia ৬ টকা দিছিল সেইটোও কোনো কোনো শিক্ষকে ১ মাহ, কোনোৱে ২ মাহ এইদৰে পালে। তাৰ পিচত শিক্ষা বিভাগৰ ৰাজ্যিক মন্ত্ৰীৰ পৰা খবৰ গ'ল যে এই টকাটো বন্ধ কৰি দিব লাগে। কাৰণ এইটো ভুলতহে দিয়া হৈছিল।

(সময়ৰ সঙ্কেত)

তাৰ পিচত আমাৰ পঞ্চায়তৰ জৰিয়তে গাওঁ উন্নয়নৰ কথা চিন্তা কৰা হৈছে। তাৰ কাৰণে মাত্ৰ ৮ লাখ টকা বাজেটত ধৰা হৈছে। এই টকাৰে একো কাম নহব। কাৰণ অসমত ১২০ খন আঞ্চলিক পঞ্চায়ত আছে। মই হিচাব কৰি পাইছো যে এই ৮ লাখ টকা ভাগ কৰিলে প্ৰত্যেক পঞ্চায়তে ৬০৬৪ টকাহে পায়। ইমান কম টকাৰে কি উন্নয়নৰ কাম হ'ব পাৰে।

Arrear সম্পর্কিত চৰকাৰে কৈছে যে—কৰ কাটল অথবা মাটিৰ খাজনা আদিৰ বাবত বহুতো টকা চৰকাৰে উঠাব পৰা নাই। ইয়াৰ বাবে দায়ী চৰকাৰ আৰু চৰকাৰৰ কৰ্ত্তব্য হিচাবে এইটো উঠাবলৈ চেষ্টা কৰিব লাগে। মৌজাদাৰ সকলে টকা তুলে কিন্তু চৰকাৰৰ ঘৰত জমা নিদিয়ৈ। এই কথা ৰাজহমন্ত্ৰীয়েও কৈছে। আনকি কোনো কোনো মৌজাত ৪৩ হেজাৰ, ৫৫ হেজাৰ, ৬০ হেজাৰ পৰ্য্যন্ত টকা চৰকাৰক মৌজাদাৰ সকলে জমা দিয়া নাই। সেই বাবে মই ভাবো চৰকাৰেই দায়ী।

(সময়ৰ সঙ্কেত)

উপাধ্যক্ষ মহোদয়, মই আৰু অলপ কওঁ। এই প্ৰসঙ্গে মই অনুন্নত সম্প্ৰদায়ৰ কাৰণে যি টকা দিয়াৰ বাবস্তা চৰকাৰে লৈছে। সেই সম্পর্কিত কওঁ যে—এই টকাৰে এই সম্প্ৰদায়ৰ উন্নতিৰ কাৰণে বিশেষ কাম কৰিব পৰা নাই। যি দুই এটা স্কুল বা বাস্তা ঘাটৰ এই পিচ পৰা অঞ্চল সমূহত আছে সেই বিলাক তেনেই আছে।

(সময়ৰ সঙ্কেত)

অধ্যক্ষ মহোদয়, মোৰ আৰু অলপ কবলগীয়া আছে। সেই খিনি হৈছে বিত্তমন্ত্ৰী মহোদয়ে বৰ দুখেৰে কৈছে যে—অসমত চাহ উৎপন্ন হয় আৰু এই চাহ ভাল হোৱাৰ কাৰণে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে বেছি কৰ বহুৱাইছে। ইয়াৰ দ্বাৰাই আমাক কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে মাহী আইৰ দৰে ব্যৱহাৰ কৰা নাই নে? ইয়াৰ প্ৰতিকাৰৰ কাৰণে আমাৰ চৰকাৰে দৃঢ় ব্যৱস্থা লব লাগে।

অসমত ২য় তেল শোধনাগাৰ কথাটো কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে মানি লোৱা নাই। কাৰণ আমাৰ চৰকাৰ কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ ওচৰত ধৰোৱা। কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰক আমাৰ চৰকাৰে impress কৰিব পাৰিব লাগিব।

(সময়ৰ সঙ্কেত)

* Shri Kandarpa Narayan Banikya :

Mr. Deputy Speaker, Sir, before I begin my speech I want a clarification from you : Whether any Hon'ble Member of the the House can use the word 'hypocrite' ? If it is unparliamentary, it is better for you if you could stop it.

Now I begin my speech. I have thoroughly studied the budget speech of the Hon'ble Finance Minister, Shri Tripathy. Really we have got many things to learn from the speech and for many things we are happy, but, Sir, we would have been more happy if he could have allotted more money to the Education Department. Sir, he has burning knowledge about education because he was a teacher himself. Sir, there are many departments in this State like P.W.D., Transport so on and so forth. He knows that education Department is a big department. He did not emphasise on one point that the standard of education be improved. Had I been a student at Tezpur probably I would have been his student. Sir, he knows well that so long a teacher cannot get strong psychological education he cannot become a good teacher. My experience of 20 years says so. Sir, I wonder why a Graduate should be appointed straightway as a teacher in a school. It does not stand to reason that a person who passes his B.A. examination becomes qualified to teach. Our Finance Minister has shown a deficit of 58 crores. I would request that all the Graduate teachers in the High Schools

should be given a chance to pass Education as an additional subject. I know that a teacher who has strong psychological education can teach better. For this at least Rs.10/-- should be sanctioned, and if a teacher within three years cannot pass Education as a subject he should not be retained in the teaching job. I discussed this matter with the D.P.I. and our Hon'ble State Minister, Education at Dhubri. I also gave them a note. But I am sorry to say that this has not been mentioned in the budget. Sir Assam has the experience of recurring floods every year. Flood when it comes brings in great misery; it also does not come alone with it brings epidemic and so many other things. I know our Finance Minister is a true Assamese and his love for his mother land is great. He was born and brought up he in Assam. I would request him to see that the areas affected by flood are given benefits. Now-a-days Govt. has adopted a policy of distributing grants equally amongst all the constituencies. Every M.L.A. for his constituency got Rs.18,000/-for Primary Education and Rs.9700 - for Secondary Education. Sir, I belong to a very backward constituency. The money which I have got for my Constituency is too meagre considering the backwardness of my constituency. The constituencies which are represented by strong Ministers or strong M.L.As. are progressing but where there is no Minister or strong M.L.A. they are lagging behind. That is why I told the State Minister of Education that it is not the way how to help the backward districts. So, I would request

that allocation of money should be greater which are more backward. Sir, My district Goalpara is very backward. I did not know why an M.L.A. from Sibsagar, or Jorhat should get 18,000- and I get only 2000. My humble request is that places like North Lakhimpur and Goalpara should get better benefit. Regarding P.W.D. I beg to submit that during the last ten years Abhayapuri got only Rs. 5 lakhs. Rs. 90,000 for roads and Rs. 4,10,000 for E.&D. Sir, the Finance Minister has spent more than Rs. 50 lakhs in his own constituency. Sir I pray for justice. I am an Assamese and I am a representative of my people just as the Finance Minister is also a representative of the people. Therefore, if he can spend so much of money for his own constituency I have also the same right to spend this much among for my own constituency.

Sir, during the last flood and the flood of 1962 so many people has lost their hearth and home and they are now residing on the P.W.D. road. When these people will be evicted from the P.W.D. road they will have no place to live. Therefore, I would request the Finance Minister to see that these people get settlement of land. They must have at least some place to live ; they may not have any food. Sir, this Government does not know how to feed its population and if the Government would have known then we would not have to import dal, mustard seed etc, from Bihar and other places. We have become beggars but I do not want that Assam should be begger.

Sir, our Finance Minister has gone round the country and he knows that soil of Assam is the best soil in the whole country. If we know how to use the land then we will not only solve our own food problem but also the problem of West Bengal and the whole country.

Then Sir, I would like to speak on another subject. The people of south bank of Goalpara, whenever they want to cross the river Brahmaputra, they are to cross like cattle. Even I have to stand on the bank of the river for hours to cross the river. Our Government has spend so much of money for the inland water transport but nothing has been done for the people of Goalpara. I want the people of Goalpara to cross the river like human being and not like animals.

Then Sir, the O/Cs of the Police Stations are much more important persons then the B.D.Os. The B.D.Os. are given jeep and they use it for their personal enjoyment. They go to cinema in that jeep. Is it not necessary to give the O/Cs jeep? Of coures, this Department is notorious for corruption but there are pople who work sincerely and therefore they should be given jeep.

Sir, I hope the next Budget speech will be totally different and I would request the Finance Minister to make his speech better then the speech of the West Bengal Finance Minister. Sir, I do not want that the people of

West Bengal should go ahead of us but we want to surpass the people of West Bengal in the matter of development.

Thank you, Sir.

* Sri Abul Kasem : মাননীয় উপাধ্যক্ষ মহোদয়, বিত্তমন্ত্রী মহোদয়ে, ৫০ কোটি ২৮ লাখ টকাৰ ঘাটি বাজেট উত্থাপন কৰিছে। তাৰ পৰাই আমি বুজিব পাৰো যে, আমাৰ ৰাজ্যখনে কিমান আৰ্থিক সংকটৰ সন্মুখীন হবলগীয়া হৈছে। অৱশ্যে নানান শিল্প, চাহ শিল্প আদি বিশেষকৈ বেমেজালি হোৱা স্বত্তেও আমি এই সংকটৰ সন্মুখীন হবলগীয়া হৈছে। বাজেটত ৫০ কোটি ২৮ লাখ টকা ঘাটিপৰা স্বত্তেও আৰু দেশৰ নানান অৱস্থাৰ সন্মুখীন হবলগা স্বত্তেও বিত্তমন্ত্রী মহোদয়ে বহুতো পৰিশ্ৰমেৰে দেশৰ উন্নতিৰ কাৰণে যিখন বাজেট প্ৰস্তুত কৰিছে তাৰকাৰণে মই তেখেতক ধন্যবাদ দিছো। আৰু ইয়াৰ লগতে মই বাজেট বক্তৃতা সম্পৰ্কে দুই চাৰিঘাৰ কথা কবলৈ ওলাইছো।

প্ৰথমতে আমাৰ ৰাজ্যপালৰ ভাষনত কৈছে যে, আমাৰ ৰাজ্য-খনৰ উন্নতি নিৰ্ভৰ কৰে খেতিৰ ওপৰত, কৃষকৰ ওপৰত। কিন্তু আমাৰ কৃষিৰ কাৰণে যিবিলাক আঁচনি লোৱা হৈছে সেই আঁচনি বিলাকত পোনপটীয়া কোনো ব্যৱস্থাই কৃষকে পোৱা নাই। সেইবিলাক আমি সকলো দেখা পোৱাহেতেন, আমি কিছু কৃষিৰ উন্নতি আশা কৰিব পাৰিলোহেতেন। যোৱা বাৰিষাৰ সময়ত মোৰ ৰূপহী সমষ্টিত প্ৰায় ২০ খন গাওঁ সভা ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ বানপানী উঠাৰ ফলত বহুতো মানুহৰ ক্ষতিগ্ৰস্ত হয়। সেই সকলোবিলাক আমি মুখ্যমন্ত্ৰীলৈ Telegram যোগে জনাইছিলো। আৰু বেলেগে বেলেগে অন্যান্য মন্ত্ৰীমহোদয় সকললৈও জনাইছিলো। কিন্তু তাত যিবিলাক সাহায্য দিয়া হৈছিল, তাৰ ভিতৰত Cattle-Loan

আৰু Seed-Loan দিছিল। তাৰ ২০ খন গাৰুৰ ভিতৰত মাত্ৰ ২৫ জন নে ৩০ জনেহে সাহায্য পাইছিল। আৰু সেইবিলাকো অতি নগন্য আৰু সামান্য। যিসকলে সেই সুবিধাখিনি পাব লাগিছিল সেইসকলে সেই সুবিধা নাপালে। আৰু এনেকৈয়ে সেইবিলাক মানুহে এতিয়ালৈকে তেওঁলোকৰ কামিহাৰ পূৰাবপৰা নাই।

(মাত্ৰ কালীৰ স্মৃতি বীচী বুলিহে ২০১০ V.A.)
তেওঁলোকৰ যি খেতিবাতি হৈছিল সেইবিলাক নষ্ট হৈছে আৰু যিবিলাক মঠাউৰি কৰিছিল সেইবিলাকো ভাঙিছে। শালি খেতি বা অন্য খেতি-বাতি নষ্ট কৰিছে আৰু আজি সেইবিলাক মানুহে খাবলৈ পোৱা নাই। তেওঁলোকৰ যদি এই কেইমাহতে খাবলৈ নোহোৱা হয় তেওঁলোকে আগলৈ বাকী থকা মাহকেইটাত কেনেকৈ চৰিব এইটো চৰকাৰে চিন্তা কৰি চাব লাগে। চৰকাৰৰ ফালৰপৰা যি সাহায্য বা সুবিধা দিয়া হয় সেইখিনি বিতৰণ কৰটো ঠিক হোৱা নাই। আৰু সেই সাহায্যৰ পইচা ঘূৰা-ঘূৰি কৰি থাকে আৰু কৃষকৰ আগৰ যি অৱস্থা সেই একে অৱস্থাতে থাকে। সেইকাৰণে চৰকাৰৰ আঁচনিবিলাক সূৰ্ত আৰু সবল হ'ব লাগে। যাৰ ওপৰত আজি দেশৰ সমৃদ্ধি নিৰ্ভৰ কৰে, সেই খেতিয়কসকলক পোনপটীয়াকৈ কেনেকৈ সাহায্য দিব পাৰে তালৈ লক্ষ্য ৰাখিব লাগে বুলি মই তেখেতক অনুৰোধ জনালো। যিবিলাক আজি বান বিধস্ব অঞ্চল আছে, সেইবিলাকত খেতিয়কৰ অৱস্থা নোহোৱা হৈছে আৰু সেইসকলক চৰকাৰে সুবিধা আৰু সাহায্য দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে।

তৃতীয় কথা হৈছে যে, আজি খেতিয়কসকলৰ হাতত পইচা নাথাকে। আৰু তেওঁলোকৰ বেমাৰ-আজাৰে দেখা দিলে ওচৰৰ যি Dispensary, হস্পিতেললৈ গলে অকনমান কাগজ আৰু অলপমান Mixture দিয়াৰ বাহিৰে একো নকৰে। এই খেতিয়কৰ আজি খাবলৈ পইচা নাই খেতি কৰিবলৈ পইচা নাই, ঔষধ কিনিব কেনেকৈ।

আজি সকলো গাৰুঁ ভূঞে দেখা যায়, হস্পিতেল আছে কিন্তু তাত লাগতিয়াল ঔষধপাতি আদিৰ সা-সুবিধা তেখেতসকলে পোৱা নাই। আৰু কোনোবাকমেৰে সা-সুবিধা বা কোনো সাহায্য আদি নাপায়। গতিকে মই কওঁ যে, দুখীয়া খেতিয়কে যাতে সকলো সুবিধা পায় তাৰ কাৰণে চৰকাৰে দৃষ্টি দিয়ে।

(A. Voice : মানুহ বেচি হৈছে মৰিলে ভাল)

আজি মঠাউৰি ভাঙি বানপানী হৈ মানুহৰ খেতিৰ মাটি নষ্ট কৰিছে। কিয়নো আগত য'ত বিঘাত ৮ মোন মৰাপাট হৈছিল এতিয়া তাত ৪ মোনহে হৈছে। আৰু এইবিলাক কথা লক্ষ কৰি আমি আঞ্চলিক পঞ্চায়তৰ যোগেদি, M. L. A. হিচাবে চৰকাৰলৈ বহুবাৰ লিখিছো।

দ্বিতীয় কথা হৈছে যে আমাৰ অঞ্চলটোৰ বেচিভাগ ঠাইতেই বানপানীয়ে শস্য নষ্ট কৰিছে। আমাৰ তাত যি মথাউৰী কৰিছে তাৰ ফলত আগৰ ১০ মোন মৰাপাট হোৱা ঠাইত ৫ মোন মৰাপাট হৈছে ৮ মোন সৰিয়হৰ ঠাইত ৪ মোন সৰিয়হ হৈছে। গতিকে চৰকাৰে সেই ঠাইবিলাকত য'ত দৰকাৰ যেন অনুভৱ হয় তেনে ঠাইত একোটা Sluice gate দি পানী যোগানৰ ব্যৱস্থা অটুট ৰাখিব লাগে। কিন্তু আজিলৈ তাত কোনো জলদ্বাৰ কৰাৰ ব্যৱস্থা কৰা দেখা নাই। আমি সকলোৰে জানো যে শিলঘাট আদি অঞ্চলৰ নিচিনা খেতিৰ মাটি আদি পানীৰ অভাৱত এনেয়ে পৰি আছে। সেই অঞ্চলবিলাকত আগেয়ে প্ৰচুৰ পৰিমাণে ৰবিশস্য আৰু অন্যান্য শস্য হৈছিল কিন্তু আজি কালি নোহোৱা হৈছে। গতিকে মই চৰকাৰক টানি অনুৰোধ জনাওঁ যাতে এই অঞ্চলবিলাকত প্ৰয়োজন অনুসৰি জলদ্বাৰ দি পানী যোগান ব্যৱস্থা অটুট ৰাখে।

তৃতীয়তে ১৯৬২ চনত যি মথাউৰী কৰিছে তাৰ ফলত ১৭ খন গাওঁৰ বিশেষকৈ টিং, লাহৰি ঘাট আদি গাওঁৰ মাজেদি যি মথাউৰি

গৈছে আৰু তাত মানুহৰ যি মাটি গৈছে তাৰ ক্ষতিপূৰণৰ টকা মানুহে আজিলৈকে পোৱা নাই। চৰকাৰলৈ লিখা স্বত্বেও কোনো ব্যৱস্থা আজিলৈকে কৰা দেখা নাই। ১৯৬০ চনত যি বানপানী হৈছিল সেই বানপানীৰ সময়ত যি বিলাক বাস্তা ঘাট নষ্ট হৈছিল বিশেষকৈ পশ্চিম অঞ্চলৰ যি বিলাক বানপানীয়ে উটাই নিছে সেই বিলাক বাস্তা-ঘাট মেৰামতি আজিলৈকে কৰা হোৱা নাই। মই উদাহৰণ স্বৰূপে মৈবাবাৰী আৰু গতঙাবাৰী বাস্তাটোৰ কথা কব খোজো যে এই বাস্তাটো ভাল নোহোৱাৰ ফলতে মানুহে ৫ মাইল ঘূৰি আহিব লগীয়া হৈছে। এই বাস্তাৰ ওপৰত থকা দুখন দলঙ নোহোৱাৰ কাৰণে বজাৰ-সমাৰ কৰা মানুহে ৫ মাইল ঘূৰিব লগীয়া হৈছে। এই বিষয়ে মই মাননীয় মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিলো যাতে অনতিপলমে যেন বানপানীয়ে উটাই নিয়া দলঙ কেইখন দি বাস্তাটো ঠিক কৰে।

তাৰ পিচত যি বিলাক মানুহৰ ঘৰ-ছৱাৰ ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ মথাউৰীৰ ভিতৰত পৰিছে সেই বিলাক মানুহক ব্ৰহ্মপুত্ৰ বানপানীয়ে জুৰুলা কৰি আছে। সেই মানুহবিলাকক মথাউৰীৰ বাহিৰত ঘৰ-ছৱাৰ সাজিবলৈ মাটি-বাৰি দিব লাগে। নহলে সেই মানুহবিলাকৰ বিলৈ বিপত্তিৰ সীমা নোহোৱা হৈছে। এই বিষয়ে বাজহ মন্ত্ৰীৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিলো। খেতিয়কৰ খেতিৰ মাটি বানপানীৰ তলত থাকিলে তেওঁবিলাকে খেতিয়েই বা কৰিব কেনেকৈ? থাকিবলৈ ঘৰ নাথাকিলে খেতিয়েই বা কৰিব কেনেকৈ? গতিকে এই মানুহ খিনিৰ সোনকালে সংস্থাপন কৰি তেওঁলোকৰ লৰা ছোৱালী থাকিবলৈ ঘৰ ছৱাৰ সাজিবলৈ সুবিধা কৰি দিব বুলি মই বাজহ মন্ত্ৰীক টানি অনুৰোধ জনালো।

শেষত এটা কথা মই কব খোজো আৰু এই বিষয়ে কাগজতো ওলাই গৈছে যে ভোৰাগাওঁ, টিং বাস্তাটো Nationalise কৰিবলৈ লৈছে। যিটো নগৰখনৰ আটাইটকৈ বেয়া বাস্তা যত ৩২ মাইল

বাস্তাত ৩১ খন দলঙ, যিটো বাস্তাৰ ২০ মাইল থলা-বমা আৰু যত এখন মটৰগাড়ী যাব নোৱাৰে সেই বাস্তাটো চৰকাৰে কোন ফালৰ পৰা বিবেচনা কৰি Nationalise কৰিবলৈ ওলাইছে কব পৰা নাই। কাৰণ Nationalise কৰিবৰ কাৰণে নগৰত বহুত বাস্তা আছে যি বিলাক “পিচ” পৰ্য্যন্ত হৈ গৈছে কিন্তু তেনে বাস্তা চৰকাৰে লোৱা নাই। বুঢ়াগাওঁৰ বাস্তাটো লোৱাৰ ১০ বছৰ হোৱা স্বত্বেও কোনো কামেই হোৱা দেখা নাই। মই আশাকৰো চৰকাৰে অনতি-পলমে ইয়াৰ কাৰণে এটা সুবিবেচনা কৰি চাব।

তাৰ পিচত আমাৰ যি খন Motor Vehicle Act আছে (43) সেইখন পাজৰ আৰু মাদ্ৰাজৰ নিচিনা কৰিব লাগে বুলি মই ভাবো। State Transport Act ৰ Chairman আমাৰ Minister সকলৰ মাজৰে এজনক কৰিব লাগে। সেই বোৰ্ডৰ Chairman মন্ত্ৰীসকল হলেহে ভাল হয়।

Shri Nakul Chandra Das : মাননীয় উপাধ্যক্ষ মহোদয়, মই আমাৰ বিত্তমন্ত্ৰী মহোদয়ে ৫০ কোটি টকাৰ ঘাটি বাজেট এখন ডাঙি ধৰা স্বত্বেও দুখীয়া ৰাইজৰ ওপৰত কোনো কৰ-কাটন নলগোৱাৰ কাৰণে তেখেতক ধন্যবাদ জনাইছো। তাৰোপৰি ঘাটিকৰা বাজেট দাঙি ধৰা স্বত্বেও তেখেতে বাজেট-বজ্ৰতাৰ ওত পৃষ্ঠাত কৈছে :
There is no doubt that we are to face with vast changes, and if we tackle the situation with courage, out of present difficultis a Brighter future will emerge.

উপাধ্যক্ষ মহোদয় মোৰ বিশ্বাস মাননীয় বিত্তমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়া এই আশাবাদী মনোভাৱত আমি সকলেৰে সহঁৰি জনালে আমাৰ অসমৰ ভবিষ্যৎ উজ্জ্বল হব। আমি প্ৰগতিৰ পথত আশানুৰূপ ৰূপে আগবাঢ়ি যাব পাৰিম। মই সৰ্বিনয়ে সদনত নিবেদন কৰিব

খোজো যে বিত্তমন্ত্রী ডাঙৰীয়াই অসমৰ কাৰণে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰ
বিত্ত আয়োগৰ ওচৰত যি দাবী দাঙি ধৰিছে সেই দাবী পূৰণ
কৰিবলৈ হ'লে আমাৰ সদনৰ সকলোৱে একবাক্যে বিত্তমন্ত্ৰী
ডাঙৰীয়াক সমৰ্থন জনাব লাগিব। এই সমৰ্থন জনালেহে কেন্দ্ৰীয়
চৰকাৰে আমাৰ ন্যায্য দাবীৰ গুৰুত্ব সম্যক ভাবে উপলব্ধি কৰিব।

উপাধ্যক্ষ মহোদয়, মোৰ বিশ্বাস অসমৰ অৰ্থনৈতিক অৱস্থাক
সৰ্বস্বত্বাধীন অৰ্থনৈতিক অৱস্থাৰ পৰা বিচ্ছিন্ন কৰি চোৱাটো
সমীচীন নহ'ব। দেশত আজি যি অৰ্থনৈতিক পৰিস্থিতি বিৰাজ
কৰিছে তাৰ উন্নতিৰ কাৰণে কেন্দ্ৰীয় পৰিকল্পনা আয়োগে ধাৰা-
ৰাহিত ভাবে চেষ্টা চলাই আহিছে। কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ বিত্তমন্ত্ৰী
শ্ৰীমোৰাৰজী দেশাইয়ে দেশৰ আৰ্থিক অৱস্থাৰ উন্নতিবহকে বিদেশৰ
পৰা মূলধন আনি দেশৰ আৰ্থিক অৱস্থা টনকীয়াল কৰিবলৈ চেষ্টা
কৰিছে। দেশৰ প্ৰগতিৰ বাবে, আমাৰ নিজৰ উন্নতিৰ বাবে বচনা
কৰা আচনিত আমাৰ সৰ্বসাধাৰণ জনসাধাৰণৰ আশানুৰূপ সহাঁৰি
নেপালে সেই আঁচনি কৃতকাৰ্য্য হোৱা কঠিন হ'ব। সেইবাবে
আমাৰ পৰিকল্পনাক বাস্তৱ ৰূপ দান কৰাত জনসাধাৰণৰ সক্ৰিয়
সহযোগিতা লাভৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগিব।

অধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ ৰাজ্যখন সমস্যাবহক আৰু আমাৰ
এই সমস্যা বিলাক সমাধানৰ প্ৰতি আমাৰ চৰকাৰে গিৰি দি
আছে বুলি ক'লে চৰকাৰৰ প্ৰতি উচিত বিচাৰ কৰা নহ'ব। মই
শ্ৰীকাৰ ক'বো যে চৰকাৰে কৰা খিনিয়েই যথেষ্ট নহয়। কৰিব-
লগীয়া অৰু বহুতো আছে। আমাৰ ৰাজ্যখন কৃষিপ্ৰধান হোৱা
স্বত্বেও আৰু শতকৰা ৮০ জন লোক কৃষিকৰ্মী হোৱা স্বত্বেও কৃষিৰ
ক্ষেত্ৰত আমি সময়োচিত সংস্কাৰ সাধন কৰি গ্ৰাম্য অৰ্থনীতিক
শক্তিশালী কৰি আমাৰ উন্নয়নৰ বাহিৰে ভেটি বচনা কৰাৰ ক্ষেত্ৰত
যোৱা তিনিখন পৰিকল্পনাই যথেষ্ট বৰঙনি যোৱাইছে বুলি
কলে অভ্যাগ্ৰি কৰা হ'ব। সেইবাবে মই বিত্তমন্ত্ৰীক আৰু
ৰাজ্যচৰকাৰক দৃঢ়তাৰে অনুৰোধ জনাও যে গ্ৰাম্য অৰ্থনীতি

কেনেকৈ শক্তিশালী কৰিবপৰা যায় তাৰ কাৰণে চৰকাৰে চেষ্টা কৰক আৰু আমাৰ চতুৰ্থ পৰিকল্পনাতেই তাৰ বাবে বিহিত ব্যৱস্থা কৰক। আমাৰ গাঁৱে ভূঞা যিসকল নিবনুৱা লোক— খেতিয়ক নিবনুৱা, শিক্ষিত নিবনুৱা অশিক্ষিত নিবনুৱা, মহিলা আৰু সংস্থানহীন কৃষক আছে তেওঁলোকক কামত লগাই যদি তেওঁলোকক দেশৰ সম্পদ হিচাবে গঢ়ি তুলিব পাৰো, তেনেহলে সেই সম্পদে আমাৰ ৰাজ্যৰ গোটেই অৰ্থনীতিৰ উন্নতিত সহায় কৰিব। এই সম্পৰ্কে বিত্তমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই তেখেতৰ বাজেট বক্তৃতাত যি ইঙ্গিত দিছে তাৰবাবে মই তেখেতক ধন্যবাদ জনাইছো আৰু আশা কৰিছো যে তেখেতে আমাৰ কৃষিমন্ত্ৰীৰ লগত হাত মিলাই এই ক্ষেত্ৰত কাৰ্য্যকৰী ব্যৱস্থা নিশ্চয় গ্ৰহণ কৰিব। দ্বিতীয়তে মই ৰাজ্যপালৰ ভাষণৰ বক্তৃতাটো কৈছো যে আমাৰ প্ৰশাসনীয় ব্যৱস্থা ওপৰ গধুৰ হৈ পৰিছে আৰু মই ভাবোঁ যে এই ক্ষেত্ৰত চৰকাৰে অতি সোনকালে কাৰ্য্যকৰী ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰি ওপৰ গধুৰ ব্যৱস্থা অৱসান ঘটোৱা উচিত। এই সম্পৰ্কত বিতৰ্ক প্ৰসঙ্গত উভয় পক্ষৰ মামনীয় সদস্যসকলে বহুতো মূল্যবান পৰামৰ্শ আগবঢ়াইছে। তাক পুনৰ উল্লেখ কৰি মই সদনৰ বহুমুখীয়া সময় নষ্ট কৰিব নোখোজো। মই মান্ত ইয়াকে কওঁ যে আমাৰ এই প্ৰশাসনীয় যন্ত্ৰটোৰ এটা নতুন গঢ় দিয়াটো জৰুৰী প্ৰয়োজনীয়তা হৈ উঠিছে। সময়ৰ চাহিদা পূৰণ কৰিব পৰাকৈ প্ৰশাসনীয় ব্যৱস্থাক Streamline কৰিবলৈ আৰু প্ৰশাসনীয় ক্ষেত্ৰত চৰকাৰী ধনৰ যত যি অপচয় হৈছে তাক বন্ধ কৰিবৰ কাৰণে কঠোৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগিব।

অধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ ৰাজ্যত চৰকাৰী কৰ-কাটল আদায়ৰ ক্ষেত্ৰত যি পৰিমাণে আদায় হোৱা উচিত সেই পৰিমাণে আদায় হোৱা নাই। সেইকাৰণে কৰ-কাটল আদায় কৰি ৰাজ্যৰ ৰাজকোষ টনকিয়াল কৰিবৰ কাৰণে প্ৰয়োজনীয় যাবতীয় ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰিবলৈ আৰু ক্ষুদ্ৰ সঞ্চয় অভিযান শক্তিশালীভাবে চলাই

জনসাধাৰণৰ হাতত থকা বাহিৰ খন গোটেই ৰাজ্যৰ উন্নয়নমূলক কামত লগাবলৈ মই চৰকাৰক অনুৰোধ কৰোঁ। বিত্তমন্ত্ৰী মদোদয়ে আমাৰ অৰ্থনৈতিক ক্ষেত্ৰত পিচপৰা ৰাজ্যখনৰ উদ্যোগীকৰণৰ বিষয়েও বাজেট বক্তৃতাত উল্লেখ কৰিছে। উদ্যোগিক কৰণৰ ক্ষেত্ৰত আমাৰ ৰাজ্যত লোৱা ব্যৱস্থাই বৰ্তমানলৈকে আশানুৰূপ ফল দিব পৰা নাই বুলি জনসাধাৰণৰ মাজত স্বাভাৱিকতেই এটা ধাৰণা সৃষ্টি হৈছে যদিও আমাৰ Developing economy ত উদ্যোগিক বিকাশে যে গুৰুত্বপূৰ্ণ ভূমিকা লব লাগিব তাক স্বীকাৰ কৰিব লাগিব। গতিকে উদ্যোগীকৰণৰ বিকাশৰ ক্ষেত্ৰত আৰু কৃষিৰ ক্ষেত্ৰত যিমান টকা ধাৰ্যা কৰা হৈছে তাতোকৈ বেছি টকা ধাৰ্যা কৰিবলৈ চৰকাৰে চেষ্টা কৰা উচিত। তেতিয়াহলে আমি ভাৰ-সাম্য ৰক্ষা কৰি উত্তৰ ক্ষেত্ৰতে আগবাঢ়িব পাৰিম।

ভাৰপাচত, উপাধ্যক্ষ মহোদয়, মঙ্গলদৈ মহকুমাৰ বিষয়ে দুষাৰমান নকলে মই মোৰ বক্তব্যৰ প্ৰতি বহুহেলা কৰা হ'ব বুলি ভাবোঁ। আমাৰ মঙ্গলদৈ মহকুমাখন অতি পিচপৰি থকা অৱস্থাত পৰি আছে। শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত, উদ্যোগৰ ক্ষেত্ৰত, মাটি বাৰীৰ ক্ষেত্ৰত মুঠতে কবলৈ গলে প্ৰায় সকলো ক্ষেত্ৰতে মঙ্গলদৈ মহকুমা পিচপৰি আছে, এফালে ৪০ মাইল দূৰত গুৱাহাটী মহানগৰী আৰু আন ফালে তেজপুৰ এখন বিৰাট নগৰত পৰিণত হৈছে। কিন্তু তাৰ ভিতৰতে মঙ্গলদৈ মহকুমাখন উন্নয়নৰ ক্ষেত্ৰতো বাওনা হৈ থাকিব লগীয়া হৈছে। সেই কাৰণে মঙ্গলদৈ মহকুমাত এখন Industrial Estate আৰু এটা Technical Institute অতি সোনকালে প্ৰতিষ্ঠা কৰি জনসাধাৰণৰ ন্যায্য দাবী পূৰণ কৰিবলৈ মই চৰকাৰক অনুৰোধ কৰোঁ।

উপাধ্যক্ষ মহোদয় আমাৰ ৰাজহ আৰু জলসিঞ্চন মন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰি এই প্ৰসঙ্গতে ক'ব খোজোঁ যে মঙ্গলদৈৰ উত্তৰ অঞ্চলত জলসিঞ্চনৰ ব্যৱস্থা কৰি দিব পাৰিলে হাজাৰ হাজাৰ বিঘা

মাটি খেতিৰ উপযোগী হব আৰু বহুতো মাটিহীন কৃষকক সেই মাটি পট্টন দি আমাৰ জনবলক, ধন বললৈ ৰূপায়িত কৰিব পৰা যাব। সেই কাৰণে মই বাৰ্জহ মন্ত্ৰী আৰু জলসিঞ্চন মন্ত্ৰীক অনুৰোধ কৰোঁ যাতে তেখেত সকলে মঙ্গলদৈ মহকুমাৰ উত্তৰ অঞ্চলৰ হাজাৰ হাজাৰ বিঘা পট্টিত মাটি মাটিহীন কৃষকক বিতৰণ কৰি দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰে যেন।

উপাধ্যক্ষ মহোদয়, এই প্ৰসঙ্গতে মই আৰু এটা বিষয় চৰকাৰৰ দৃষ্টি গোচৰ কৰিব খোজোঁ। সেইটো হৈছে অনুসূচীত জাতিৰ কল্যাণ আচনি সম্পৰ্কীয়। আমাৰ কংগ্ৰেছ চৰকাৰে অনুসূচীত জাতিৰ কাৰণে ইতিমধ্যে বহুখিনি কৰিছে। এই কথা অস্বীকাৰ কৰিব নোৱাৰোঁ। কিন্তু এই অনুন্নত লোকসকলৰ সমস্যা সমূহৰ তুলনাত কৰিবলগীয়া আৰু বহুতো আছে। গতিকে আমি আশা কৰোঁ বিভিন্ন মন্ত্ৰী মহোদয়ে এই বিষয়ে যথোচিত মনোনিবেশ দিব। আৰু এটা কথা অনুসূচীত জাতিৰ মাছমৰীয়া লোকসকলৰ অৱস্থা বৰ শোচনীয়। তেওঁলোকৰ বহুতেই এসাজ খালে আন সাজৰ কথা ভাবিব লাগে। এই মাছমৰীয়া মাটিহীন লোকসকলক কেৱল মাটি দিলেই যথেষ্ট নহব। সেই মাটিত খেতিবাতি কৰিবৰ বাবে অন্ততঃ প্ৰাৰম্ভিক ভাবে প্ৰয়োজনীয় কিছু পৰিমাণে তেওঁলোকৰ কাৰণে অৰ্থ সাহায্যৰ ব্যৱস্থা কৰা উচিত হ'ব। নহলে এই শ্ৰেণীৰ লোকক মাটি মাত্ৰ কাগজতহে দিয়া হব। তেওঁলোকে প্ৰকৃত পক্ষে খেতি-বাতি কৰিব নোৱাৰিব। এই বিষয়তো বিভিন্ন মন্ত্ৰীৰ মই দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰোঁ।

অধ্যক্ষ মহোদয়, ঘোষিতনীতি অনুসৰি আমাৰ ৰাজ্যচৰকাৰে অনুসূচীত জাতিৰ কাৰণে চৰকাৰী চাকৰি আদিৰ ক্ষেত্ৰত শতকৰা ৭ ভাগ আচুতীয়া ভাবে সংৰক্ষন কৰিছে। কিন্তু চৰকাৰে প্ৰস্তুত কৰা নিজা তথ্যপাতিৰ পৰা দেখা যায় যে ১৯৬৬ চনলৈকে এই ঘোষিত নীতিৰ অনুপাতত অনুসূচীত জাতিৰ লোকসকলে চৰকাৰী চাকৰি আদি পোৱা নাই। শতকৰা হাৰ এতিয়াও নিৰ্দ্ধাৰিত পৰিমাণতকৈও

বহুতো কমতে আছে। মই বিশ্বাস কৰো যে এই অৱস্থাৰ নিশ্চয় আগতকৈ উন্নতি হৈছে। কিন্তু ১৯৬৬ চনৰ হিচাবৰ পৰা কব পাৰি যে Scheduled cast পৰা শতকৰা ৭ (সাত) ভাগৰ পৰিবৰ্ত্তে Gazetted class I আৰু II ত 4.9 P. C. আৰু Non Gazetted class III ত 5.7 আৰু grade IV ত 7.2 P. C. এ চাকৰি পাইছে। যোৱা ছবছৰৰ ভিতৰত কিছু উন্নতি হৈছে বুলি কব পাৰি যদিও এই বিষয়ে চৰকাৰে upto-date তথ্যপাতি সংকলন কৰি প্ৰকৃত পৰিস্থিতি পুনৰ পৰ্যালোচনা কৰাটো সময়োচিত হব। কিন্তু এটা কথা স্বীকাৰ কৰিব লাগিব যে আমাৰ কংগ্ৰেছ চৰকাৰে অনুসূচিত জাতিৰ কাৰণে যি পৰিমাণৰ সহায়-সহানুভূতি দেখুৱাইছে আন কোনো চৰকাৰে তেনে সহানুভূতি দেখুৱাব বুলি আশা কৰিব নোৱাৰি। অৱশ্যে অনুসূচিত জাতিৰ চাকৰিৰ ক্ষেত্ৰত যি পৰিমাণে স্থান পূৰণ কৰা উচিত সংশ্লিষ্ট ৰাইজৰ মাজৰ অসন্তোষ দূৰ কৰিবৰ কাৰণে সেই পৰিমাণে যাতে পূৰণ কৰা হয়; তাৰবাবে চৰকাৰক মই অনুৰোধ জনাওঁ।

উপাধ্যক্ষ মহোদয়, মই আমাৰ সমষ্টিৰ আৰু দুটামান কথা কৈয়েই সামৰণি মাৰিব খুজিছোঁ। আমাৰ সমষ্টিৰ গোটেই অঞ্চলটোৰ ৰাইজৰ খেতিৰ মাটি ৰক্ষা কৰিবৰ বাবে, বান নিয়ন্ত্ৰণৰ ব্যৱস্থা যাতে খৰতকীয়া কৰা হয়, তাৰ বাবে চৰকাৰৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিলোঁ। মোৰ বিশ্বাস আমাৰ ৰাজহ আৰু বাননিয়ন্ত্ৰণ বিভাগৰ মন্ত্ৰী মহোদয়ে এই বিষয়ে বিবেচনা কৰিব। ছিপাবাৰ অঞ্চলৰ পানীযোগানৰ ক্ষেত্ৰত আৰু বিদ্যুৎ যোগানৰ ক্ষেত্ৰত ৰাইজৰ যি দাবী সেই দাবীৰ প্ৰতি যাতে বিশেষ মনোযোগ দিয়া হয়, তাৰবাবে মই স্বাস্থ্যমন্ত্ৰী আৰু বিদ্যুৎমন্ত্ৰীক অনুৰোধ কৰিলোঁ। আমাৰ অঞ্চলত স্থানীয় কেচামালৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি যিবিলাক উদ্যোগ স্থাপন কৰিব পাৰি—তেনেকুৱা উদ্যোগ স্থাপন কৰিবৰ কাৰণে চৰকাৰে বিশেষ চিন্তা কৰিব বুলি আশা কৰিলোঁ।

ব্যয়ৰ যিটো হিচাব বিত্তমন্ত্ৰীয়ে দাঙি ধৰিছে, সেইটোত আমাৰ জন-সাধাৰণে কোনো আশাৰ পোহৰ পোৱা নাই। কিয়নো তেখেতে যি ধৰণে ৰাজ্যৰ উন্নতি কৰিব খুজিছে, সেইটো ঠিক বৈছে বুলি কব নোৱাৰি। কাৰণ জনসাধাৰণৰ সংখ্যা বৃদ্ধি হোৱাৰ লগে লগে তেওঁলোকৰ লৰা-ছোৱালীৰ সংখ্যা বাঢ়ি অহাৰ লগে লগে যি পৰিমাণে দেশত শস্য বৃদ্ধি হ'ব লাগিছিল সেইটো হোৱা নাই। অসমৰ মাটি কালিৰ তুলনাত আৰু জনসংখ্যা অনুপাতে যি ধৰণে শস্য উৎপন্ন হ'ব লাগিছিল সেইধৰণে হোৱা বুলি কব নোৱাৰি। তেখেতে বাজেট বক্তৃতাত বিভিন্ন সমস্যাৰ সমন্ধে বহুতো কথা উল্লেখ কৰিছে। সেই গোটেইখিনি কথা এই কম সময়ৰ ভিতৰত আলোচনা কৰা সম্ভৱ নহ'ব। গতিকে খুলমুল ভাবে গাতলগা কথা কিছুমান কম। বাজেট বক্তৃতাৰ দ্বিতীয় পৃষ্ঠাত আছে “বিগত কেইবছৰমানৰ অৱস্থাৰ তুলনাত সাম্প্ৰতিক ৰাষ্ট্ৰীয় অর্থ-নৈতিক অৱস্থা উন্নত হোৱা দেখিবলৈ পাই মই সুখী হৈছো। কৃষিৰ ক্ষেত্ৰত ১৯৬৭-৬৮ চনত হোৱা প্ৰচুৰ ফলসে আৰু ইয়াৰ ফলস্বৰূপে ঔদ্যোগিক খণ্ডত দেখা দিয়া লাভজনক প্ৰভাৱে আগৰ বছৰ সমূহত স্থিতিৰস্থাৰ পৰা উৰলি যাব খোজা অৰ্থনীতিত উৰ্দ্ধমুখী কৰি তোলে। আগৰ বছৰৰ তুলনাত (১৯৬০-৬১ চনৰ মূল্যসূচী মতে) ১৯৬৬-৬৭ চনত শতকৰা এভাগকৈ সামান্য বৃদ্ধি পোৱা ৰাষ্ট্ৰীয় আয় ১৯৬৭-৬৮ চনত শতকৰা ৯'১ ভাগ বৃদ্ধি পাইছিল বুলি নিৰ্দ্ধাৰণ কৰা হৈছে। কৃষি আৰু শিল্প উত্তৰ খণ্ডতে উচ্চতৰ উৎপাদনৰ ফলস্বৰূপে ১৯৬৮-৬৯ চনত সকলো ক্ষেত্ৰৰ পৰাই ই আৰু বৃদ্ধি পাব বুলি অনুমান কৰা হৈছে। পূৰ্বৱৰ্তী বছৰত হোৱা হ্ৰাসৰ তুলনাত ১৯৬৭-৬৮ চনত জনমূৰি আয়ো (১৯৬০-৬১ চনৰ মূল্য সূচীমতে) শতকৰা ৬'৫ ভাগ বৃদ্ধি পোৱা দেখা গৈছে।

উপাধ্যক্ষ মহোদয়, কৃষিক্ষেত্ৰত তেখেতে কোৱামতে বৰ উৎসাহ-জনক নহয় আৰু চৰকাৰৰ ফালৰ পৰা যি প্ৰচেষ্টা চলাইছে, আৰু

বিষয়া সকলক দৰ্শনা দিয়াত টকা খৰচৰ কথা কৈ বাজেটখন ঘটিহোৱা বুলি কৈছে। কিন্তু চৰকাৰে কৃষকক কি বেহাই দিছে বা তেওঁলোকৰ কি উন্নয়ন কৰিছে তাৰ কোনো আভাস দিব পৰা নাই। তদুপৰি এই বিভাগত কিবা বাহিৰ হৈছে বুলিও বিত্ত-মন্ত্ৰীয়ে দেখুৱাব পৰা নাই। কৃষিৰ বিষয়ে তেখেতে আকৌ কৈছে “১৯৬৭-৬৮ চনৰ বছৰটোত কৃষি উৎপাদনৰ ক্ষেত্ৰত প্ৰণালীমত পৰিবৰ্ত্তন দেখা যায়। সৰ্বভাৰতীয় চূড়ান্ত নিৰ্দ্ধাৰণ অনুসৰি ১৯৬৭-৬৮ চনত দেশত খাদ্যশস্যৰ উৎপাদন আছিল ৯৫'৬ নিযুত টন। ই আগৰ বছৰৰ আংশিক ভাবে সংশোধিত উৎপাদনৰ নিৰ্দ্ধাৰণতকৈ শতকৰা ২৮'৮ ভাগ বেছি”। ভবিষ্যতলৈ ধান বৃদ্ধি হ'ব পাৰে বুলি আমি কেনেকৈ আশা কৰিব পাৰো। গতিকে গোটেইখন ৰাজ্যৰ প্ৰকৃত অৱস্থাতো দেখুৱাব পাৰিলেহে আশ্বাস্যৰ হিচাবো তিক হৈছে বুলি কলোঁহেতেন। তাৰ পিচত তেখেতে উদ্যোগৰ ক্ষেত্ৰত কৈছে যে, “সম্প্ৰতি ভাৰতীয় উদ্যোগত দেখাদিয়া নিম্নমুখী গতি আঁতৰি যোৱাৰ চৰ্চ্চা দেখা দিছে। ১৯৬৭ চনত ১৫১'৬ তথকা উদ্যোগিক উৎপাদন সুচী (১৯৭০ চনত-১০০ ধৰি। ১৯৬৮ চনৰ ভিতৰত লাহে লাহে উৰ্দ্ধমুখী হ'বলৈ ধৰে আৰু ১৯৬৮ চনৰ জুলাই মাহত ই ১৬১ হয়”। কিন্তু উদ্যোগ ক্ষেত্ৰত টকা কি ভাবে বণ্টন হৈছে, আৰু কৃষি ক্ষেত্ৰত পানীৰ কি যোগান ধৰিব পাৰিছে—সেইবিলাক কথা উল্লেখ থাকিব লাগিছিল। এই বাজেটৰ পৰা মোৰ এটা কথা মনত পৰিছে।

(ফকৰা)

উদ্যোগ ক্ষেত্ৰত মোৰ বিশেষকৈ আটাইবিলাক কথা আলোচনা কৰিবৰ সময় নাই। কিন্তু তেখেতে নিজেই নিজৰ ভাষনত আক্ষেপ কৰিছে যে, “চাহৰ ওপৰত এটা অতিৰিক্ত আবকাৰী কৰ আৰোপ কৰি দুয়োখন ৰাষ্ট্ৰৰ ক্ষতিপূৰণ কৰিব। মই অতি দুখেৰে জনাব লগাত পৰিছোঁ যে, ভাৰত চৰকাৰৰ ওচৰত এই প্ৰস্তাৱবোৰ আজি

প্ৰায় দুবছৰে পৰি আছে যদিও এতিয়ালৈকে এই সম্পৰ্কত কোনো চূড়ান্ত সিদ্ধান্ত আমাক জনোৱা নাই।

তেখেতে আক্ষেপ কৰিছে আৰু আমিও আক্ষেপ কৰিছোঁ— চাহৰ বপ্তানি কিয় বন্ধ হৈছে? কিন্তু এই শিল্পৰ উন্নতিৰ বাবে তেখেতে কি প্ৰচেষ্টা লৈছে, সেইটোও এই বাজেটত নাই—

তাৰ পিচত—চাহ সম্পৰ্কত বহুতো পৰামৰ্শ আৰু সমালোচনা আগবঢ়াইছে যদিও সেইবিলাক অনৰ্থক হোৱা নাই। তেখেতৰ বক্তৃতাৰ অন্তিম পৃষ্ঠাত কৃষিৰ আঁচনি সম্পৰ্কে যি কৈছে তাত এটা কথাৰ ওপৰতেই জোৰ দিয়া হৈছে, সেইটোয়েই সঁচা— আমাৰ চৰকাৰে আজি বহুবছৰৰ পৰা খেতিৰ কথা ওলালেই সঁচৰ কথা কৈ অহা দেখিছোঁ। এইটোয়েই আমাৰ চৰকাৰে কব বিচাৰিছে যে উন্নত সঁচৰ অভাৱত খেতিৰ উন্নতি সাধিব পৰা নাই। মই কব বিচাৰিছোঁ যে এই ধাৰণা আজি সত্য নহয়। আমাৰ ইয়াত যি শস্য হয় তাতোকৈ উন্নত নহলেও হয়।—আমাৰ সঁচৰেই আমি উন্নত ধৰণৰ খেতি কৰিব পাৰো যদি খেতিৰ প্ৰয়োজনীয় সা-সুবিধা সজুলী যোগান পাও।

তাৰপাচত পশুপালনৰ ক্ষেত্ৰতো চৰকাৰে যি কৈছে তাত নতুনকৈ একো নাই। অচীন বেমাৰৰ যেনেকৈ কোনো ঔষধ নাই থিক তেনেকৈ ইয়াৰো কোনো উন্নতি নাই। এই ক্ষেত্ৰত ষিবিলাক বেমেজালি যেনে প্ৰয়োজনীয় ঔষধ হস্পিতালত পোৱা নাযায় কিন্তু Pharmacy ত পোৱা যায়। এনেবিলাক বেমেজালি দূৰীকৰণৰ কাৰণে কোনো ঠিকিত নাই। মীন সম্পৰ্কে উন্নয়ন কৰিব লাগে বুলি কৈছে আৰু সেই কথা ৰাজ্যপালৰ ভাষণৰ ৯ পৃষ্ঠাত উল্লেখ কৰিছে। Pisciculture which is becoming increasingly popular. A 50 percent increase is fixed by the end of the fourth plan. মই এই মীন বিভাগৰ মন্ত্ৰীমহোদয়ৰ পৰা এই কথাই জানিব খুজিছোঁ

যে এই পৰিকল্পনাৰ কালছোৱাত মাছৰ শতকৰা ৫০ ভাগ বৃদ্ধি হ'বনে সমূলক্ষে ধৰণ হ'ব? তেখেতে মাজুলীত ৭০ খন মীন মহল কৰিছে। মাজুলীত নো ৭০ খন মীন মহল হ'ব পাৰেনে? যদি এইটোৱেই হয় তেতিয়াহলে মাজুলী থাকিব কত? নাজানো একো একোটা গৰুৰ খোজটো fishery হয় নেকি?

(হৃদ্বানি)

মীন মহলত বিভাগীয় কৰ্মচাৰী আছে, বিভিন্ন Co-operative যো কৰিছে কিন্তু যিবিলাকৰ অৱস্থা কি কোনেও খবৰ কৰা নাই। বছৰি উজানৰ সময়ত কণী লগা কাৰৈ মাছ কুটি মাছ মাৰিব লাগিছে, সেইবিলাক বন্ধা কৰাৰ ব্যৱস্থা চৰকাৰে কি কৰিছে?

নিম্ন উদ্যোগ সম্পৰ্কত মই কব খুজিছো যে অসমত কাগজৰ কল স্থাপন কৰিব খোজোতে খোজোতে তাৰ প্ৰয়োজনীয় কেচাঁ সামগ্ৰী উলিওয়া বাঁহ শেষ হ'ব কল আৰু প্ৰতিষ্ঠা নহয় কাগজে পত্ৰে ব'ল।

স্বাস্থ্য বিভাগৰ সম্পৰ্কত এই কথাই কব খুজিছো যে স্বাস্থ্য বিভাগৰ সতীত্বৰ ওপৰত বলাৎকাৰ কৰা হৈছে আৰু জনস্বাস্থ্যৰ অৱনতি ঘটিছে।

(সময়ৰ সংকেত)

উপাধ্যক্ষ মহোদয়, মোক আৰু ৩ মিনিট মান লাগে পৰিৱহন সম্পৰ্কে মই কব খুজিছো যে “নিমাটি কমলাবাৰী—ঘাটবোৰত মাত্ৰ এখন Single boat চলাইছে আৰু “ মাৰ boat নাই।

সাধাৰন-শিক্ষাৰ সম্পৰ্কত এই কথা কব খুজিছো যে কিছুমান ৩/৪ জন শিক্ষা বিভাগৰ উচ্চ কৰ্মচাৰীয়ে গোটেই অসম ঘূৰিছে। তেওঁলোকৰ বাবদ কিমান টকা যে খৰচ হৈছে কোৱা টান। আৰু তেওঁলোকেই বা কি কামত ইমানকৈ ঘূৰিছে--কোৱা টান

Text book সম্পৰ্কত এটা কথা কব খুজিছো যে শিক্ষাব কিতাপৰ মানদণ্ড বহু গুনে কমি গৈছে। নমুনা হিচাবে এখন কিতাপৰ নাম কওঁ সেইখন হৈছে “নিম্ন বুনিয়াদী ভূগোলৰ টোকা” কিতাপ খন মুদ্ৰিত কৰা হৈছে প্ৰাইমেৰী স্কুলৰ ২য় আৰু ৩য় মানব বাবে আৰু বুনিয়াদী বিদ্যালয়ৰ ৪র্থ আৰু ৫ম বৰ্গৰ বাবে সাহায্য পুথি।—

[১৯৬৭ চনত বৃত্তি আৰু বিভাগীয় পৰীক্ষকৰ প্ৰশ্নালোচনা সহ সংশোধিত আৰু পৰিবৰ্দ্ধিত]

সংশোধিত সংস্কৰণ— ১৯৬৭ ইং

পূৰ্ণ মুদ্ৰণ জাহ্নুবাৰী— ১৯৬৮ ইং

— ০ —

২৪ পৃঃ ১১ শ পাঠ।

“অসমত বিমান ঘাট, জাহাজ ঘাট আদি

উত্তৰ লক্ষীমপুৰৰ—শোৱনশিৰিৰ—পৰা বদতিঘাটগৈ এখন সৰু জাহাজ চলে।

জাহাজ ঘাট

শোৱনশিৰি শব্দটোত এবাৰ শ এবাৰ স ব্যৱহাৰ কৰিছে এইদৰেই কন কন লৰা-ছোৱালী বিলাকৰ মনত ভুলটো নিভুল হিচাবে সোমোৱাই দিছে।

স্বাস্থ্য সম্পৰ্কত এই কথাযো কব খুজিছো চিকিৎসা আদিৰ কাৰণে Dispensary আদি আছে surgical equipments বাকচে বাকচে আছে— কিন্তু যিবিলাক দৈনন্দীন প্ৰয়োজনীয় যাবতীয় বস্তু সেইবিলাক যেনে Tincarlodin Lacoplaster আদি পাবলৈ নাই।

(সময়ৰ সংকেত)

তাৰ পিছত পিছপৰা সম্প্ৰদায়ৰ কাৰণে মাত্ৰ ৪ কোটি টকা মঞ্জুৰ কৰাৰ কাৰণে মাননীয় সদস্য শ্ৰীনকুল চন্দ্ৰ দাস ডাঙৰীয়াই সন্তোষ প্ৰকাশ কৰিছে, আত্মতৃপ্তি লাভ কৰিছে—।

মোৰ মতেৰে ইয়াত আত্মতৃপ্তিৰ কথা নাই কাৰণ—এই টকা পৰিষ্কাৰ নহয় আৰু যি পাইছে সেই খিনিয়ো স্যংব্যৱহাৰ হোৱা নাই আৰু এই টকাৰে ক্ৰমে বাঢ়ি অহা পিছপৰা সম্প্ৰদায়ৰ লোকসকলৰ সংখ্যাৰ তুলনাত পিটীকা বুলিও কব পাৰি। ইয়াৰ পৰিমাণ বৃদ্ধি হ'ব লাগে আৰু ব্যৱহাৰ সজ হ'ব লাগিব।

(সময়ৰ সংকেত)

সদৌ শেষত মই সময়ৰ অভাৱত ইয়াকে কব খুজিছো যে যিবিলাক চৰকাৰৰ বৈষম্যমূলক নীতি আৰু বৈষম্যৰ কাম হৈছে সেইবিলাক দূৰ কৰাটো চৰকাৰৰ কৰ্ত্তব্য বুলি ভাবো। এই প্ৰসঙ্গত মই এটা ফকৰা কব খুজিছো।—

“তোমাৰ বাৰীৰ বাঁহ গছ—

তাৰে কৰো খৰীড়া—

তোমাকে শলাই খান দোন লও—

কথাটো মন কৰিছা?

তাৰ পিছত চৰকাৰৰ প্ৰশাসনীয় ব্যৱস্থাত এই কথাই কব খুজিছো যে প্ৰশাসনৰ নামত—শালন, ভাষণ, আৰু শোষণ কৰিছে যদিও প্ৰশাসনিক ব্যৱস্থাৰ সম্পৰ্কত Publicity department এয়ে এডোন খানৰ পিঠা খুন্দি ৮ খন গাৱক জনোৱাৰ নিচিনা কথা হ'ব—ইয়াকে কৈ মোৰ বক্তব্য সামৰণি মাৰিলো।

Shri Nameswar Pegu : মাননীয় উপাধ্যক্ষ মহোদয়, বিত্তমন্ত্ৰী মহোদয়ে

অসমৰ নিচিনা এখন সৰু ৰাজ্যৰ বাবে ঘাটি পৰা বাজেট প্ৰস্তুত কৰাত কিছুমান জটিল সমস্যাই দেখা দিব, সেই সম্পৰ্কে কেই আশাবৰ্ত্তমান কৰ খুজিছো। এই বছৰৰ বাজেটত ঘাটি ৫০ কোটি ২৮ লাখ টকা। বৰ্ত্তমান এই বছৰৰ ঘাটি যোৱা বছৰৰ ঘাটি তকৈ তিনি গুণ বেচি। ইমান ঘাটিপৰা বাজেট প্ৰস্তুত কৰা স্বত্বও নতুন-কৈ ৰাইজৰ উন্নতিৰ হকে, জনহিতকৰ কোনো নতুন কাম লোৱা হোৱা নাই বা আচনি ধৰা হোৱা নাই। মুঠেই ১৭ লাখ ৮৮ হাজাৰ টকা নতুন কামৰ বাবে ধৰা হৈছে, তথাপিও ঘাটি পৰা বাজেট খন প্ৰস্তুত কৰিবলগীয়া হৈছে। ঘাটিপৰা কাৰণ সমূহত কোৱা হৈছে যে দেশত শান্তিৰ আবহাৱৰ সৃষ্টি নোহোৱাৰ কাৰণে পুলিচৰ কাৰণে খৰছ কৰা হৈছে আৰু শিক্ষাৰ কাৰণে বহুত খৰছ কৰা হৈছে। শিক্ষাৰ কাৰণে ...

Shri Kamakhya Prasad Tripathi (Minister Finance) : মাননীয় সদস্যই হয়তো নাজানে যে, ১৭ লাখ টকা non-plan হিচাবে ধৰা হৈছে আৰু ইয়াৰ বাহিৰেও ৩৪ লাখ টকা p'an হিচাবে ধৰা হৈছে।

Shri Nameswar Pegu : শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত খৰছ হোৱা বুলি আক্ষেপ কৰিছে আৰু বিভিন্ন বকমৰ উজুহাত দেখুৱা হৈছে। ইয়াৰ দ্বাৰা দেখা যায় জনসাধাৰণৰ কল্যাণৰ বাবে এই বাজেটত জোৰ দিয়া হোৱা নাই। আৰু শিক্ষাৰ যিমান বিস্তাৰ হ'ব লাগে এই বিষয়ে এই বাজেটত জোৰ দিয়া হোৱা নাই। কল্যাণ কামী ৰাষ্ট্ৰৰ কাৰণে এনেবোৰ কথাই শোভা নাপায়। ঘাটি পৰা বাজেট মানে দেশখনৰ অৰ্থনৈতিক গাঠনি দুৰ্বল কৰা। টকা ধাৰ কৰি অমা মানেই হৈছে দেশখনৰ অৰ্থনৈতিক গাঠনি দুৰ্বল কৰা। কাৰণ, টকা যিবিলাক ধাৰলৈ অমা হয় সেই বিলাকৰ কাৰণে বহুত খিনি সুদ দিব লগা হয়। বৰ্ত্তমান ইমানবোৰ

টকা খৰচ কৰি বিত্তমন্ত্ৰী মহোদয়ে কিছুমান নতুন ধৰণৰ কথা বতৰা পাতিছে আৰু দেশৰ সমস্যা সমাধানৰ কাৰণে কিছুমান নতুন সূত্ৰ, যেনে Non Productive investment ৰ পৰা Productive Investment লৈ এই বোৰ কথা কোৱা হৈছে কেৱল কৃষি ক্ষেত্ৰত বেছিকৈ Investment কৰাৰ বাবেহে। এইবোৰ আচনিৰ দ্বাৰা দেশৰ অৰ্থনৈতিক গাঁঠনি সবল কৰি — অহা কেইবা বছৰত বাজেটত ঘাটি পূৰোৱাৰ কথা আশা কৰিছে। উপাধ্যক্ষ মহোদয়, ৰাজ্যখনৰ অৰ্থনৈতিক গাঁঠনি সবল কৰাৰ কাৰণে যি বিলাক আচনি উত্তি ধৰিছে আৰু সেই বিলাক আগবঢ়াই লৈ যোৱাৰ কাৰণে যি সূত্ৰ দাঙি ধৰিছে সেইবিলাক সূত্ৰ Realistic নাইবা বাস্তববাদী নহয়। কাজেই বিত্তমন্ত্ৰী মহোদয়ৰ আশা, — দুৰআশা আৰু দুৰ্ভাগ্যত পৰিণত হ'ব, কাৰণ ঘাটিপৰা বাজেট অহা বছৰত লাঘব হোৱাৰ পৰিবৰ্তে দুগুণ ঘাটি হোৱাৰ আশংকা আছে। অহা দুই বছৰৰ বাজেটত এই ঘাটি ২০০ কোটি টকালৈ উঠিব পাৰে। ফলত এই ৰাজ্যৰ অৰ্থনৈতিক গাঁঠনি আৰু দুৰ্বল হ'ব। যাৰ কাৰণে জনসাধাৰণৰ অৱস্থা পানীত হাঁহ নচৰা হ'ব আৰু জনসাধাৰণ আন্দোলন কৰিবলৈ বাধ্য হ'ব। চৰকাৰে ঘাটি বাজেট প্ৰস্তুত কৰাৰ ফলত জনকল্যাণৰ যিবিলাক আচনি আছে এইবিলাক যদি বাদ দিয়া যায় তেতিয়াও ৰাইজৰ অৱস্থা একেবাৰে বেয়া হ'ব। ৰাইজৰ উন্নতি কৰিবলৈ হলে, কৃষিৰ উন্নয়নৰ কাৰণে ট্ৰেক্টৰ, সাৰ আৰু উন্নত ধৰণৰ কৃতিয়া দি খেতিয়ক সকলক খেতিৰ উৎপাদন বৃদ্ধি কৰিব লাগিব। কিন্তু সেইবিলাকৰ আজি অত্যন্ত দাম বাঢ়ি গৈছে। বস্তৰ দাম বঢ়াৰ লগে লগে খেতি কৰাৰ যিখিনি খৰছ এই খৰছ অৰ্থাৎ Cost of production বাঢ়ি যাব। সেই সৰ্ম্পকত বাজেটত কোনো ইলিত দিয়া হোৱা নাই। যোৱা বছৰত ধানৰ দাম বেছি হোৱাত আৰু অন্যান্য খাদ্য বস্তৰ দাম বেছি হোৱা নাছিল কাৰণে খেতিয়কে উৎপাদন বৃদ্ধি কৰিছিল।

Bell

খেতিৰ ক্ষেত্ৰত আজি ভূমিসংস্কাৰৰ ক্ষেত্ৰত যি সামঞ্জস্য আৰু সংহতি থাকিব লাগে সেইটো কৰা হোৱা নাই। যোৱা ২০ বছৰত লাহে লাহে মাটিবোৰ ধনী খেতিয়ক আৰু অনা খেতিয়কৰ হাতলৈ গৈছে, পূজীবাদী পদ্ধতিত খেতি কৰা ব্যৱস্থা হৈছে। গতিকে নতুন নতুন আহিলা পাতি লৈ তেওঁলোকেই খেতি কৰাব। চিলিং আইন মতে ১০০ বিঘা মাটি সৰ্বোচ্চ হিচাবে ধৰিছে আৰু এতিয়াও যিবিলাক নতুনকৈ পট্টা দিয়া হৈছে, সেই বিলাকো ঘূচ দি চৰকাৰী মাটি বিলাক ধনী লোকসকলে লৈছে। আৰু তেওঁলোকে নতুন পদ্ধতিৰে খেতি কৰি খেতিত পূজিবাদী ব্যৱস্থা কৰিব। ইয়াৰদ্বাৰা যি সকল গৰীৰ খেতিয়ক আৰু সৰ্ব্বহাৰা সংখ্যা বৃদ্ধিহব আৰু তাৰ দ্বাৰা আমাৰ দেশ-খনৰ অৱস্থা অত্যন্ত বেয়ালৈ যাব।

(Bell)

প্ৰশাসনীয় ক্ষেত্ৰত যিবিলাক দুনীতি হৈছে সেই বিলাক দুনীতি যদি আতৰাই দিয়া নহয় তেতিয়াহলে আচনি যিমানৈ ভাল নকৰক সেইবিলাকত কেতিয়াও কৃতকাৰ্যতা লাভ কৰিব নোৱাৰে। কাজেই আমাৰ শাসন যন্ত্ৰ--যিবিলাকৰ দ্বাৰা আমাৰ আচনি বিলাক implement কৰিব লাগে সেইবিলাক যন্ত্ৰ পাতি যদি ঠিক নহয়, agency যদি ঠিক নহয় তেনেহলে যিমানৈ আচনি নলগাক সেই আচনি বিলাকত কোনো কাৰ্যকৰী নহব বা ৰাইজৰ উপকাৰত নাহিব। সেইকাৰণে শাসন যন্ত্ৰৰ ভুল নীতি য'তে সংস্কাৰ হয় তাৰ কাৰণে লক্ষ্য ৰাখে যেন। এইখিনি কৈ মই সামৰনি মাৰিলো।

Shri Mothura Mohan Singha : মাননীয় উপাধ্যক্ষ মহোদয়, ১৯৬৯-৭০

চনৰ বাজেট উত্থাপন কৰি মাননীয় বিত্তমন্ত্ৰী মহোদয়ে বিভিন্ন

আঁচনি ডাঙি থৰিছে। যদিও, সেই খন ঘাটি বাজেট তথাপি দেশৰ কিছু উন্নয়ন মূলক কাম হব বুলি আশা কৰা হৈছে। কিন্তু বিভিন্ন আঁচনি বোৰৰ কামবিলাক কাৰ্য্যকৰী কৰাত যি আসোঁৱাহৰ সৃষ্টি হয় আৰু লেহেম গতিত কাম কৰাৰ কাৰণে যিবিলাক পৰিস্থিতিৰ উদ্ভৱ হয় তাৰ ফলত জনসাধাৰণৰ মনত হতাশাৰ ভাৱে দেখা দিছে। প্ৰথম পঞ্চবাৰ্ষিক পৰিকল্পনাত কৃষি উন্নয়নৰ কাৰণে চৰকাৰে যথেষ্ট মনোনিৱেশ দিছে। ৪ৰ্থ পৰিকল্পনাতো কৃষি উন্নয়নৰ কাৰণে যথেষ্ট আঁচনি লৈছে। কিন্তু এই আঁচনি বিলাক কাৰ্য্যকৰী কৰাৰ সময়ত বহুতো আসোঁৱাহ থকাৰ কাৰণে প্ৰকৃত পেতিয়ক সকল সেই আঁচনিৰ পৰা উপকৃত হোৱা নাই। উদাহৰণ স্বৰূপে খেতিয়ক সকলক খেতি বাতি কৰাৰ কাৰণে যিখিনি সহায় কৰিব লাগে, চৰকাৰৰ সেই নীতি আছে। যেনে কৃষি ঋণ সময় মতে খেতিয়কক দিব লাগে। কিন্তু খেতিয়ক সকলে কৃষি ঋণ সময় মতে নোপোৱাৰ ফলত তেওঁলোকৰ অৱস্থা দিনক দিনে ভাল হওক চাবি বেয়াহে হৈছে। সেই কাৰণে কৃষি ঋণ দিয়া পদ্ধতিটো চমু কৰিব লাগে। তেতিয়া হলে খেতিয়ক বাইজ উৎসাহিত হব আৰু কৃষিৰ পৰা লাভৱান হব।

দ্বিতীয়তে খেতিৰ পথাৰ উন্নত কৰাটো নিতান্ত আৱশ্যক। চৰকাৰে পানী যোগান ব্যৱস্থা হাতত লৈছে। Major Irrigation আৰু Minor Irrigation ৰ দ্বাৰা পথাৰলৈ পানী যোগোৱাৰ ব্যৱস্থা আছে।

Minor Irrigation ব্যৱস্থাটো পঞ্চায়তৰ দ্বাৰা সাধন কৰা হয়। এই কাম সম্পূৰ্ণ কৰাৰ কিছুমান নিয়ম বান্ধি দিয়া হৈছে। এই Minor Irrigation নিয়মৰ দ্বাৰা খেতিয়ক বাইজ উপকৃত হব পৰা নাই বুলি ভাৱো কাৰণ উক্ত কামবোৰ কৰাত Public Contribution ৰ যি ব্যৱস্থা কৰিছে তাক গাওঁলীয়া বাইজে বহুত ক্ষেত্ৰত দিব নোৱাৰে আৰু তেওঁলোকৰ মাজত

Technical Expert নোহোৱাৰ কাৰণেও উক্ত কাম বোৰ হোৱা নাই আৰু বহুত টকা অপব্যয় হৈছে। গাওঁ বিলাকত Electricity নোহোৱাৰ কাৰণে কৃষক বাইজে উন্নত ধৰণৰ কাম বিলাক কৰিব পৰা নাই। আজি ২০ বছৰ, ১৫ বছৰ, ১৪ বছৰেও Major Irrigation ৰ কামবোৰ সম্পূৰ্ণ নোহোৱাৰ ফলত বাইজে খেতিৰ পথাৰৰ পৰা আশানুৰূপে উৎপন্ন বৃদ্ধি কৰিব পৰা নাই। ফলত বাইজে হতাশ হব লগীয়া হৈছে। এই বিলাক কাৰণত জনসাধাৰণে কৃষিৰ ক্ষেত্ৰত যিদৰে আগবাঢ়িব লাগিছিল, যি উৎসাহ উদ্দীপনা পাব লাগিছিল সেই বিলাকৰ পৰা বঞ্চিত হব লগীয়া হৈছে। এইবিলাক ক্ষেত্ৰত নিয়ম-কানুন বিলাক কিছু সহজ কৰিব লাগে যাতে পানী যোগানৰ পৰা উপকৃত হব পাৰে।

Electricity ৰ দ্বাৰা যদি Lift Irrigation ৰ ব্যৱস্থা কৰা হয় তেন্তে কৃষক বাইজ কিছু উপকৃত হব বুলি মই ভাৱো। কিছু গাওঁত বৈদ্যুতিক শক্তি যোগান ধৰা হৈছে। মই ভাৱো সকলোতে হব লাগে আৰু তাক খেতিৰ কামত লগাব লাগে। এতিয়া মই অলপ শিক্ষাৰ বিষয়ে কব খুজিছো—স্বাধীনতাৰ পাচত আমাৰ শিক্ষাৰ যথেষ্ট প্ৰচাৰ হৈছে। স্কুল, কলেজ যথেষ্ট বাঢ়িছে। আৰু ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ সংখ্যাও বাঢ়িছে গাওঁ অঞ্চলত বাইজে শিক্ষাৰ প্ৰসাৰ কাৰ্য্যত যথেষ্ট আগবাঢ়িব পাৰিছে। স্কুল কলেজৰ কাৰণে ঘৰ দুৰাবো বান্ধিছে। প্ৰাইমেৰী শিক্ষা সম্পৰ্কত উপযুক্ত পৰিমাণৰ পৰিদৰ্শক নোহোৱাৰ ফলত প্ৰাইমেৰী শিক্ষাত বেমেজালিৰ সৃষ্টি হৈছে। এটা চাৰ্কেলত এজন মাত্ৰ S. I. থকাৰ ফলত ১ বছৰ ১ ৥ বছৰেও কিছুমান স্কুল পৰিদৰ্শন নোহোৱাকৈ থাকে আৰু সকলো বোৰ স্কুল পৰিদৰ্শন কৰাটোও সম্ভৱ পৰা নহয়। মোৰ সমষ্টিতে প্ৰায় ১২০ খন মান স্কুল আছে। আজি কালি Official কামো যথেষ্ট বৃদ্ধি হৈছে। তৰোপৰি স্কুল বিলাক মাজে সময়ে বন্ধ থকাৰ ফলত শিক্ষকসকলে লৰা-ছোৱালীক কি শিক্ষা দিছে।

উপযুক্ত পৰিদৰ্শনৰ অভাৱত প্ৰাইমেৰী শিক্ষাৰ ফলাফলো ভাল নহয়। ফলত শিক্ষাৰ আচল উদ্দেশ্যত উপনীত হ'ব পৰা নাই। মোৰ মতে সৰু চাৰ্কেল কৰি পৰিদৰ্শকৰ সংখ্যা বঢ়াই দিলে স্কুলৰ শিক্ষাত কিছু উন্নতি হ'ব বুলি আশা কৰা যায়। প্ৰত্যেক চাৰ্কেলত ২ জন বা ৩ জনকৈ S.I. নিযুক্ত কৰি প্ৰত্যেকৰ অধীনত ৪০।৫০ খন স্কুলৰ দায়িত্ব দিলে প্ৰাইমেৰী শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত থকা বেমেজালি দূৰ হ'ব বুলি মই ভাৱো। আৰু প্ৰাইমেৰী শিক্ষাৰ দায়িত্ব পঞ্চায়তৰ হাতত দিলে কিছু ভাল হ'ব বুলি ভাৱো।

স্বাস্থ্যৰ ক্ষেত্ৰত মই কিছু ক'ব বিচাৰিছো। জন স্বাস্থ্যৰ বিষয়ে বহুতো সদস্যই আলোচনা কৰি উল্লেখ কৰিছে যে আমাৰ গাওঁলীয়া স্বাস্থ্যৰ ক্ষেত্ৰত বহুতো ব্যাঘাত জন্মিছে। ইয়াৰ কাৰণ হল—আমাৰ যিবিলাক গাওঁত ডাক্তৰ খানা গঢ়ি উঠিছে সেই বিলাক যথেষ্ট হোৱা নাই। ৰাইজৰ প্ৰয়োজন অনুসাৰে ডাক্তৰ খানা হ'ব লাগে। এনেকৈ Block বোৰত যি একোখনকৈ Primary Health unit হোৱাৰ কথা আছিল কোনো কোনো ক্ষেত্ৰত হৈ উঠা নাই। মেডিকেল কলেজ খুজিছে যদিও সেই বিলাকে স্বাস্থ্যৰ ক্ষেত্ৰত বিশেষ সহায়তা কৰিব বুলি আশা কৰিব নোৱাৰি। গতিকে যি ঠাইত ডাক্তৰখানা কৰিব নোৱাৰে তাত Medical Sub-Centre খুলি গাওঁলীয়া স্বাস্থ্যৰ প্ৰতি চকু দিবলৈ মই চৰকাৰক অনুৰোধ জনাও কাৰণ এই অনুবিধাৰ জনসাধাৰণৰ কাৰণে বৰ লাগতীয়াল। বৰ্তমানৰ স্ত্ৰী শিক্ষা প্ৰতি মনোযোগ দিয়াতো ভাল হৈছে। ঠায়ে ঠায়ে স্কুল কলেজ গঢ়ি উঠিছে কিন্তু যি-বিলাক অঞ্চলত স্ত্ৰী-শিক্ষা গঢ়ি উঠিছে তাৰ বহু ঠাইতে Hostel আদিৰ নানান অনুবিধাৰ বাবে স্ত্ৰী শিক্ষাত আগবাঢ়িব পৰা নাই। মই ভাৱো যিবিলাক অঞ্চলত স্ত্ৰী-শিক্ষা পাতিছে তাত বিশেষ সা-সুবিধা দি উন্নতি সাধিব লাগে। ইয়াৰ উপৰিও সমাজ কল্যাণ বিভাগৰ দ্বাৰা বিভিন্ন অনুস্থান পাতি তাত স্ত্ৰীক সাধাৰণ শিক্ষা দিয়াৰ বাহিৰেও, সংসাৰ চলাব পৰা শিক্ষাৰ উপযুক্ত পৰিবেশ সৃষ্টি

কৰিবলৈ চৰকাৰে বিশেষ ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰিব লাগে। আজি আমাৰ দেশত বহুতো মহিলা সমিতি আছে, কিন্তু সেইবিলাকৰ উপযুক্ত কাৰ্য্যকৰী ব্যৱস্থা নথকাৰ কাৰণে এই মহিলা সমিতি বিলাক আজি কোনো সমাজ কল্যানমূলক কামত আগবাঢ়িব পৰা নাই। আমাৰ চৰকাৰে এনেকুৱা ব্যৱস্থা লোৱা উচিত যাব দ্বাৰা স্ত্ৰী-শিক্ষাৰ কিছু উন্নতি হব।

আজি গাৰলীয়া অৰ্থনৈতিক আৰু সমাজ ব্যৱস্থা দিনক দিনে দুৰ্বল হৈ গৈছে। ইয়াৰ প্ৰধান কাৰণ হৈছে তেওঁলোকৰ মাজত শিক্ষাৰ অভাৱ আৰু লগে লগে উন্নত পৰিবেশৰ অভাৱ। সেই বিলাকৰ প্ৰতি চৰকাৰে চকু দিয়া উচিত। কাৰণ গাৰৰ সমাজ ব্যৱস্থা বেয়া হোৱাৰ কাৰণে, লৰা-ছোৱালী বিলাকে উচ্চ শিক্ষা লাভ কৰিলেও ভাল কামত আগবাঢ়িব নোৱাৰে। সেইকাৰণে চৰকাৰে এই বিলাকলৈ মনোযোগ দিব লাগে।

যাতায়তৰ, ক্ষেত্ৰত অলপ কথা মই কব খুজিছো; এই বছৰতে আমাৰ গড়-কাপ্তানি বিভাগে বহুতো বাস্তৱ-ঘাট নিৰ্ম্মান কৰিছে; কিন্তু নিয়মীয়া পৰিদৰ্শন আৰু ভাল তত্ত্বাবধানৰ অভাৱত এইবিলাকত যথেষ্ট টকা খৰচ হৈছে যদিও বহু অপব্যয় হোৱাও দেখা যায়। গড়-কাপ্তানী বিভাগৰ Division একোটা প্ৰতি মহকুমাই মহকুমাই আছে আৰু প্ৰত্যেক Division ত Executive Engineer, S.D.O. overseer আদি আছে। তথাপিও কোন বাস্তৱত কিমান কাম, বা কিমান টকা খৰচ কৰা হৈছে বা Tender কল কৰাৰ পিচত বস্তু বিলাক ঠিকমতে আহিছেনে নাই তাৰ উপযুক্ত তত্ত্বাবধান নোহোৱাৰ ফলত এই গড়-কাপ্তানী বিভাগতো দিনক দিনে বেয়াৰ ফালে খাল খাইছে। বিশেষকৈ গাওঁলীয়া যাতায়তৰ ব্যৱস্থা উন্নত কৰিব লাগে দলং আদি নিৰ্ম্মান কৰি বাৰসায় বাণিজ্যৰ উন্নতি সাধিব লাগে। কাৰণ শতকৰা ৮০ জন মানুহ গাওঁত থাকে। মই এই থিনিত আৰু এটা কথা কব খুজিছো

যে, আমাৰ গোৱালপাৰত যি যোগীঘোপা- পঞ্চবত্ৰ Ferry ঘাট আছে সেইটো অসমৰ ভিতৰত এটা উল্লেখযোগ্য পাৰঘাট। ইয়াৰ পৰা চৰকাৰৰ যথেষ্ট উপাৰ্জ্জ্বনো হয়। কিন্তু তাত মানুহ পাৰাপাৰ হোৱাৰ যি দুৰৱস্থা চলি আছে সি আজিৰ দিনত সচাঁকৈয়ে দুখ লগা। প্ৰত্যেক দিনে উক্ত ঘাটেদি প্ৰায় ২/৩ হাজাৰ মানুহ পাৰাপাৰ হয় কিন্তু পাৰ হোৱাৰ যি ফেৰীৰ ব্যৱস্থা কৰিছে তাত যাত্ৰী সকলৰ কাৰণে উপযুক্ত বহাৰ ব্যৱস্থা নাই; তদুপৰি একেখন ফেৰীতে যাত্ৰী, মটৰ আদি যানবাহন আদি পাৰাপাৰ কৰাত যাত্ৰীসকলৰ যথেষ্ট অসুবিধা হয়। তাৰ উপৰিও পঞ্চবত্ৰ State bus ৰ ব্যৱস্থা কিন্তু বৰ শোচনীয়। গাড়ী কম থকাৰ কাৰণে যাত্ৰীসকলে ফেৰীৰ পৰা নামিয়েই বাচৰ কাৰণে দৌৰা দৌৰি কৰিব লগাত পৰে, ই বৰ লাজ আৰু পৰিতাপৰ কথা। পঞ্চবত্ৰ গোৱালপাৰা লাইনটো বৰ আৱশ্যকীয় ৰাস্তা। উক্ত লাইনত যাত্ৰী অনুপাতে S.T. bus ৰ ব্যৱস্থা নোহোৱাৰ ফলত জনসাধাৰণে যি কষ্ট আৰু অসুবিধা ভোগ কৰে সি বৰ্ণনাতীত। উক্ত বেমেজালীবোৰৰ প্ৰতিকাৰৰ কাৰণে বাৰং-বাৰ চৰকাৰৰ দৃষ্টি আকৰ্ষন কৰা স্বত্বেয়ো আজিলৈকে কোনো প্ৰতিকাৰ বা উন্নতি সাধন নোহোৱাটো গোৱালপাৰা বাসীৰ কাৰণে দুখ আৰু দুৰ্ভাগ্যজনক কথা। সেই কাৰণে যোগীঘোপাৰ পৰা গোৱালপাৰালৈ পাৰঘাটৰ ব্যৱস্থা কৰিবলৈ মই চৰকাৰক অনুৰোধ জনাওঁ।

Shri Surendra Nath Das : মাননীয় উপাধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ অসমৰ বিত্তমন্ত্ৰী মহোদয়ে এই বিত্তীয় বছৰ ১৯৬৯-৭০ চনৰ বাবে যি বাজেট দাঙি ধৰিছে সেই বাজেট ঘাটি হলেও পৰিকল্পনা প্ৰসূত, প্ৰস্তুতিৰে, কৰ্তব্য নিষ্ঠাৰে সৈতে আজি বিভিন্ন ক্ষেত্ৰত, বিভিন্ন শিতানত আৰু বিভিন্ন বিভাগত যি টকা ধৰি, দেশৰ কল্যাণৰ কাৰণে, বিভিন্ন বিষয়ত কাম কৰিবলৈ ওলাইছে তাৰ বাবে মই তেখেতক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছোঁ। আজি

আমি গোটেই অসমত এটা পৰিস্থিতি নিছিনা। অসমৰ এই জনগণৰ এই পৰিস্থিতিত কেনেকৈ শান্তি বক্ষা হয় আৰু কেনেকৈ বিভিন্ন অৰ্থনৈতিক ক্ষেত্ৰত সামূহিক উন্নয়ন কৰি আগবাঢ়িব পৰা যায়, হয়তো ঘাটি বাজেট দেখি সকলোৱে ভয় খাইছে যে, এই কাম কেতিয়াও নহয়। কিন্তু ধীৰে সুস্থিৰে আমি সকলোৰে উন্নতি সাধন কৰিব লাগিব। আজি বিত্তমন্ত্ৰীয়ে এই বিত্তীয় বছৰটোত, চতুৰ্থ পাঁচ-বছৰীয়া পৰিকল্পনাৰ ক্ষেত্ৰত যি দৃঢ়তাৰে কাম কৰিবলৈ ওলাইছে আমি তাত পূৰ্ণ সমৰ্থন জনাইছো।

গত ফেব্ৰুৱাৰী মাহৰ ২২ তাৰিখে আমাৰ মাননীয় বিত্তমন্ত্ৰী মহোদয়ে মুক্তকণ্ঠে স্বীকাৰ কৰিছে যে, অসমে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ পৰা যিখিনি পাব লগা সেইখিনি আমাৰ বিত্তমন্ত্ৰী মহোদয়ৰ চেষ্টাত সকলো পাবৰ আশা আছে আৰু সেই দাবীত আমিও সমৰ্থন জনাইছো। কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে Patrol ৰ ওপৰত ৭৩% Tax ৰ পৰা ১০৩% Tax লৈ বঢ়াই দিছে। আমাৰ অসম চৰকাৰে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ অংশ নিশ্চয় পাব লাগিব। এনেকুৱা ক্ষেত্ৰত আশা ৰখা বুলি বাজেট খনত দাঙি ধৰা হৈছে। আৰু এই বিষয়ে সম্পূৰ্ণ আশাও ৰাখিব লাগে। ভৱিষ্যতেও আমাৰ কৰ্মকুশলতাত আগবঢ়োৱা পৰামৰ্শত আমাৰ চৰকাৰ আগবাঢ়ি যাব। আজি আমাৰ দেশখন, বিভিন্ন প্ৰাকৃতিক দুৰ্যোগত ৰাইজৰ দুখ দুৰ্গতি কুলাই পাচিয়ে নধৰা হৈছে। খৰাং বতৰত বিভিন্ন সমস্যাই দেখা দিব। আৰু ফলত সুন্দৰকৈ কৰা খেতি নষ্ট হ'ব।

এই খেতিৰ বতৰত আজিও এটোপাল বৰষুণ পৰা নাই। আৰু বাৰিষা মাহত প্ৰবল বানপানী আহি মহা সমুদ্ৰৰ সৃষ্টি কৰে। আমাৰ মাননীয় সদস্য সকলে দেখিবলৈ পাইছে।

উপাধ্যক্ষ মহোদয়, আজি বানপানীৰ প্ৰবল সোঁতে আমাৰ যেতিয়া ৰাইজৰ নদন-বদন শস্য, আৰু লাখ লাখ কোটি কোটি

টকাৰ শস্য নষ্ট কৰিছে আৰু এইটো আমাৰ মাননীয় সদস্য সকলে দেখিছে।

গতিকে এনে ক্ষেত্ৰত আজি আমাৰ কেনেকৈ বাণপানী নিয়ন্ত্ৰণৰ ব্যৱস্থা কৰা যায় সেইটো আজি বিশেষভাবে অসম চৰকাৰে চিন্তা কৰিব লাগে। এই বিষয়ে চিন্তা নকৰিলে অসম চৰকাৰে হাজাৰ হাজাৰ নদী কেতিয়াও নিয়ন্ত্ৰণ কৰিব নোৱাৰে। আজি অসমৰ বেছিভাগ নদীয়েই দক্ষিণ বাহিনী নদী। এই নদী বিলাকৰ বানপানীৰ ফলত ২০/২৫ মাইল ব্যাপি নদন-বদন শস্য হোৱা ঠাই বোৰৰ শস্য নষ্ট কৰিছে। ১৯৫২ চনৰ পৰা এই বানপানীৰ প্ৰকোপ বাঢ়িছে।

উপাধ্যক্ষ মহোদয়, ৰাজ্যপালৰ ভাষনত আৰু বিত্তমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াৰ ভাষনতো এইটো উল্লেখ আছে যে পাগলা দিয়া নদী নিয়ন্ত্ৰণ কৰিবলৈ ১৯৫২ চনৰে পৰা Investigation চলি আছে। এই কামটোৰ এটা বিহিত ব্যৱস্থা সোনকালে কৰিব লাগে। নহলে আজি আমি কৃষি ক্ষেত্ৰত আগবাঢ়িব নোৱাৰিম। আমাৰ খেতিয়কসকলৰ শ্ৰম অথলে যাব। পাগলাদিয়া নদী বিশেষভাৱে Investigation কৰি আছে বুলি কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰক দেখুৱাই দিয়া হলে আৰু তাৰ বাবে আঁচনি সোনকালে গ্ৰহণ কৰা হলে এই সমস্যা সোনকালে দূৰ হ'ব হয়। অৱশ্যে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ বাণ নিয়ন্ত্ৰণ মন্ত্ৰী Dr. K. L. Raw নিজেই সুৱৰ্ণখাটালৈ বিমানৰে আহি চাই গৈছে। যিজুসিঘাটৰ পৰা এই এটা প্ৰকাণ্ড অঞ্চলৰ নদন-বদন সুন্দৰ খেতি কেনেভাৱে নষ্ট হৈ গৈছে সেইটো তেখেতে নিজেই দেখি গৈছে। এই নদীৰ গুৰুত্ব উপলব্ধি কৰি তেখেতে চতুৰ্থ পৰিকল্পনাৰ ভিতৰত এখন আঁচনিৰ ব্যৱস্থা কৰাৰ কথা উপলব্ধি কৰিছে।

উপাধ্যক্ষ মহোদয়, উত্তৰ কামৰূপৰ এই পশ্চিম অঞ্চলটোত প্ৰায় ৩১ হাজাৰ বিঘাৰ খেতিৰ মাটি আছে। ইয়াত ৩১ খন

গাওঁ সভাও আছে। দিহিৰা, সুৰণখাটা, নাৰায়নপুৰ এই গাওঁ পঞ্চায়ত এলেকাত প্ৰায় ৫০ হাজাৰ একৰ খেতিৰ উপযোগী মাটি আছে যদিও ইয়াত পানীৰ কোনো ব্যৱস্থা নাই। বিশেষ কৈ আমাৰ ৰাজহ মন্ত্ৰীয়ে সেইটো অঞ্চল পৰিভ্ৰমণ কৰিবলৈ গৈছিল। তাৰ মানুহ বিলাকে পানীৰ কাৰণে শালিধান কৰিব নোৱাৰি সৰিয়হৰ খেতি কৰি জীৱন নিৰ্বাহ কৰিব লগাত পৰিছে। জল-সিঞ্চনৰ ব্যৱস্থা থকাহেতেন আজি অন্ততঃ লক্ষা অঞ্চলৰ পৰা বহুতো ধান উৎপন্ন হ'লহেতেন। দক্ষিণ বাক্সা উত্তৰ বাক্সাৰ কথা কোৱা গৈছে। ১৯৬৫-৬৬ চনত ইয়াৰ পৰা ১ লাখ কুইণ্টল ধান সংগ্ৰহ হৈছিল চিহৰ পৰা ১ লাখ কুইণ্টল ধান সংগ্ৰহ বৰসাৰ পৰা এইবাৰ প্ৰায় ১২ হাজাৰ কুইণ্টল আছধান, ১০ হাজাৰ কুইণ্টল শালিধান সংগৃহীত হৈছে। এই অঞ্চলবিলাকত পানী যোগানৰ ভাল ব্যৱস্থা থকাহেতেন অন্ততঃ বাক্সা অঞ্চলৰ পৰাই আৰু বহুতো ধান সংগ্ৰহ কৰিব পৰা গ'লহেতেন।

চ'ত বহাগ মাহতে খৰদা খৰমাৰ বত্ৰিয়া পৰা যায়। এই মাহত যদি পানী যোগাৰ থাকিল হেতেন তেনেহলে খৰমাৰ কাৰণে ভাল বৰকমৰ সঁচ দিলে ধান ভাল হ'লহেতেন। খৰমা খেতিৰ কাৰণেও পানীৰ যোগান নাই। মাননীয় ৰাজহমন্ত্ৰীয়ে E & D বিভাগৰ যোগেদি পানী যোগান ধৰাৰ বাবে ২ লাখ টকা ধৰিছে। এই টকা যদি ভাল ভাৱে ব্যৱহাৰ কৰিব পাৰিলে নিশ্চয় খেতি ভাল হ'ব বুলি মই বিশ্বাস কৰো।

শুৱটি Project ৰ যোগেদি ভাল খেতিৰ ব্যৱস্থা কৰিলে ডুমুৰী বকি আদি অঞ্চলৰ পৰা বহুখিনি ধান আশা কৰিব পাৰি। গেৰুৱা কদমতলি আদি ঠাইত বহুত মাটি এনেই পৰি আছে। সেই ঠিলাকত খেতি কৰাৰ ব্যৱস্থা কৰিলে বহুখিনি শস্য হ'লহেতেন। সেইকাৰণে গেৰুৱা কদমতলি জলসিঞ্চন প্ৰজেকটো ল'ব লাগে। এই অঞ্চলৰ লগতে ভূটান আদি ঠাইৰো মানুহ বিলাক

খেতিৰ ওপৰতে স্বাৱলম্বী মানুহ। এই অঞ্চল বিলাকত আহ খেতি আৰু শালিখেতি দুয়োটাই হয়। এই অঞ্চল বিলাক চৰকাৰৰ নজৰৰপৰা বাহিৰত পৰি আছে। এই বিলাক অঞ্চললৈ দৃষ্টি দিবলৈ মই বিভাগীয় মন্ত্ৰীমহোদয়ৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিলো। যাতে এই বিলাকত নতুন নতুন project লোৱাৰ ব্যৱস্থা কৰি কাঙিহলিৰ ডেকাৰ ডং আদি অঞ্চল ভূমকীৰ লগত লগ লগাই পানী যোগানৰ এটা ভাল ব্যৱস্থা কৰে তাৰ বাবেও মই চৰকাৰৰ চোকা নজৰ আকৰ্ষণ কৰিলো।

মাননীয় উপাধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ জনজাতীয় অঞ্চল বিলাকৰ শিক্ষাৰ কাৰণে চৰকাৰে বিশেষ নজৰ দিলে সেই অঞ্চলৰ লোকসকল শিক্ষাত আগবাঢ়ি যাব বুলি মই বিশ্বাস কৰো। মাননীয় সদস্য সকলে চৰকাৰৰ ওচৰত নিজ নিজ অঞ্চলৰ দুখ-দুৰ্দশাৰ কথা নিবেদন কৰিলেহে এই কাৰ্য্যত চৰকাৰ আগবাঢ়ি যাব পাৰিব বুলি মই ভাবো। এই বিলাকৰ উন্নতিৰ কাৰণে পূৰ্ণ পৰ্য্যায়ৰ চেণ্টা হব লাগে। নহলে কোনো কোনো হাইস্কুল নতুনকৈ স্থাপিত হোৱাৰ পিচত তাৰ শিক্ষকসকলক গ্ৰান্টি নোপোৱাৰ কাৰণে দৰমহা দিব পৰা নাই—। সেই স্কুলৰ কমিটিয়ে শিক্ষক সকলৰ খৰচ বহন কৰিব নোৱাৰে আনকি তেওঁলোকে দিয়া টকাৰ শিক্ষকসকলকো নোজোৰে—। এই বিলাক অঞ্চলত শিক্ষা সম্প্ৰ-সাৰণৰ বাবে চৰকাৰে বিশেষ ভাবে নজৰ দিব লাগে।

আজি আমাৰ বিশেষকৈ চিকিৎসাৰ ক্ষেত্ৰত বেছি জোৰ দিব লাগে। জনস্বাস্থ্যৰ ফালে নজৰ কৰি প্ৰত্যেক গাঁও পঞ্চায়তৰ নহলেও আৰু আঞ্চলিক ভিত্তিত হলেও চিকিৎসাৰ কাৰণে Dispensary কৰি দিব লাগে। বাইজে টকা পইচা তুলি লোকেল বোৰ্ডৰ Dispensary কৰিছে। সেইবিলাক ৰাজ্যিক Dispensary লৈ পৰিৱৰ্ত্তিত কৰিব লাগে। তেতিয়াহলে মানুহৰ স্বাস্থ্যৰ প্ৰতি নজৰ দিয়া হব।

ওদালবাৰীত এখন Dispensary আছে যদিও তাত ডাক্তৰ থকা ঘৰটোও ভাঙি আছে। ডাক্তৰ থাকিব নোৱাৰে। ডাক্তৰখানাৰ ঘৰটোও ভাঙি আছে। এইবিলাকৰ প্ৰতি নজৰ দিব লাগে। ৬/৭ মাইলৰ অন্তৰত একোখন Subsidised Dispensary আছে যদিও তাৰ পৰা কোনো কাম নহয়। এই বিলাক বাজিক পৰ্য্যায়লৈ ৰূপান্তৰিক কৰিব লাগে। এই Dispensary বিলাকত উপযুক্ত ডাক্তৰ আৰু উপযুক্ত ফাৰ্মাছিছ' আদিৰ যোগান ধৰিবলৈ মই চৰকাৰক বিনিত ভাবে অনুৰোধ জনালো। এই বিলাকলৈ যদি চৰকাৰে মনোযোগ নিদিয়ে তেন্তে আমাৰ দেশৰ গাৱে ভূঞা হোৱা বহুতো T. B. ৰোগী অকালতে চিকিৎসাই মৃত্যু বৰণ কৰিব লাগিব। জন-জাতীয় লোকসকলৰ বহুতেই বেমাৰ আদি দুৰাৰোগ্য ৰোগ ভোগাৰ মূল কাৰণ ডাক্তৰ বিলাকৰ অভাৱ মই ভাবো আজি প্ৰায় ৬/৭ জন T.B. ৰোগী জন-জাতীয় অঞ্চলৰ একোখন গাঁওতে থাকে। তেওঁলোকে চহৰৰ মানুহৰ নিচিনা T. B. Patient বেলেগকৈ ৰখা ব্যৱস্থাও নেজানে যাৰ ফলত এই বেমাৰ আৰু বৃদ্ধিহে হোৱাৰ সূচল পায়। ৬/৭/৮ বছৰীয়া লৰাও T. B. ৰোগী পোৱা যায়। এই বিলাকৰ প্ৰতি বিশেষ নজৰ দিবলৈ মই চৰকাৰক টানি অনুৰোধ জনালো।

Mr. Deputy Speaker: Order, order. The House stands adjourned till 10 A. M. tomorrow. Shri Das will continue tomorrow.

ADJOURNMENT

The Assembly then adjourned till 10 A.M.
on Wednesday, the 12th March, 1969

U. Tahbildar
Secretary:

Shillong.

Legislative Assembly, Assam.

The 11th March, 1969.

